Vlaams Parlement

stuk **2371** (2013-2014) – Nr. 1
ingediend op 22 januari 2014 (2013-2014)

Ontwerp van decreet

houdende wijziging van diverse bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

verzendcode: LEE

INHOUD

Memorie van toelichting 3
Voorontwerp van decreet d.d. 19 juli 2013 49
Advies van de Strategische Adviesraad Ruimtelijke Ordening – Onroerend Erfgoed . 69
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen 81
Voorontwerp van decreet d.d. 8 november 2013 85
Advies van de Raad van State 107
Ontwerp van decreet 117

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

Voorliggend ontwerp van decreet wil een aantal wijzigingen doorvoeren aan de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO). Deze wijzigingen hebben betrekking op de volgende punten:
1° vereenvoudiging van de regeling met betrekking tot de gewestelijke ambtenaren;
2° hervorming specifieke toezichtsregelingen;
3° aanpassing aanstellingsprocedure gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaren;
4° delegatieregeling en plannenhiërarchie met betrekking tot ruimtelijke uitvoeringsplannen;
5° verruimen van het toepassingsgebied van stedenbouwkundige verordeningen;
6° wijziging van de bestaande afwijkingsmogelijkheden (verruiming voor handelingen in industriegebied en inperking van de afwijkingsmogelijkheid voor handelingen sorterend onder voorschriften van een gewestplan, de 'clichering');
7° maatregelen in functie van de gezamenlijke aanleg van nutsvoorzieningen;
8° technische aanpassingen.

In haar advies van 28 augustus 2013 gaf de Strategische Adviesraad Ruimtelijke Ordening – Onroerend Erfgoed (SARO) te kennen dat zij het merendeel van de voorgestelde wijzigingen aan de VCRO, die gericht zijn op een verdere vereenvoudiging, versnelling en op meer flexibiliteit, ondersteunt. Zij had enkele specifieke bedenkingen bij bepaalde wijzigingsbepalingen en formuleerde enkele voorstellen tot aanpassing. Deze bedenkingen en voorstellen worden bij de betrokken onderdelen van deze toelichting nader behandeld.

De Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) deelde per brief van 4 september 2013 mee geen advies uit te brengen.

In voorliggende memorie van toelichting worden volgende afkortingen gehanteerd:
– departement: het Departement Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed;
– RUP: ruimtelijk uitvoeringsplan;
– RvVb: Raad voor Vergunningsbetwistingen;
– RWO: Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed;
– VCRO: Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

1. Vereenvoudiging van de regeling met betrekking tot de gewestelijke ambtenaren

Met het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening werden stedenbouwkundige ambtenaren op drie niveaus ingevoerd om de kwaliteit van de vergunningverlening te verhogen. Daarnaast werd de functie van gewestelijke planologische ambtenaar ingevoerd met een adviserende en controlerende taak met betrekking tot de plannen.

Vervolgens werden bij decreet van 16 maart 2006, na de inwerkingtreding van het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid, de taken van de verschillende ambtenaren herschikt en werd de functie van gedelegeerde stedenbouwkundige ambtenaar toegevoegd.

De principes van het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid van 18 juli 2003 indachtig, werden de beleidsondersteunende taken toevertrouwd aan het departement en de uitvoerende taken aan het agentschap RO-Vlaanderen. Ingevolge deze gewijzigde structuren werden ook de

taken en de aanstellingsprocedure van de gewestelijke ambtenaren aangepast. De taken met betrekking tot lokale plannings- en vergunningsopdrachten werden toevertrouwd aan de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaren, werkzaam binnen het agentschap. De vergunningstaken die binnen de bevoegdheidssfeer van het departement bleven, werden toevertrouwd aan gedelegeerde stedenbouwkundige ambtenaren.

Momenteel bestaan er in de VCRO – naast de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur – drie soorten gewestelijk ambtenaar:
1) de planologische ambtenaar, met taken in verband met provinciale planning;
2) de gedelegeerde stedenbouwkundige ambtenaar, met onder andere de bevoegdheid bepaalde vergunningen af te leveren binnen de bijzondere procedure;
3) de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar met taken in verband met gemeentelijke planning, het verlenen van adviezen bij vergunningsaanvragen bij niet-ontvoogde gemeenten, het afleveren van bepaalde vergunningen binnen de bijzondere procedure en taken in verband met het nazicht van de registers.

Met ingang vanaf 1 oktober 2011 werd het agentschap Ruimtelijke Ordening opgeheven en werden de uitvoerende taken van het agentschap geïntegreerd in het departement. Na deze integratie behoren de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaren en de gedelegeerde stedenbouwkundige ambtenaren tot het departement zodat de oorspronkelijke verantwoording voor de afzonderlijke figuur van 'gedelegeerde stedenbouwkundige ambtenaar' vervalt. Het is dan ook aangewezen om de taken van de gedelegeerde stedenbouwkundige ambtenaar opnieuw toe te vertrouwen aan de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar.

Daarnaast is het ook niet langer zinvol om de afzonderlijke figuur van 'gedelegeerde planologische ambtenaar' te behouden. De aanstellingsvoorwaarden voor beide categorieën ambtenaren zijn immers dezelfde. Bovendien vervullen de personen die als planologisch ambtenaar werden aangesteld, nu reeds de functie van gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar.

Het voorstel bestaat er zodoende in om op gewestelijk niveau enkel nog de functie van gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar over te houden (naast de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur). Deze heeft enkel nog een decretale bevoegdheid voor het verlenen van de vergunning binnen de bijzondere procedure.

Alle taken inzake adviesverlening, zowel inzake planning als inzake vergunningen, gaan naar het departement.

De SARO ondersteunt de vooropgestelde vereenvoudiging in het aantal functies van gewestelijke ambtenaren voor ruimtelijke ordening en vindt het positief dat slechts één functie van gewestelijke ambtenaar van ruimtelijke ordening behouden blijft, met name de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar.

2. Hervorming specifieke toezichtsregelingen

a) Afschaffing goedkeuringstoezicht samenstelling GECORO (gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening) en PROCORO (provinciale commissie voor ruimtelijke ordening)

Het Vlaams Regeerakkoord 2009-2014 stelde dat de toezichtsregelingen ten opzichte van de lokale besturen kritisch herbekeken zouden worden, met als uitgangspunt het gegeven dat vormen van specifiek toezicht enkel de uitzondering kunnen zijn.

Er werd reeds aangekondigd dat de vormen van specifiek toezicht waarvan niet kon worden aangetoond dat ze niet kunnen worden uitgeoefend via het algemeen toezicht, afgeschaft zouden worden.

Het witboek Interne Staatshervorming geeft volgende definitie van specifiek toezicht:

"Specifiek bestuurlijk toezicht op de lokale besturen is elke vorm van toezicht die niet gebaseerd is op de organieke regelgeving op de lokale besturen, maar zijn juridische basis vindt in specifieke, sectorale decreten of wetgeving. Bestuurlijk toezicht bestaat uit het geheel van middelen waarover de toezichthoudende overheid beschikt om te verhinderen dat een lokaal bestuur (de gemeenten of provincies) zijn autonomie zou misbruiken door in strijd met het recht of het algemeen belang bestuurshandelingen te stellen, of – in uitzonderlijke omstandigheden en bij manifeste onwil – een gedecentraliseerd bestuur te dwingen de wet en het algemeen belang te eerbiedigen. Het toezichtsinstrumentarium bestaat uit het voorafgaand advies, de machtiging, de goedkeuring, de schorsing, de vernietiging, het dwangtoezicht, de beslissing na beroep of een combinatie hiervan.".

Na een screening van de VCRO worden de vormen van specifiek toezicht waarvoor reeds een regeling bestaat in het kader van het algemeen bestuurlijk toezicht dan ook opgeheven en is het voorstel om de algemene regeling van het Provinciedecreet of het Gemeentedecreet te laten spelen.

Aldus wordt het goedkeuringstoezicht op de samenstelling van de gemeentelijke en provinciale commissie ruimtelijke ordening opgeheven.

b) Vervanging goedkeuringstoezicht door schorsingsmogelijkheid voor wat betreft gemeentelijke en provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen (RUP's)

Het specifiek goedkeuringstoezicht van de Vlaamse Regering over provinciale RUP's wordt vervangen door een schorsingsmogelijkheid. Daardoor wordt de termijn van totstandkoming van een provinciaal RUP ingekort en worden de tussenkomsten van de Vlaamse overheid beperkt tot die gevallen waarin er betwisting is. In lijn met het subsidiariteitsbeginsel worden lokale besturen op deze manier aangemoedigd om een eigen beleid te voeren. Dit kan ook een aanzienlijke administratieve vereenvoudiging opleveren door het inkorten van de procedure.

Ook het goedkeuringstoezicht door de provincie met betrekking tot gemeentelijke RUP's wordt vervangen door een schorsingsmogelijkheid voor de deputatie en voor de Vlaamse Regering.

c) Beroepsmogelijkheden inzake planologische attesten

Er wordt een beroepsmogelijkheid ingevoerd voor de deputatie voor wat betreft planologische attesten die worden afgegeven door de gemeenteraad. Het is beter dat de deputatie daarmee de mogelijkheid krijgt het attest onmiddellijk aan te vechten, dan dat een eventuele betwisting slechts kan worden gevoerd op het moment dat het gemeentelijk RUP dat volgt op het attest definitief wordt vastgesteld.

De SARO ondersteunt in het algemeen de vooropgestelde afschaffing van de specifieke toezichtsregelingen en vindt het positief dat deze vormen van specifiek toezicht – waarvoor een regeling bestaat in het kader van het algemeen bestuurlijk toezicht – geschrapt worden. Voor de SARO is het evenwel niet duidelijk of er in het algemeen administratief toezicht een gelijkaardige regeling bestaat aan het goedkeuringstoezicht dat nu in de

VCRO opgeheven zou worden. Het gelijkwaardig alternatief dat uitgewerkt zou moeten worden, moet enerzijds de huidige mogelijkheden behouden om in te grijpen bij juridische fouten of tegenstrijdigheden met (ontwerp) ruimtelijke structuurplannen of (ontwerp) ruimtelijke uitvoeringsplannen en anderzijds het bestuursniveau dat het plan opmaakt voldoende garanties bieden dat een eigen beleid kan worden gevoerd.

Door haar goedkeuring te hechten aan een provinciaal of gemeentelijk RUP verklaart de toezichthoudende overheid dat dit RUP uitwerking mag hebben omdat het noch de wet schendt, noch het algemeen belang schaadt. Het aan goedkeuring onderworpen besluit is niet vatbaar voor uitvoering zolang het niet goedgekeurd is. Deze vorm van specifiek toezicht wordt nu vervangen door een schorsingsmogelijkheid voor de deputatie of de Vlaamse Regering. Het gaat dus niet over de algemene toezichtsregeling volgens het Gemeentedecreet of Provinciedecreet, maar een decretale schorsingsmogelijkheid binnen de termijn die momenteel geldt voor het beslissen over het al dan niet goedkeuren van het RUP in kwestie. De tegenstrijdigheden op grond waarvan nu een goedkeuring onthouden kan worden, vormen de gronden om te schorsen. Met andere woorden, de mogelijkheid om in te grijpen als een tegenstrijdigheid wordt vastgesteld, blijft bestaan. Door deze wijziging wordt evenmin afbreuk gedaan aan de huidige mogelijkheden van een bestuursniveau om een eigen beleid te voeren.

De specifieke bemerkingen van de SARO over de wijzigingen aan de procedure voor goedkeuring van de provinciale en gemeentelijke RUP's worden in detail besproken bij artikel 19.

3. Aanpassing aanstellingsprocedure gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaren

De bepalingen rond de aanstellingsprocedure van gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaren worden aangepast.

Zo wordt voorgesteld om de voorwaarden voor de aanstelling van een gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar die deel uitmaakt van een intergemeentelijk samenwerkingsverband te versoepelen. Hierdoor wordt niet alleen samenwerking tussen gemeenten gestimuleerd, maar wordt ook meer flexibiliteit bekomen bij de aanstelling van een (gezamenlijke) stedenbouwkundige ambtenaar.

Ook wordt de voorwaarde dat enkel statutaire of op proef benoemde statutaire personeelsleden kunnen aangewezen worden als gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar niet behouden. Gemeenten doen steeds meer beroep op contractuele personeelsleden, en het is aangewezen de gemeenten vrij te laten in de keuze of zij al dan niet een statutaire ambtenaar wensen aan te wijzen als gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar.

De SARO ondersteunt de voorgestelde aanpassingen aan de aanstellingsprocedure van gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaren.

4. Delegatieregeling en plannenhiërarchie met betrekking tot RUP's

Een planningsniveau kan thans, met instemming van alle op grond van de ruimtelijke structuurplanning bevoegde planningsniveaus, een planningsinitiatief nemen voor de totaliteit van een bepaald gebied, ook al beschikt het daartoe niet over de noodzakelijke planningsbevoegdheden (artikel 2.2.1, §2, eerste lid, VCRO).

De toepassing van de delegatie is vandaag echter gereserveerd voor gevallen waarbij meerdere planningsniveaus bevoegd zijn in een bepaald gebied en één plannende overheid aan

het (de) andere planningsniveau(s) vraagt om bepaalde planonderwerpen waarvoor zij in principe niet bevoegd is, toch te mogen meenemen bij de planning van onderwerpen waarvoor zij wel bevoegd is.

De betrokken voorwaarde kan tot een vrij kunstmatig onderscheid leiden tussen situaties waarin dezelfde planningsbevoegdheid de ene keer wel kan gedelegeerd worden, en de andere keer niet, al naargelang de overheid die de delegatie krijgt het planonderdeel al dan niet kan samenvoegen met een planonderdeel waarvoor ze bevoegd is.

De voorwaarde dat er samenlopende planningsbevoegdheden zijn in een bepaald gebied, is niet noodzakelijk om een correct gebruik van de delegatieregeling en een evenwichtige taakverdeling tussen planningsniveaus te garanderen. Met het huidig voorstel wordt de formulering die de basis biedt voor de betrokken voorwaarde dus opgeheven en wordt de mogelijkheid tot delegatie algemeen geformuleerd. De vereiste van instemming blijft uiteraard bestaan en geeft voldoende garanties. Hiermee wordt invulling gegeven aan de bepalingen uit het witboek Interne Staatshervorming (doorbraak 23) waarbij gestreefd wordt naar een meer actieve toepassing van dit instrument.

Ook wordt voorzien dat deze regeling gecombineerd kan worden met de mogelijkheid voor een lager plan om af te wijken van een hoger plan. Er zijn immers situaties denkbaar waarbij een hoger planningsniveau bereid is tot delegatie aan een lager planningsniveau en er een akkoord is over de planningsinhoudelijke opties, maar waarbij het initiatief van het lager planningsniveau verhinderd wordt door een reeds bestaand RUP van dat hoger planningsniveau.

Onder het regime van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, bestond voor de plannen van aanleg een mogelijkheid om af te wijken van de klassieke hiërarchie van de normen. Deze regeling werd door de rechtspraak erg strikt geïnterpreteerd en werd bij de vernieuwing van het planningssysteem in het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening niet hernomen.

Naargelang er echter meer RUP's worden vastgesteld en sommige RUP's meerdere jaren oud zijn, duiken her en der situaties op waarbij terecht de vraag wordt gesteld of een lager plan onder voorwaarden toch niet zou moeten kunnen afwijken van een hoger plan. Hiervoor wordt een oplossing geboden door het invoeren van de mogelijkheid voor het lokale planningsniveau om – met instemming van het hogere planningsniveau – af te wijken van een bestaand RUP. Zo niet zou de hogere overheid genoodzaakt zijn het hogere RUP (deels) te herzien. Om het naast elkaar bestaan van tegenstrijdige voorschriften te vermijden, wordt de regeling wel zo geredigeerd dat de voorschriften van het lagere plan, als de afwijking wordt toegestaan, de voorschriften van het hogere plan vervangen eens het lagere plan in werking treedt. Op dat laatste wordt een uitzondering gemaakt als het lagere plan slechts een overdruk toevoegt aan het hogere plan; zie de artikelsgewijze toelichting.

De SARO ondersteunt het principe tot verruiming van de delegatiebevoegdheden.

5. Verruimen van het toepassingsgebied voor stedenbouwkundige verordeningen

Aan de mogelijke onderwerpen die in een stedenbouwkundige verordening kunnen worden opgenomen, worden stedenbouwkundige voorschriften toegevoegd om te zorgen voor de versterking van de leefbaarheid en de aantrekkingskracht van steden en dorpskernen. Daarnaast wordt voorgesteld om ook mogelijk te maken dat stedenbouwkundige verordeningen beperkingen kunnen opleggen aan de toegelaten oppervlakte van functies en de afmetingen van gebouwen en constructies kunnen beperken.

De SARO vindt het positief dat er vanuit het ruimtelijk beleid een instrument wordt aangereikt voor de versterking van de leefbaarheid en de aantrekkingskracht van steden en dorpskernen.

6. Wijzigingen aan de mogelijkheden om af te wijken van stedenbouwkundige voorschriften

Met deze wijzigingen wordt enerzijds een knelpunt opgelost met betrekking tot de herinvulling van gebieden, aangeduid als gebied voor vervuilende of milieubelastende industrieën en anderzijds de clichering beperkt tot windturbines en windturbineparken, alsook andere installaties voor de productie van energie of energierecuperatie, wat overeenkomt met de hoofdbedoeling van de clicheringsregel.

7. Maatregelen in functie van de gezamenlijke aanleg van nutsvoorzieningen

Om het gelijktijdig aanleggen van nutsvoorzieningen te stimuleren en de hinder ten gevolge van deze aanleg maximaal te vermijden, wordt ingeschreven dat de nutsmaatschappijen die actief zijn in de gemeente waarin het voorwerp van de vergunning gelegen is, om advies wordt verzocht vooraleer lasten op te leggen met betrekking tot nutsvoorzieningen.

Specifiek voor verkavelingsvergunningen wordt uitdrukkelijk bepaald dat de verkavelaar er moet voor zorgen dat de in de verkaveling opgenomen loten kunnen aansluiten op alle voorzieningen van openbaar nut.

De SARO ondersteunt de bezorgdheid voor een efficiënte aanleg van nutsvoorzieningen. De bedenkingen die zij bij deze regeling formuleert, worden bij de artikelsgewijze bespreking behandeld.

8. Technische aanpassingen

Onder meer volgende, eerder technische aanpassingen worden voorgesteld:
1. alleen de essentiële elementen van het openbaar onderzoek voor structuurplannen en RUP's worden bepaald in het decreet. De Vlaamse Regering krijgt de machtiging om de nadere regels uit te werken in een uitvoeringsbesluit;
2. er wordt verduidelijkt dat de gemeenteraad een beslissing moet nemen over de zaak van de wegen niet alleen in het kader van verkavelingsvergunningen met wegenaanleg maar ook in geval van wegenaanleg in het kader van stedenbouwkundige vergunningen. Bovendien wordt voorzien dat de provinciegouverneur op verzoek van de deputatie of de Vlaamse Regering de gemeenteraad kan samenroepen;
3. de digitalisering van de planningsprocedure en de vergunningsprocedure vraagt om aanpassing van een aantal bepalingen die er voornamelijk toe strekken om het digitaal indienen van bezwaren mogelijk te maken in de procedure van structuurplannen, RUP's en vergunningen;
4. er is een materiële rechtzetting om de mogelijkheid open te houden dat het college van burgemeester en schepenen beroep kan instellen bij de RvVb in het kader van de bijzondere procedure;
5. afschriften van een aantal beslissingen moeten voortaan verplicht worden overgemaakt, zo onder andere afschriften van de beslissing die het college van burgemeester en schepenen neemt over vergunningsaanvragen binnen de reguliere procedure aan het departement en vergunningsbeslissingen van de deputatie aan de adviserende instanties;

6. verruiming van de mogelijkheid om de plannen van een vergunningsaanvraag aan te passen naar aanleiding van adviezen of opmerkingen tijdens het openbaar onderzoek;
7. verruiming van de decretale grondslag voor subsidiëring van strategische projecten;
8. enkele aanpassingen aan de procedure voor aanvragen tot planologisch attest.

II. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen toelichting.

Artikel 2

Naast de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteurs bestaan er thans drie decretaal omschreven functies van gewestelijke ambtenaren van ruimtelijke ordening:
– de gedelegeerde stedenbouwkundige ambtenaar die deel uitmaakt van het departement en bevoegd om vergunningen te verlenen binnen de bijzondere procedure;
– de gedelegeerde planologische ambtenaar, in het verleden steeds binnen het departement aangeduid om een aantal decretale taken uit te oefenen, voornamelijk inzake provinciale planning en planologische attesten;
– de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar, in het verleden steeds binnen het agentschap Ruimtelijke Ordening aangeduid om de decretale taken inzake lokale planning en inzake vergunningverlening uit te voeren.

Gelet op de integratie van de taken van het agentschap Ruimtelijke Ordening in het departement en de overdracht van de personeelsleden van dit agentschap naar het departement, is het onderscheid tussen deze verschillende soorten gewestelijke ambtenaren voor ruimtelijke ordening niet langer relevant. Het is aangewezen om naast de functie van gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur, slechts één functie van gewestelijk ambtenaar van ruimtelijke ordening over te houden, met name de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar.

Op deze manier wordt een aanzienlijke vereenvoudiging gebracht in de verschillende soorten ambtenaren van ruimtelijke ordening op gewestelijk niveau.

Aangezien op gewestelijk niveau enkel de functie van gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar wordt behouden, worden de definities van ‘gedelegeerde stedenbouwkundige ambtenaar’ en ‘planologische ambtenaar’ in artikel 1.1.2, VCRO, opgeheven.

Artikel 3

Onder de titel 4 ‘Minder bestuurlijke drukte door een interne staatshervorming’ bepaalt het Vlaams regeerakkoord 2009-2014:

“Naar analogie met de gehanteerde ontvoogdingsmogelijkheden voor ruimtelijke ordening, moeten de lokale besturen, binnen een afgesproken kader van kwaliteitsgarantie, ook de mogelijkheid krijgen om op eigen initiatief bepaalde taken te regisseren en te organiseren. De benodigde middelen daartoe zullen overgedragen worden. In dit kader wordt in elk geval het systeem van koppelsubsidies afgeschaft. Tegelijkertijd (…) worden de toezichtsregelingen per beleidssector kritisch herbekeken.
(…)
Daarbij (…) kunnen vormen van specifiek toezicht enkel de uitzondering zijn.
(…)

We maken een inventaris van alle bestaande vormen van specifiek toezicht. Die vormen van specifiek toezicht waarvan niet aangetoond kan worden dat ze niet kunnen uitgeoefend worden via het algemeen toezicht, schaffen we af.".

Een van deze vormen van specifiek toezicht is opgenomen in artikel 1.3.2, VCRO, dat handelt over de provinciale commissies voor ruimtelijke ordening. Paragraaf 3 van dit artikel voorziet dat de Vlaamse Regering de benoeming door de provincieraad van de verschillende leden goedkeurt. De Vlaamse Regering dient haar beslissing binnen dertig dagen na de betekening op te sturen naar de deputatie, zo niet wordt de beslissing van de provincieraad geacht te zijn goedgekeurd. Paragraaf 4 van dit artikel voorziet in eenzelfde toezicht bij de benoeming van een nieuwe provinciale commissie voor ruimtelijke ordening. Immers, de nieuwe commissie treedt eerst aan nadat de Vlaamse Regering de benoeming van de leden ervan heeft goedgekeurd, of nadat de termijn van dertig dagen verstreken is zonder dat de Vlaamse Regering een beslissing heeft opgestuurd. De oude commissie blijft zolang aan.

De regels in verband met het algemeen bestuurlijk toezicht, opgenomen in artikel 245 en volgende van het Provinciedecreet, stellen echter reeds een toezichtsregeling in. Zo moet een lijst met een beknopte omschrijving van de aangelegenheden, geregeld bij provincieraadbeslissing, binnen twintig dagen na het nemen ervan aan de Vlaamse Regering worden verzonden (artikel 245, Provinciedecreet). De Vlaamse Regering beschikt vervolgens over dertig dagen om de uitvoering van een provincieraadbeslissing te schorsen en om de provincieraad daarvan kennis te geven. De Vlaamse Regering kan een provincieraadbeslissing ook rechtstreeks vernietigen binnen deze termijn (artikel 248, §1, Provinciedecreet). Deze termijn van dertig dagen gaat in op de derde dag die volgt op de verzending van het provincieraadbesluit (artikel 248, §2, Provinciedecreet).

Gelet op de regeling in het Provinciedecreet is het niet nodig een gelijkaardige regeling te voorzien in de VCRO wat betreft de samenstelling van de provinciale commissie voor ruimtelijke ordening. De verplichte voorlegging en de mogelijke gevolgen zijn reeds opgenomen in het algemeen bestuurlijk toezicht (titel VIII, hoofdstuk I, afdeling 2, Provinciedecreet). Voorstel is dan ook om artikel 1.3.2, VCRO, aan te passen en de algemene regeling van het Provinciedecreet te laten spelen.

Artikel 4

De bepalingen van het Vlaams regeerakkoord inzake specifiek toezicht werden reeds aangereikt in het kader van de voorgestelde wijzigingen aan artikel 1.3.2, VCRO.

Een van deze vormen van specifiek toezicht is opgenomen in artikel 1.3.3, VCRO, dat handelt over de gemeentelijke commissies voor ruimtelijke ordening. Paragraaf 3 van dit artikel voorziet dat de deputatie de benoeming door de gemeenteraad van de verschillende leden goedkeurt. De deputatie moet haar beslissing binnen dertig dagen na de betekening opsturen naar het college van burgemeester en schepenen en de Vlaamse Regering, zo niet wordt de beslissing van de gemeenteraad geacht te zijn goedgekeurd. Paragraaf 4 voorziet in eenzelfde toezicht bij de benoeming van een nieuwe gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening. Immers, de nieuwe commissie treedt eerst aan nadat de deputatie de benoeming van de leden ervan heeft goedgekeurd. De oude commissie blijft zolang aan.

De regels in verband met het algemeen bestuurlijk toezicht, opgenomen in artikel 252 en volgende van het Gemeentedecreet, stellen echter reeds een toezichtsregeling in. Zo moet een lijst met een beknopte omschrijving van de aangelegenheden, geregeld bij gemeenteraadsbeslissing, binnen twintig dagen na het nemen ervan aan de provinciegouverneur

worden verzonden (artikel 252, Gemeentedecreet). De provinciegouverneur beschikt vervolgens over dertig dagen om de uitvoering van een gemeenteraadsbeslissing te schorsen en om de gemeenteraad daarvan kennis te geven. Deze termijn van dertig dagen gaat in op de derde dag die volgt op de verzending van het gemeenteraadsbeslissing (artikel 255, §2, Gemeentedecreet). De provinciegouverneur bezorgt een afschrift van elk schorsingsbesluit aan de Vlaamse Regering (artikel 255, §5, Gemeentedecreet).

De vernietigingsbevoegdheid berust echter bij de Vlaamse Regering die de door de provinciegouverneur geschorste gemeenteraadsbeslissingen kan vernietigen. De Vlaamse Regering kan de gemeenteraadsbeslissingen ook rechtstreeks vernietigen.

Gelet op de regeling in het Gemeentedecreet is het niet nodig een gelijkaardige regeling te voorzien in de VCRO wat betreft de samenstelling van de gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening. De verplichte voorlegging en de mogelijke gevolgen zijn reeds opgenomen in het algemeen bestuurlijk toezicht (titel VIII, hoofdstuk I, afdeling II, Gemeentedecreet). Voorstel is dan ook om artikel 1.3.3, VCRO, aan te passen en de algemene regeling van het Gemeentedecreet te laten spelen.

Artikel 5

Aangezien op gewestelijk niveau enkel de functie van gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar wordt behouden, worden de bepalingen die betrekking hebben op de aanstellingsprocedure van de gedelegeerde stedenbouwkundige ambtenaren en planologische ambtenaren opgeheven (cfr. de toelichting bij de voorgestelde wijzigingen aan artikel 1.1.2, VCRO).

Artikel 6

Aangezien op gewestelijk niveau enkel de functie van gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar wordt behouden, worden de bepalingen die betrekking hebben op de aanstellingsprocedure van de gedelegeerde stedenbouwkundige ambtenaren en planologische ambtenaren opgeheven.

Aldus vervalt ook de verplichting voor de gedelegeerde planologische en stedenbouwkundige ambtenaren om per kalenderjaar verslag uit te brengen aan de Vlaamse Regering over hun activiteiten. Het is niet nodig om dergelijk verslag decretaal op te leggen voor de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar. Indien de Vlaamse Regering dergelijk verslag wenselijk acht, kan zij dit uiteraard opvragen. Hiervoor is geen decretale verplichting nodig.

Artikel 7

Het artikel 1.4.3, VCRO, wordt aangepast aan de nieuwe regeling inzake gewestelijke ambtenaren (cfr. de toelichting bij de voorgestelde wijzigingen aan artikel 1.1.2, VCRO).

Artikel 8

1. Artikel 1.4.6, VCRO, regelt de aanstellingsprocedure van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaren.

De voorwaarde dat enkel statutaire of op proef benoemde statutaire personeelsleden kunnen worden aangewezen als gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar bemoeilijkt vaak de aanstellingsprocedure. Gemeenten doen steeds meer beroep op contractuele per-

soneelsleden. Het is aangewezen de gemeenten vrij te laten in de keuze of zij al dan niet een statutaire ambtenaar wensen aan te wijzen.

2. Overeenkomstig artikel 106 van het Gemeentedecreet is het college van burgemeester en schepenen principieel bevoegd voor de aanstelling en het ontslag van personeelsleden (of desgevallend de raad van bestuur bij intergemeentelijke samenwerkingsverbanden). Deze algemene regeling blijft gelden, maar de gemeenteraad moet het personeelslid in kwestie wel uitdrukkelijk aanwijzen als (waarnemende) gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar.

De SARO vindt de voorziene regeling dat bij tijdelijke verhindering van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar de gemeenteraad een waarnemende stedenbouwkundige ambtenaar kan aanwijzen, te complex. Het artikel 1.4.6, §2, regelt echter enkel de langdurige afwezigheid van een gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar. Is de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar slechts enkele dagen afwezig, zal de gemeenteraad niet overgaan tot aanwijzing van een waarnemende gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar. Het voorstel van de SARO wordt niet overgenomen.

In advies 54.461/1 wijst de afdeling Wetgeving van de Raad van State erop dat het Gemeentedecreet geen rechtsbasis vormt voor het college van burgemeester en schepenen om in dringende gevallen een waarnemende stedenbouwkundige ambtenaar aan te stellen. Het is dan ook aangewezen om de regeling die thans is opgenomen in artikel 1.4.6, §3, tweede lid, VCRO, te hernemen in het nieuw ontworpen artikel 1.4.6, §2.

3. Daarnaast kan er op worden gewezen dat artikel 4.7.1, §2, VCRO, uitdrukkelijk bepaalt dat de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar zijn advisering over vergunningsaanvragen onafhankelijk en neutraal uitoefent en geen nadeel mag ondervinden van de uitoefening van zijn taak. Uiteraard geldt dit ook voor contractuele stedenbouwkundige ambtenaren.

De SARO vraagt hiervoor specifieke aandacht in het geval van contractuele stedenbouwkundige ambtenaren met een tijdelijk contract. Dit principe, uitdrukkelijk decretaal ingeschreven, geldt voor alle stedenbouwkundige ambtenaren, zonder onderscheid naar statuut of arbeidsvoorwaarden.

4. Artikel 1.4.6, §2, VCRO, bevat thans de voorwaarde dat in het geval van een gezamenlijke stedenbouwkundige ambtenaar ten minste een voltijdse opdracht moet worden ingericht. Deze voorwaarde heeft onder meer als gevolg dat een gezamenlijke stedenbouwkundige ambtenaar niet deeltijds kan werken. Hiervoor bestaat geen enkele objectieve reden, zodat wordt voorgesteld om deze voorwaarde te schrappen.

5. Daarnaast bepaalt artikel 1.4.6, §2, VCRO, dat de gezamenlijke stedenbouwkundige ambtenaar onderworpen is aan dezelfde geldelijke en administratieve rechtspositieregelingen als deze die van toepassing zijn op de personeelsleden van de gemeenten waar de zetel van het intergemeentelijk samenwerkingsverband gevestigd is. Dit zorgt er voor dat intergemeentelijke samenwerkingsverbanden iemand zouden moeten aanwerven die binnen de eigen organisatie op een andere manier wordt verloond en behandeld dan zijn rechtstreekse collega's. Bestaande intergemeentelijke samenwerkingsverbanden hebben immers hun eigen rechtspositieregeling. Indien de gemeenten Dessel en Retie bijvoorbeeld een gezamenlijke stedenbouwkundige ambtenaar zouden willen aanstellen via de Intergemeentelijke Ontwikkelingsmaatschappij voor de Kempen (IOK, met zetel in Geel), dan zou deze ambtenaar moeten worden onderworpen aan de rechtspositieregeling van het

personeel van de stad Geel, terwijl het overige personeel van de IOK een eigen statuut heeft. Er wordt dan ook voorgesteld om deze voorwaarde te schrappen.

Teneinde de samenwerking tussen gemeenten te stimuleren en meer flexibiliteit te bekomen bij de aanstelling van een (gezamenlijke) stedenbouwkundige ambtenaar, wordt thans ingeschreven dat de gemeente voor de aanstelling van een gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar beroep kan doen op eigen personeel of personeel van een intergemeentelijk samenwerkingsverband. Uiteraard moeten de aangestelde ambtenaren steeds voldoen aan de aanstellingsvoorwaarden vervat in het besluit van de Vlaamse Regering van 19 mei 2000 tot vaststelling van de voorwaarden waaraan personen moeten voldoen om als ambtenaar van ruimtelijke ordening te kunnen worden aangesteld. De verdere modaliteiten worden vrij gelaten.

SARO merkt op dat de voorgestelde wijziging kan uitgebreid worden (onder andere tot personeel van autonome gemeentebedrijven). De pool waaruit kan geput worden voor de aanstelling van een gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar is echter reeds aanzienlijk uitgebreid door het wegvallen van de vereiste van een statutaire aanstelling. Daarnaast kunnen gemeenten ook beroep doen op personeel van intergemeentelijke samenwerkingsverbanden. Het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking laat verschillende vormen van intergemeentelijke samenwerking toe, met name interlokale verenigingen, projectverenigingen, dienstverlenende verenigingen en opdrachthoudende verenigingen. Het verder uitbreiden van de regeling naar autonome gemeentebedrijven is dan ook niet nodig.

6. Daarnaast wordt er op gewezen dat de (gezamenlijke) stedenbouwkundige ambtenaar steeds onderworpen is aan een deontologische code, zodat hierover geen bepalingen in de VCRO moeten worden opgenomen. Als een stedenbouwkundige ambtenaar meerdere deeltijdse functies zou bekleden bij diverse besturen, dan geldt automatisch de rechtspositieregeling (met inbegrip van de deontologische code) van elke werkgever afzonderlijk.

Deze deontologische code moet, samen met het voormelde artikel 4.7.1, §2, VCRO, situaties van belangenvermenging, een gevaar waarop de SARO in haar advies wijst, voorkomen.

Artikel 9

Artikel 1.4.8, VCRO, voorziet thans de mogelijkheid om (financiële) ondersteuning te geven aan gemeenten voor de opleiding en voor de loonkost van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar. De tussenkomst in de loonkost wordt door het bestaande artikel 1.4.8, VCRO, echter beperkt tot kleine gemeenten. Het kan nochtans aangewezen zijn om ook grotere gemeenten financieel te ondersteunen voor wat betreft de loonkost, bijvoorbeeld wanneer deze in een intergemeentelijk samenwerkingsverband stappen. Teneinde de Vlaamse Regering hier meer mogelijkheden te bieden (uiteraard binnen de perken van de begrotingskredieten) wordt de decretale beperking tot kleine gemeenten opgeheven, waardoor samenwerking tussen gemeenten kan worden gestimuleerd.

De SARO ondersteunt de voorgestelde wijzigingen gericht op het faciliteren van intergemeentelijke samenwerking én op de financiële ondersteuning van gemeenten voor de opleiding en loonkost van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar.

Artikel 10

Artikel 2.1.2, §7, VCRO, stelt dat ruimtelijke structuurplannen geen beoordelingsgrond vormen voor vergunningsaanvragen, noch voor het stedenbouwkundig uittreksel en attest. Het stedenbouwkundig uittreksel is echter een louter informatief uittreksel uit het plannenregister en uit het vergunningenregister (cfr. artikel 5.2.7, VCRO) en vergt geen beoordeling, zodat het stedenbouwkundig uittreksel kan worden geschrapt uit artikel 2.1.2, §7, VCRO.

Het huidige artikel 2.1.6, derde lid, VCRO, bevat de subsidiegrondslag voor strategische projecten en stelt dat de Vlaamse Regering, binnen de perken van de begroting, subsidies kan verlenen aan provincies, gemeenten, verenigingen van gemeenten, openbare instellingen en aan private rechtspersonen die betrokken zijn bij een samenwerkingsverband voor het opzetten en realiseren van een strategisch project in uitvoering van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, als tegemoetkoming in de kosten voor de coördinatie van het betreffende project. In uitvoering van deze bepaling worden thans subsidies toegekend op basis van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 oktober 2007 tot bepaling van de voorwaarden voor de toekenning van subsidies voor strategische projecten ter uitvoering van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.

Om de Vlaamse Regering meer mogelijkheden te geven bij de opmaak van het uitvoeringsbesluit inzake de subsidiëring van strategische projecten, wordt de bestaande subsidiegrondslag vervat in artikel 2.1.6, derde lid, VCRO (onder afdeling 2 'Het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen'), opgeheven en vervangen door een nieuwe paragraaf 10 in artikel 2.1.2, VCRO (onder afdeling 1 'Algemene bepalingen). Deze bepaling maakt het mogelijk om, ter uitvoering van de doelstellingen van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, subsidies te verlenen aan provincies, gemeenten, verenigingen van gemeenten, openbare instellingen en aan private rechtspersonen die betrokken zijn bij een samenwerkingsverband voor het opzetten, coördineren en realiseren van een strategisch project.

Strategische projecten zijn projecten met een integrale en ruimtelijke invalshoek, die tot doel hebben actief bij te dragen tot de versterking van de kwaliteit van de stedelijke structuur of structuur van het buitengebied. Door middel van strategische projecten kunnen de doelstellingen van het Vlaams ruimtelijk beleid op het terrein worden gerealiseerd. De projecten kennen een administratief-institutionele complexiteit die de mogelijkheden van een lokaal bestuur voor de realisatie ervan overstijgt.

Door de aangepaste formulering wordt duidelijk dat strategische projecten niet uitdrukkelijk vermeld hoeven te zijn in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen of andere structuurplannen maar wél uitvoering moeten geven aan de doelstellingen van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.

Bovendien wordt het ook mogelijk om niet enkel de 'kosten voor de coördinatie van het betreffende project' te subsidiëren.

De SARO ondersteunt de voorgestelde verruiming van de subsidieregeling voor strategische projecten.

Artikel 11

1. Een decreet – en dus ook de VCRO – dient de essentiële aspecten van regelgeving te regelen. De Vlaamse Regering kan vervolgens de bevoegdheid verkrijgen om de maatregelen uit te voeren waarvan de essentiële elementen vooraf door de decreetgever worden vastgesteld. Essentieel is dat er over een ontwerp van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen een openbaar onderzoek wordt georganiseerd, waarbij burgers bezwaren en opmerkingen over het ontwerp kunnen uiten. Ook van belang is dat dit openbaar onderzoek genoegzaam bekendgemaakt wordt. De concrete wijze waarop dit gebeurt en de minimum vermeldingen zijn echter dermate van een organisatorische aard, dat de regeling hiervan overgelaten kan worden aan de Vlaamse Regering. Deze werkwijze laat een meer flexibele regeling toe die desgevallend ook kan worden aangepast aan specifieke noden, bijvoorbeeld gebruik van nieuwe digitale media.

2. Tijdens het openbaar onderzoek bij de opmaak of de herziening van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen kunnen bezwaren momenteel alleen bij aangetekende brief toegezonden worden aan de Vlaamse Regering of afgegeven worden tegen ontvangstbewijs.

Hierdoor is het niet mogelijk dat de communicatie tussen de overheid en burger op termijn ook via elektronische weg kan verlopen. Door hier het begrip 'beveiligde zending' te gebruiken kan de Vlaamse Regering vormen van beveiligd elektronisch verkeer aanwijzen zodat tegemoetgekomen wordt aan de digitalisering van de planningsprocedure (cfr. artikel 1.1.2, 3°, VCRO).

3. De SARO ondersteunt de beoogde versnelling en de doorgevoerde digitalisering maar vraagt om voorafgaand aan de start van het openbaar onderzoek een minimale periode van aankondiging te voorzien. Bij de opmaak/het wijzigen van het betrokken uitvoeringsbesluit zal deze bekommernis zeker meegenomen worden.

4. De SARO vraagt om de verplichting om ten minste één informatie- en inspraakvergadering te organiseren ook decretaal te voorzien voor het gewestelijk ruimtelijk structuurplan. Aan de verplichting om een informatie- en inspraakvergadering te organiseren bij het opmaken van gewestelijke ruimtelijke structuurplannen wordt niet geraakt. Deze is opgenomen in artikel 2.1.3, §4, VCRO, en blijft behouden.

Artikel 12

Zie de toelichting bij artikel 10 in verband met de wijziging van de subsidiegrondslag voor strategische projecten.

Artikel 13

Zoals reeds aangegeven dient een decreet – en dus ook de VCRO – de essentiële aspecten van regelgeving te regelen. De Vlaamse Regering kan vervolgens de bevoegdheid verkrijgen om de maatregelen uit te voeren waarvan de essentiële elementen vooraf door de decreetgever worden vastgesteld. Essentieel is dat er over een ontwerp van (provinciaal) ruimtelijk structuurplan een openbaar onderzoek wordt georganiseerd, waarbij burgers bezwaren en opmerkingen over het ontwerp kunnen uiten. Ook van belang is dat dit openbaar onderzoek genoegzaam bekendgemaakt wordt. De concrete wijze waarop dit gebeurt en de minimum vermeldingen zijn echter dermate van een organisatorische aard, dat de regeling hiervan overgelaten kan worden aan de Vlaamse Regering.

De wijziging, doorgevoerd met punt 2°, maakt het mogelijk om in te spelen op de vragen naar digitalisering van de goedkeuringsprocedure.

Artikel 14

Voor de wijziging, doorgevoerd met punt 1°, wordt verwezen naar de toelichting bij de voorgestelde wijzigingen aan artikel 2.1.3 en 2.1.10, VCRO.

De wijziging, doorgevoerd met punt 2°, maakt het mogelijk om in te spelen op de vraag naar digitalisering van het planningsproces.

Artikel 15

1. Conform het huidige artikel 2.2.1, §2, eerste lid, VCRO, kan een planningsniveau, met instemming van alle op grond van de ruimtelijke structuurplanning bevoegde planningsniveaus, een planningsinitiatief nemen voor de totaliteit van een bepaald gebied, ook al beschikt het daartoe niet over de noodzakelijke planningsbevoegdheden.

Dit zogenaamde planologisch delegatiebeginsel werd in 2009 in de wetgeving opgenomen om de taakverdeling tussen de planningsniveaus werkbaar te houden en de dynamiek van planningsprocessen niet af te stoppen. Men wou taakafspraken met bijbehorende verschuivingen in de algemeen vooropgestelde taakverdeling mogelijk maken.

In het witboek Interne Staatshervorming wordt aangedrongen op een meer actieve toepassing van het in de VCRO opgenomen instrument van delegatie van de planningsbevoegdheid.

2. De huidige bepaling kent twee belangrijke voorwaarden/beperkingen:

– eerste voorwaarde voor de toepassing van voormelde delegatieregeling is dat er samenlopende planningsbevoegdheden zijn in een bepaald gebied. Dat blijkt uit de redactie van de decretale bepaling zelf ("met instemming van 'alle' op grond van de ruimtelijke structuurplanning bevoegde planningsniveaus"; "voor de 'totaliteit' van een bepaald gebied"), maar ook uit de memorie van toelichting bij de invoering van de bepaling ("De voor de ordening van een bepaald gebied bevoegde planniveaus kunnen onderling overeenkomen dat een specifiek niveau – dat ter zake slechts gedeeltelijk bevoegd of zelfs onbevoegd is – instaat voor de opmaak van het volledige planningskader", *Parl.St.* Vl.Parl. 2008-09, nr. 2011/1, p. 37). De toepassing van de delegatie is dus vandaag gereserveerd voor gevallen waarbij meerdere planningsniveaus bevoegd zijn in een bepaald gebied en één plannende overheid, omwille van bijvoorbeeld de efficiëntie, aan het (de) andere planningsniveau(s) vraagt om bepaalde planonderwerpen waarvoor zij in principe niet bevoegd is, toch te mogen 'meenemen' bij de planning van onderwerpen waarvoor zij wel bevoegd is. De regeling kan met andere woorden maar toegepast worden als er voor het betrokken gebied sowieso al een planinitiatief of planbevoegdheid is van het bestuur waaraan de delegatie wordt verleend (zie ter zake ook deelantwoord 4 van de minister, bevoegd voor de ruimtelijke ordening, minister Philippe Muyters op schriftelijke vraag nr. 533 van 2 april 2012 van volksvertegenwoordiger Bart Martens).

Bovenstaande interpretatie van de delegatieregeling lijkt echter niet steeds duidelijk zoals blijkt uit bijvoorbeeld de bespreking in de vergadering van 30 januari 2013 van de parlementaire Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed (*Hand.* Vl.Parl. 2012-13, vergadering C100-LEE15). De betrokken voorwaarde kan tot een vrij kunstmatig onderscheid leiden tussen situaties waarin dezelfde planningsbe-

voegdheid de ene keer wel kan gedelegeerd worden en de andere keer niet, al naargelang de overheid die de delegatie krijgt het planonderdeel al dan niet kan samenvoegen met een planonderdeel waarvoor ze bevoegd is.

De vermelde voorwaarde lijkt niet noodzakelijk om een correct gebruik van de delegatieregeling en een evenwichtige taakverdeling tussen planningsniveaus te garanderen. Met huidig voorstel wordt de formulering die de basis biedt voor de betrokken voorwaarde geschrapt en wordt de mogelijkheid tot delegatie algemeen geformuleerd. De vereiste van instemming blijft uiteraard bestaan en geeft voldoende garanties. Daarnaast kan, met verwijzing naar de memorie van toelichting bij de invoering van de initiële bepaling (*Parl. St.* Vl.Parl. 2008-09, nr. 2011/1, p. 38) nog eens worden herhaald dat de gedelegeerde bevoegdheden uitgeoefend moeten worden met inachtneming van de structuur- en uitvoeringsplanning die door het delegerende bestuur in acht zouden moeten worden genomen indien dat bestuur zelf een planningsinitiatief had genomen. Men kan immers niet 'meer' delegeren dan datgene waartoe men bevoegd is.

Omdat er soms twijfel bestaat over de manier waarop delegatiebesluiten (en dan vooral het beschikkend gedeelte) moeten worden geformuleerd, wordt in de vernieuwde decretale bepaling gespecificeerd dat zowel onderwerp als gebied omschreven moeten worden. Beide zijn inderdaad 'bevoegdheidsbepalend' en dus belangrijk; men kan bijvoorbeeld geen delegatie geven louter met aanduiding van een gebied; dat zou de indruk wekken dat bijvoorbeeld de bestemming er dan niet toe doet terwijl dat natuurlijk wel het geval is.

Dat onderwerp en gebied omschreven moeten worden bij de delegatie, betekent niet dat een delegatie 'voorwaardelijk' is. 'Voorwaardelijk' zou betekenen dat de delegatie vervalt of ingetrokken zou kunnen worden als bepaalde voorwaarden niet zijn vervuld. Dat is niet het geval. Als een RUP zoals het definitief wordt vastgesteld de delegatie te buiten zou gaan, dan heeft dat niet als gevolg dat er geen delegatie meer is of dat ze kan ingetrokken worden, maar wel dat het RUP niet wettig is (behept met bevoegdheidsgebrek). Dergelijk RUP zal dan ook aangevochten worden via de schorsingsmogelijkheden van de Vlaamse Regering of van de deputatie van de provincie.

De SARO vraagt dat aan het principe tot verruiming van de delegatiebevoegdheden wordt toegevoegd dat dit enkel kan mits "instemming van alle op grond van de ruimtelijke structuurplanning bevoegde bestuursniveaus". Het is echter een evidentie dat er slechts een delegatie zal plaatsvinden, als hier een vraag voor is. Een delegatiebepaling kan nooit gebruikt worden om een andere overheid een bevoegdheid op te dringen die niet de hare is, en waar zij geen gebruik van wenst te maken. De voorgestelde toevoeging biedt dan ook geen meerwaarde.

– De tweede belangrijke voorwaarde/beperking voor de toepassing van de delegatieregeling is de onmogelijkheid om af te wijken van een hoger RUP. Om hieraan te verhelpen wordt thans voorzien dat deze regeling gecombineerd kan worden met de mogelijkheid voor een lager plan om af te wijken van een hoger plan (nieuw ingevoerd met artikel 17 en 21 van dit wijzigingsdecreet). Er zijn inderdaad situaties denkbaar waarbij een hoger planningsniveau bereid is tot delegatie aan een lager planningsniveau en er een akkoord is over de planningsinhoudelijke opties, maar waarbij het initiatief van het lager planningsniveau verhinderd wordt door een reeds bestaand RUP van dat hoger planningsniveau. Hierdoor worden soms investeringen of nieuwe ontwikkelingen gefnuikt, terwijl een instemming om met een lokaal plan af te wijken van het hogere RUP een opportuniteit kan bieden, zonder dat hiervoor een planinitiatief tot (integrale) wijziging van het hogere plan noodzakelijk is. In bepaalde gevallen kan het aangewezen zijn om met het lager plan onder voorwaarden toch af te wijken van een hoger plan.

Immers, de delegatieregeling zoals ze thans in de VCRO is opgenomen, biedt niet de mogelijkheid voor de gemeentelijke of provinciale overheid om 'met toepassing van de delegatieregeling' af te wijken van bestaande provinciale en gewestelijke respectievelijk gewestelijke RUP's. Het huidig artikel 2.2.1, §2, zesde lid, VCRO, maakt wel een uitzondering op de huidige hiërarchiebepalingen van artikel 2.2.9, §2, tweede lid, en artikel 2.2.13, §3, VCRO, voor het geval een gemeentelijke of provinciale overheid delegatie verleend heeft aan een hogere overheid: de gemeentelijke of provinciale overheid kan het planonderdeel achteraf wijzigen ook al betekent dit dat een hoger RUP 'overschreven' wordt. Dat is logisch: de betrokken overheid blijft immers na toepassing van de delegatieregeling bevoegd voor wat gedelegeerd werd. Met de huidige bepalingen is het bovenstaande de enige expliciete afwijking van de hiërarchie van de plannen, a contrario zijn er geen andere uitzonderingen op de hiërarchie. Daar wordt dus nu van afgestapt: de delegatie kan gecombineerd worden met een instemming om van de plannenhiërarchie af te wijken.

3. De SARO merkt op dat het moment waarop de delegatie verleend kan worden vrij laat komt in het proces ("uiterlijk op of naar aanleiding van de plenaire vergadering over het plan waarvoor de delegatie vereist is").

Dit is hetzelfde tijdstip als waarop de instemming in de huidige procedure gegeven moet worden. De plenaire vergadering is immers de eerste formele stap in de decretaal bepaalde procedure tot het opmaken van een RUP. In de praktijk wordt de delegatie in de meeste gevallen reeds eerder verleend, maar naar de procedure toe wordt dit aan de eerste formele stap gekoppeld.

Artikel 16

Voor de wijziging aan artikel 2.2.7, VCRO, doorgevoerd met punt 1°, wordt verwezen naar de toelichting bij de voorgestelde wijzigingen aan artikel 2.1.3, §3, VCRO.

De wijziging, doorgevoerd met punt 2°, maakt het mogelijk om in te spelen op de vraag naar digitalisering van de goedkeuringsprocedure.

Artikel 17

Ingevolgde de wijziging van artikel 2.2.7, §2, VCRO, dient de verwijzing naar deze bepaling in artikel 2.2.8, VCRO, te worden aangepast.

Artikel 18

– Wijziging, doorgevoerd met punt 1°

Ingevolge de nieuwe regeling inzake gewestelijke ambtenaren (cfr. de toelichting bij de voorgestelde wijzigingen aan artikel 1.1.2, VCRO) wordt artikel 2.2.9, §1, VCRO, aangepast inzake de advisering van voorontwerpen van provinciale RUP's.

– Wijziging, doorgevoerd met punten 2° en 3°

Onder het regime van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (de vroegere Stedenbouwwet) bestond voor de plannen van aanleg een mogelijkheid om af te wijken van de klassieke hiërarchie van de normen. Een gemeentelijk bijzonder plan van aanleg (BPA) kon 'desnoods' afwijken van het gewestplan. Deze regeling werd door de rechtspraak, in het bijzonder door de Raad van State, erg strikt geïnterpreteerd. Bij de vernieuwing van het planningssysteem in het decreet van 18 mei 1999

houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening werd niet meer in een afwijking op de hiërarchie van de normen voorzien. Dat was niet helemaal onlogisch: de situatie waarbij de centrale overheid gebiedsdekkende plannen had tot stand gebracht waarbinnen de lokale overheid met haar plannen in principe slechts kon detailleren, ruimde plaats voor een taakverdeling tussen planningsniveaus met een verdeling van onderwerpen op grond van het zogenaamde subsidiariteitsbeginsel (waarbij ook werd geëxpliciteerd dat een nieuw gemeentelijk of provinciaal RUP kon afwijken van het bestaande gewestplan). Als elke overheid slechts optrad voor die onderwerpen die het best op het betrokken niveau hun beslag kregen (subsidiariteit), dan kon er ook geen nood aan afwijking ontstaan, zo was de redenering (zie bijv. W. VANDEVYVERE, "De werking van het planningssysteem van het nieuwe decreet op de ruimtelijke ordening", *TROS en Ruimte en Planning*, 2000, bijzonder nummer "Subsidiariteit in de ruimtelijke planning", 18). Na ruim tien jaar werking van het nieuwe systeem kan gesteld worden dat die redenering tot op zekere hoogte steek houdt. Naargelang er meer RUP's worden vastgesteld, en sommige RUP's meerdere jaren oud zijn, duiken er echter her en der situaties op waarbij terecht de vraag wordt gesteld of een lager plan onder voorwaarden toch niet zou moeten kunnen afwijken van een hoger plan. Een voorbeeld: in een gewestelijk RUP wordt een bepaald gebied aangeduid als stedelijk openruimtegebied, met bijbehorende voorschriften. In een gebied bevindt zich een woning met bijgebouwen; in het plan worden daarover geen specifieke voorschriften opgenomen omdat er een decretale regeling over zonevreemde woningen (en gebouwen) bestaat die voldoet. Enkele jaren na de vaststelling van het plan wordt de woning verkocht, en de stad wil de opportuniteit aangrijpen om er jeugdlokalen of gebouwen voor gemeentelijke groendienst in te richten. Onder de bestuursniveaus is er geen discussie over die planningsinhoudelijke optie. De functiewijziging en de nodige fysieke ingrepen stroken echter niet met de voorschriften van het gewestelijk RUP. Aangezien de voorschriften van een gemeentelijk RUP niet kunnen afwijken van die van een gewestelijk RUP, is de ingreep afhankelijk van een wijziging van het gewestelijk RUP, terwijl de stad de meest gerede partij is om initiatief te nemen. Met een rechtsfiguur waarbij het lokale planningsniveau met instemming van het hogere planningsniveau kan afwijken van een bestaand RUP, kan hier een oplossing worden geboden.

Soms lopen de kwestie van de delegatie enerzijds (zie de wijzigingen, voorgesteld door artikel 15) en de kwestie van de hiërarchie van de normen anderzijds (een lager plan kan niet afwijken van een hoger plan) door elkaar. De volgende (reële) casus illustreert dit: de stad Gent zocht een plek om een lokaal voetbalterrein te herlokaliseren, en kwam uit bij een plek in het koppelingsgebied voor de Gentse haven. Op zich was dit planningsinhoudelijk verdedigbaar. Omdat de inplanting van het terrein echter niet strookte met de voorschriften van het betrokken gewestelijk RUP, vroeg de stad de delegatie. Dat leverde een ietwat paradoxaal vraagstuk op: de aanduiding van lokale sportterreinen is een bevoegdheid van de lokale overheid, dus delegatie was niet aan de orde. Maar de inrichting van een koppelingsgebied van een haven is een gewestelijke bevoegdheid, dus een wijziging daarvan veronderstelde delegatie. Hoe dan ook, in beide interpretaties kon een gemeentelijk RUP geen oplossing bieden omdat een lager plan niet kan afwijken van een hoger plan. In de praktijk werd het probleem opgelost door de inplanting van het terrein mee te nemen in een ruimere herziening op gewestelijk niveau van het betrokken RUP. De casus maakt duidelijk dat, al dan niet in combinatie met delegatie, instemming over een afwijking van de hiërarchie van de normen een vlotte aanpak van planningsvraagstukken kan bevorderen.

De nieuw voorgestelde bepalingen (aanpassingen aan artikel 2.2.9 en 2.2.13, VCRO) geven de basis voor dergelijke afwijking met instemming, en beschrijven hoe die instemming moet worden gegeven. Merk op dat de regeling niet inhoudt dat van de bepalingen

van de respectieve ruimtelijke structuurplannen kan afgeweken worden (tenzij binnen de marges die daarover decretaal zijn bepaald).

De instemming om af te wijken van de voorschriften van de gewestelijke RUP's moet worden gegeven door de Vlaamse Regering. De bevoegdheid om RUP's vast te stellen komt toe aan de voltallige Vlaamse Regering en valt bijgevolg niet onder de delegatie van bevoegdheden aan de individuele leden van de Vlaamse Regering (zoals voorzien in het BVR van 13 juli 2009 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering). Het is dan ook logisch dat de instemming om af te wijken van de voorschriften van de gewestelijke RUP's wordt gegeven door de voltallige Vlaamse Regering.

Om te vermijden dat bij een instemming om af te wijken van de plannenhiërarchie, er tegenstrijdige voorschriften naast elkaar blijven bestaan en er discussie ontstaat omtrent de hiërarchie der plannen, wordt gespecificeerd dat de voorschriften van het lagere plan de voorschriften van het hogere plan vervangen (uiteraard pas vanaf de inwerkingtreding van het lagere plan).

De formulering die gebruikt wordt is dezelfde als in artikel 7.4.5, VCRO, dat bepaalt dat de voorschriften van de nieuwe ruimtelijke uitvoeringsplannen de voorschriften van de bestaande plannen van aanleg vervangen. Naar analogie met de bestaande bepalingen in het artikel 7.4.5, VCRO, wordt hieraan toegevoegd dat het nieuwe plan het anders kan bepalen. Dit is noodzakelijk, vooral in het geval waarbij het lagere plan enkel een 'overdruk' toevoegt aan de bestaande bestemming, die afwijkt van het hogere plan. Voor wat de relatie tussen RUP's en plannen van aanleg betreft, werd de uitzondering in artikel 7.4.5, VCRO, ingeschreven voor situaties waarin bijvoorbeeld een nieuw RUP een 'overdruk' toevoegde aan de bestaande bestemming in een plan van aanleg; het voorbeeld bij uitstek zijn RUP's die bepalingen bevatten voor zonevreemde woningen in een gebied waarvan de bestaande agrarische bestemming voor het overige ongewijzigd blijft. Essentieel is en blijft immers de hoofdbestemming van het gebied; het RUP voegt hier een bijkomende afwijkende bepaling aan toe. Dezelfde problematiek is denkbaar in sommige gevallen waarbij toegelaten wordt dat een lager RUP afwijkt van een hoger RUP. Bijvoorbeeld: in een gewestelijk RUP is aan de rand van een regionaal bedrijventerrein een bouwvrije bufferzone aangeduid. Enkele jaren later voert de provincie een structureel onderzoek naar potentiële locaties voor de inplanting van windmolens, en de bufferzone van het bedrijventerrein blijkt een ruimtelijk geschikte locatie. Er is een instemming van de Vlaamse Regering vereist om de plannenhiërarchie te doorbreken, maar het provinciale plan kan wel volstaan met een aanduiding in overdruk die voor het overige het bouwvrij karakter en de bestemming van de bufferzone ongemoeid laat. Op die manier blijft de hoofdbestemming ongewijzigd (namelijk bouwvrije bufferzone in functie van bedrijventerrein) en biedt de overdruk de mogelijkheid om – binnen de voorschriften van het provinciaal RUP – één of meerdere windturbines in te planten.

In het besluit waarmee de instemming wordt verleend om af te wijken van de plannenhiërarchie, moet aangegeven worden welke voorschriften van het bestaande hogere plan zullen opgeheven worden (omdat ze vervangen worden). Dit concretiseert de afwijking (net als de verplichting van een omschrijving van het onderwerp en het toepassingsgebied van het nieuwe plan(onderdeel)). Het werkt door in de toepassing van artikel 2.2.2, §1, eerste lid, 5°, VCRO, dat bepaalt dat een ruimtelijk uitvoeringsplan een zo mogelijk limitatieve opgave moet bevatten van voorschriften die strijdig zijn met het RUP en die opgeheven worden. Zoals in de vorige alinea gesteld, zullen er niet altijd op te heffen voorschriften zijn (zie het voorbeeld waarin het lagere plan een overdruk aanbrengt op een bestaande bestemming).

Artikel 19

Voor de wijziging, doorgevoerd met punt 1°, wordt verwezen naar de toelichting bij de voorgestelde wijzigingen aan artikel 2.1.3, §3, VCRO.

De wijziging, doorgevoerd met punt 2°, maakt het mogelijk om in te spelen op de vragen naar digitalisering van de goedkeuringsprocedure.

Artikel 2.2.10, §4, VCRO, stelt dat "de Vlaamse Regering" advies verleent over het ontwerp van provinciaal RUP. Naar analogie met de bepalingen in artikel 2.2.14, §4, derde lid, inzake de advisering van gemeentelijke RUP's, wordt de adviesbevoegdheid over het ontwerp van provinciaal RUP eveneens aan het departement toegekend.

Artikel 20

1. De wijziging aan paragraaf 1 maakt het mogelijk om ook hier in te spelen op de vraag naar digitalisering.

2. In uitvoering van het witboek Interne Staatshervorming wordt het specifiek goedkeuringstoezicht van de Vlaamse Regering over provinciale RUP's vervangen door een schorsingsmogelijkheid voor de Vlaamse Regering. Daardoor wordt de termijn van totstandkoming van een provinciaal RUP ingekort en worden de tussenkomsten van de Vlaamse overheid beperkt tot die gevallen waarin er betwisting is. In lijn met het subsidiariteitsbeginsel worden lokale besturen op deze manier aangemoedigd om een eigen beleid te voeren.

De Vlaamse Regering beschikt over een termijn van dertig dagen die ingaat de dag na de betekening, vermeld in paragraaf 1 of in paragraaf 4, tweede lid, om de uitvoering van het besluit van de provincieraad tot definitieve vaststelling van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan te schorsen en om de deputatie daarvan per beveiligde zending in kennis te stellen.

Uiteraard moet het schorsingsbesluit uitdrukkelijk worden gemotiveerd.

Het besluit van de provincieraad tot definitieve vaststelling van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan kan alleen worden geschorst omwille van een van de volgende wettigheidsbezwaren:

1° als het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan kennelijk onverenigbaar is met het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, met het provinciaal ruimtelijk structuurplan of, in voorkomend geval, met een ontwerp van Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen of een ontwerp van provinciaal ruimtelijk structuurplan. De toevoeging van het woord "kennelijk" maakt duidelijk dat het moet gaan om een fundamentele onverenigbaarheid met een structuurplan, inclusief een inbreuk op het subsidiariteitsbeginsel;

2° als het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan strijdig is met een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan of, in voorkomend geval, een ontwerp van gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, tenzij de Vlaamse Regering daarvoor haar instemming heeft verleend in toepassing van artikel 2.2.9, §2;

3° als het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan strijdig is met direct werkende normen binnen andere beleidsvelden dan de ruimtelijke ordening (cfr. artikel 4.3.3, VCRO). Het gaat bijvoorbeeld om strijdigheid met de bepalingen van het decreet Grond- en Pandenbeleid, instandhoudingsdoelstellingen enzovoort;

4° wegens de niet-naleving van een substantiële vormvereiste. Een "substantiële vormvereiste" is een gekend begrip in het administratief recht. Een schending van dergelijke vormvereiste zal bij de Raad van State onvermijdelijk leiden tot de vernietiging van

het RUP. Het gaat bijvoorbeeld over procedurefouten inzake het openbaar onderzoek, het niet-inwinnen van verplichte adviezen, essentiële wijzigingen aan het RUP die niet voortvloeien uit het openbaar onderzoek, schendingen van de motiveringsplicht enzovoort. Ook een schending van VCRO, artikel 4.4.10, §2, met betrekking tot de basisrechten voor zonevreemde constructies dient hieronder te worden begrepen. Wanneer de Vlaamse Regering dergelijke schendingen vaststelt, kan zij overgaan tot schorsing, zodat nodeloze procedures bij de Raad van State worden voorkomen.

De schorsingsbevoegdheid beperkt zich dus tot legaliteitsaspecten en kan geen nieuwe opportuniteitsbeoordeling inhouden. Een RUP kan bijvoorbeeld mogelijkheden bieden aan bestaande zonevreemde constructies die ruimer zijn dan de decretale mogelijkheden, indien hierbij een gebiedsgerichte afweging is gebeurd. Op deze manier wordt invulling gegeven aan het subsidiariteitsprincipe en een complementaire ruimtelijke planning op drie planniveaus.

In geval van schorsing beschikt de provincieraad over een termijn van zestig dagen die ingaat de dag na de verzending van het schorsingsbesluit aan de deputatie, om het ruimtelijk uitvoeringsplan opnieuw definitief vast te stellen. Onverminderd artikel 2.2.10, §6, tweede lid, kunnen bij de definitieve vaststelling van het plan ten opzichte van het geschorste plan slechts wijzigingen worden aangebracht, die gebaseerd zijn op of voortvloeien uit het schorsingsbesluit.

Het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan wordt samen met het nieuwe besluit van de provincieraad onmiddellijk na de definitieve vaststelling per beveiligde zending bezorgd aan de Vlaamse Regering.

Indien de provincieraad binnen de voormelde termijn van zestig dagen geen nieuw besluit tot definitieve vaststelling van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan neemt, vervalt het geschorste provincieraadsbesluit en het ontwerp van provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan.

3. Volgens de SARO is het merkwaardig dat geen beroep kan ingesteld worden tegen vormfouten of tegen direct werkende normen van het VCRO.

Dit werd rechtgezet door de toevoeging dat schorsing ook mogelijk is wegens de niet-naleving van een substantiële vormvereiste.

De SARO wijst op het dubbel werk dat ontstaat, doordat de leidend ambtenaar van het departement of de deputatie, na de provinciale respectievelijk gemeentelijke planprocedure beroep kan instellen bij de Vlaamse Regering, terwijl in de huidige procedure de Vlaamse Regering of deputatie direct kan goedkeuren. Volgens de SARO wordt er aldus een bijkomende stap of handeling ingevoerd waarbij niet bepaald wordt binnen welke termijn deze afgehandeld moet worden.

De nieuwe regeling brengt nochtans net een vermindering van procedurestappen mee. Als de deputatie zich achter het gemeentelijk plan kan scharen, hoeft zij – in tegenstelling tot de huidige procedure – geen enkele stap meer te zetten. Zij dient zich gewoon te onthouden van een schorsingsbeslissing. Deze schorsingsbeslissing is tijdsgebonden; als het RUP niet tijdig werd geschorst, dan wordt de beslissing van de gemeente- respectievelijk provincieraad houdende definitieve vaststelling van het gemeentelijk respectievelijk provinciaal RUP bekendgemaakt. Indien er wel een schorsingsbesluit wordt genomen moet de gemeenteraad respectievelijk de provincieraad zich binnen de 60 dagen opnieuw uit-

spreken over de definitieve vaststelling van het plan, zo niet vervalt het geschorste besluit en het ontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan.

De SARO heeft – voor wat de leidend ambtenaar betreft – vragen bij de gewenste onpartijdigheid. De leidend ambtenaar is immers zowel de ambtenaar die kan beslissen om in beroep te gaan als de ambtenaar die leiding heeft over het departement dat het beroep moet voorbereiden voor de Vlaamse Regering.

Hieraan werd tegemoetgekomen in de nieuwe regeling door de schorsingsbevoegdheid te leggen bij de Vlaamse Regering, waarna de gemeenteraad respectievelijk de provincieraad zich binnen de 60 dagen opnieuw moet uitspreken over de definitieve vaststelling van het plan.

Voorliggend voorontwerp van decreet wijzigt het toezicht op RUP's, niet dat op verordeningen. Het specifiek goedkeuringstoezicht wel laten bestaan voor verordeningen en niet voor RUP's komt de SARO onlogisch over.

De procedure voor het vaststellen van verordeningen is fundamenteel anders dan deze voor het vaststellen van RUP's en biedt minder garanties op het vlak van inspraak. Zo wordt er onder meer geen openbaar onderzoek georganiseerd bij het vaststellen van verordeningen. Bovendien kunnen verordeningen slechts worden opgemaakt voor een aantal specifieke onderwerpen zoals beschreven in artikel 2.3.1, VCRO. Verordeningen laten ook niet toe om een gebiedsgericht beleid te voeren. Gelet op de bestaande verschillen is het wenselijk dat de deputatie of de Vlaamse Regering dit actiever opvolgt en uitdrukkelijk een goedkeuring hecht aan de vastgestelde stedenbouwkundige verordening. Hierdoor wordt bovendien een instrument behouden om de verscheidenheid aan stedenbouwkundige verordeningen in goede banen te leiden en een wildgroei aan verordeningen te vermijden.

De SARO merkt op dat de voorgestelde procedure een verlenging van 30 dagen kan inhouden in vergelijking met de huidige procedure.

In een aantal gevallen kan de nieuwe regeling inderdaad een verlenging zijn. Hierbij moet opgemerkt worden dat een schorsing moet plaatsvinden binnen 30 dagen, en dat bij geen of geen tijdige schorsing de beslissing houdende definitieve vaststelling van het RUP bekendgemaakt kan worden, dus binnen een kortere termijn dan deze die de huidige procedure voorziet.

De SARO vraagt om formeel de mogelijkheid te voorzien tot mondelinge toelichting van grieven van de deputatie aangezien dit vaak een meerwaarde voor de beide partijen kan betekenen.

Het is echter niet nodig om formeel de mogelijkheid tot mondelinge toelichting te voorzien. In het kader van mogelijke latere betwistingen en de bewijslast op dat ogenblik is het aangewezen om de grieven schriftelijk op te maken. Indien het in een concrete casus toch aangewezen zou voorkomen om bijkomend een mondelinge toelichting te geven, kan dit op vrijwillige basis worden georganiseerd.

Artikel 21

De hier voorgestelde wijziging werd reeds toegelicht bij de wijzigingen aan artikel 2.2.11, VCRO.

Artikel 22

1. Ingevolge de nieuwe regeling inzake gewestelijke ambtenaren (cfr. de toelichting bij de voorgestelde wijzigingen aan artikel 1.1.2, VCRO) wordt artikel 2.2.13, §1, VCRO, aangepast inzake de advisering van voorontwerpen van gemeentelijke RUP's.

2. Voor de wijzigingen inzake de delegatieregeling en de hiërarchie van de plannen (artikel 2.2.13, §3, VCRO) wordt verwezen naar de toelichting bij voorgesteld artikel 15 en 17.

3. De SARO benadrukt dat het ruimtelijk beleid wordt voorbereid en uitgevoerd door de deputatie. Het toewijzen aan de provincieraad van de bevoegdheid om instemming te verlenen om af te wijken van de voorschriften van een RUP, zal leiden tot vertraging en tot weinig flexibiliteit en dit omwille van het tijdstip, het karakter en de termijn van een plenaire vergadering. De SARO stelt dan ook voor deze bevoegdheid toe te kennen aan de deputatie.

Echter, het is zoals de SARO zelf aangeeft de provincieraad die de provinciale RUP's voorlopig en definitief vaststelt. In die zin is het logisch dat de provincieraad de bevoegdheid heeft om afwijkingen van de voorschriften al dan niet toe te staan.

De verwijzing naar een vroegere afwijking van de principiële bevoegdheid van de provincieraad door de deputatie bevoegd te maken voor toekenning van planologische attesten gaat niet op. Bij decreet van 8 juli 2011 werd de bevoegdheid om te beslissen over planologische attesten op gemeentelijk niveau toegewezen aan de gemeenteraad, dit omwille van het verband tussen de inhoud van een attestaanvraag en de beslissing erover en anderzijds de (eventuele) opmaak of wijziging van een RUP. Voorliggend ontwerp van decreet maakt nu ook op provinciaal niveau deze koppeling en wijst de bevoegdheid om op provinciaal niveau te beslissen over planologische attesten toe aan de provincieraad (zie artikel 43).

Artikel 23

Voor de voorgestelde wijzigingen, opgenomen in punt 1°, wordt verwezen naar de toelichting bij de voorgestelde wijzigingen aan artikel 2.1.3, §3, VCRO.

De wijziging, opgenomen in punt 2°, maakt het mogelijk om in te spelen op de vraag naar digitalisering van de planningsprocedure.

Artikel 24

Het specifiek goedkeuringstoezicht van de deputatie over gemeentelijke RUP's wordt vervangen door een schorsingsmogelijkheid voor de Vlaamse Regering en de deputatie.

Door deze aanpassing is de tussenkomst van de Vlaamse Regering en de deputatie alleen nog nodig als zij het gemeentelijk RUP wensen te schorsen. Daardoor wordt de termijn van totstandkoming van een gemeentelijk RUP ingekort en worden de tussenkomsten van de deputatie en de Vlaamse Regering beperkt tot die gevallen waarin er betwisting is.

Artikel 25

In uitvoering van het witboek Interne Staatshervorming wordt het goedkeuringstoezicht van de deputatie vervangen door een schorsingsmogelijkheid voor de Vlaamse Regering en de deputatie.

Daardoor wordt de termijn van totstandkoming van een gemeentelijk RUP ingekort en worden de tussenkomsten van de deputatie en de Vlaamse overheid beperkt tot die gevallen waarin er betwisting is. In lijn met het subsidiariteitsbeginsel worden lokale besturen op deze manier aangemoedigd om een eigen beleid te voeren. Dit kan ook een aanzienlijke administratieve vereenvoudiging opleveren door het inkorten van de procedure.

De Vlaamse Regering en de deputatie beschikken over een termijn van dertig dagen die ingaat de dag na de betekening, vermeld in artikel 2.2.15 of in paragraaf 3, tweede lid, om de uitvoering van het besluit van de gemeenteraad tot definitieve vaststelling van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan te schorsen en om het college van burgemeester en schepenen daarvan per beveiligde zending in kennis te stellen.

Binnen dezelfde termijn bezorgt de Vlaamse Regering een afschrift van het schorsingsbesluit aan de deputatie. Indien de deputatie een schorsingsbesluit neemt, bezorgt zij hiervan binnen dezelfde termijn een afschrift aan de Vlaamse Regering.

Uiteraard moet het schorsingsbesluit uitdrukkelijk worden gemotiveerd.

Het besluit van de gemeenteraad tot definitieve vaststelling van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan kan alleen worden geschorst omwille van een van de volgende wettigheidsbezwaren:

1° als het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan kennelijk onverenigbaar is met een structuurplan of, in voorkomend geval, een ontwerp van structuurplan. De toevoeging van het woord “kennelijk” maakt duidelijk dat het moet gaan om een fundamentele onverenigbaarheid met een structuurplan, inclusief een inbreuk op het subsidiariteitsbeginsel. Dit is uiteraard niet het geval indien wordt afgeweken van de bepalingen uit het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan (GRS) op basis van artikel 2.1.2, §3, VCRO;

2° als het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan strijdig is met een gewestelijk of provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan of, in voorkomend geval, een ontwerp van gewestelijk of provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan;

3° als het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan strijdig is met direct werkende normen binnen andere beleidsvelden dan de ruimtelijke ordening (cfr. artikel 4.3.3, VCRO). Het gaat bijvoorbeeld om strijdigheid met de bepalingen van het decreet Grond- en Pandenbeleid, instandhoudingsdoelstellingen enzovoort;

4° wegens de niet-naleving van een substantiële vormvereiste. Een ‘substantiële vormvereiste’ is een gekend begrip in het administratief recht. Een schending van dergelijke vormvereiste zal bij de Raad van State onvermijdelijk leiden tot de vernietiging van het RUP. Het gaat bijvoorbeeld over procedurefouten inzake het openbaar onderzoek, het niet-inwinnen van verplichte adviezen, essentiële wijzigingen aan het RUP die niet voortvloeien uit het openbaar onderzoek, schendingen van de motiveringsplicht enzovoort. Ook een schending van VCRO, artikel 4.4.10, §2, met betrekking tot de basisrechten voor zonevreemde constructies dient hieronder te worden begrepen. Wanneer de Vlaamse Regering of de deputatie dergelijke schendingen vaststellen kunnen zij overgaan tot schorsing, zodat nodeloze procedures bij de Raad van State worden voorkomen.

De schorsingsbevoegdheid beperkt zich dus tot legaliteitsaspecten en kan geen nieuwe opportuniteitsbeoordeling inhouden. Een gemeentelijk RUP, dat nadere inrichtings- en beheervoorschriften bevat voor een stedelijk woongebied, kan bijvoorbeeld een lagere dichtheid opleggen omwille van de ruimtelijke kwaliteit of de watertoets, wanneer dit het resultaat is van een gemotiveerde en gebiedsgerichte afweging. Een RUP kan mogelijkheden bieden aan bestaande zonevreemde constructies die ruimer zijn dan de decretale mogelijkheden, indien hierbij een gebiedsgerichte afweging is gebeurd. Op deze manier

wordt invulling gegeven aan het subsidiariteitsprincipe en een complementaire ruimtelijke planning op drie planniveaus.

In geval van schorsing beschikt de gemeenteraad over een termijn van zestig dagen die ingaat de dag na de verzending van het schorsingsbesluit aan de gemeente, om het ruimtelijk uitvoeringsplan opnieuw definitief vast te stellen. Onverminderd artikel 2.2.14, §6, tweede lid, kunnen bij de definitieve vaststelling van het plan ten opzichte van het geschorste plan slechts wijzigingen worden aangebracht, die gebaseerd zijn op of voortvloeien uit het schorsingsbesluit.

Het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan wordt samen met het nieuwe besluit van de gemeenteraad onmiddellijk na de definitieve vaststelling per beveiligde zending bezorgd aan de deputatie van de provincie waarin de gemeente is gelegen en aan de Vlaamse Regering.

Indien de gemeenteraad binnen de voormelde termijn van zestig dagen geen nieuw besluit tot definitieve vaststelling van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan neemt, vervalt het geschorste gemeenteraadsbesluit en het ontwerp van gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan.

Artikel 26

Hiervoor wordt verwezen naar de toelichting bij de voorgestelde wijzigingen aan artikel 2.2.15 en 2.2.16, VCRO.

Artikel 27

Voor de toelichting bij dit artikel wordt verwezen naar de toelichting bij de voorgestelde wijzigingen aan artikel 2.2.15 en 2.2.16, VCRO.

Artikel 28

1. Artikel 2.3.1, eerste lid, 1° tot 11°, VCRO, bepaalt welke stedenbouwkundige voorschriften kunnen worden opgenomen in stedenbouwkundige verordeningen, met het oog op het bereiken van bepaalde doelstellingen inzake ruimtelijke ordening. Deze bepalingen hebben voornamelijk betrekking op de technische en bouwfysische karakteristieken van gebouwen en constructies, het openbaar domein, de aanleg van groen of maatregelen met het oog op het beperken van milieuhinder en bewaken van een adequate waterhuishouding. In 2009 werd een bijkomend element toegevoegd in functie van de bewerkstelliging van een vermenging van kavels en woonvoorzieningen die tegemoetkomen aan de behoeften van diverse maatschappelijke groepen (artikel 2.3.1, eerste lid, 11°, VCRO).

2. Momenteel ontbreekt echter nog de mogelijkheid tot het opnemen van voorschriften die tot doel hebben de ruimtelijke kwaliteit en de leefbaarheid van kernen te vrijwaren of te versterken. Hiertoe wordt aan het eerste lid van artikel 2.3.1, VCRO, een punt 12° toegevoegd dat luidt als volgt: “de versterking van de leefbaarheid en de aantrekkingskracht van steden en dorpskernen.”.

Met deze wijziging wordt onder meer uitvoering gegeven aan het Vlaamse regeerakkoord, waarin het volgende is opgenomen: “We stellen een duidelijke visie op over ‘Winkelen in Vlaanderen’. De afweging van de inplanting van grote winkelvestigingen zal worden geïntegreerd in de ruimtelijke ordening, waarbij het concept van kernwinkelgebieden wordt ingevoerd en de afbakening van kleinhandelszones wordt aangepast. In een overgangsfase

zal een winkelvisie voorwerp uitmaken van een omzendbrief 'ruimtelijke inplanting van winkelcentra'. De uitgangspunten daarvoor vormen de complementariteit met de handel en wandel in de binnensteden, het vermijden van ongewenste aanzuigeffecten ten nadele van de binnensteden en het voorkomen van verdere lintbebouwing.".

De aantrekkingskracht en de leefbaarheid in de steden en kernen blijft hoog in die kernen waar een actief winkelapparaat aanwezig is. Vanuit een globale kleinhandelsvisie kan een lokaal bestuur actief inspelen op een kernversterkend beleid. Zo moet het mogelijk worden om een globale beleidsvisie rond (detail)handel of horeca, desgevallend opgenomen in het GRS, te vertalen in verordenende instrumenten door:
– de aanduiding van kleinhandelszones, kernwinkelgebieden, handelslinten, gemengde gebieden of winkelarme gebieden;
– het opnemen van specifieke stedenbouwkundige voorschriften en ruimtelijke randvoorwaarden voor bepaalde functies en functiewijzigingen.

3. De SARO merkt terecht op dat de doelstelling 'versterking van de leefbaarheid en de aantrekkingskracht van steden en dorpskernen' niet alleen betrekking heeft op het faciliteren van de kleinhandel.

Ook andere functies en activiteiten spelen een rol in de versterking van de leefbaarheid en de aantrekkingskracht van kernen, onder andere het aanbod aan allerlei diensten en voorzieningen (onder andere onderwijs, cultuur, sport, diensten, winkels). Maar evenzeer kan een sterke toename van het aantal appartementsgebouwen of extra verkeer leiden tot een daling van de leefbaarheid en de goede ruimtelijke ordening in het gedrang brengen. Het toepassingsgebied van verordeningen wordt in beperkte mate uitgebreid om hieraan bij te dragen, zonder een RUP te moeten opmaken.

4. De SARO benadrukt dat de impact van de voorgestelde wijzigingen zeer vergaand is, en geeft als voorbeeld dat het mogelijk zou worden om in winkelarme gebieden de handelsfunctie van bestaande gebouwen te beperken.

Op vandaag is expliciet opgenomen dat stedenbouwkundige verordeningen bepaalde functiewijzigingen, die in beginsel zijn toegelaten, kunnen verbieden of aan voorwaarden onderhevig maken. Om de ruimtelijke kwaliteit en de leefbaarheid van bepaalde gebieden te garanderen, kan het aangewezen en nuttig zijn om bepaalde functies, die in beginsel toegelaten zijn volgens de bepalingen van het vigerende plan van aanleg, te verbieden of hieraan ook ruimtelijke en stedenbouwkundige randvoorwaarden te verbinden.

De functies en functiewijzigingen waarnaar dit artikel verwijst, zijn deze opgenomen in het besluit van de Vlaamse Regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen in uitvoering van VCRO. Via een verordening is het dan ook niet mogelijk om de aard van de handelsactiviteiten (zogenaamde assortimentsbepalingen, bijvoorbeeld de omschakeling van verkoop van voeding naar verkoop van kledij), de soort bedrijvigheid of de toegelaten landbouwteelten te verbieden. Evenmin kan men op deze wijze de woonfunctie verbieden in gebieden die hiervoor in beginsel niet zijn geschikt (zogenaamde zonevreemde woningen); deze blijven de decretale basisrechten behouden.

Hierbij wordt ook opgemerkt dat de huidige regeling reeds voorziet in de mogelijkheid om bestaande functiewijzigingen, die in beginsel toegelaten zijn, te verbieden. Zo bestaat thans reeds de mogelijkheid om bijvoorbeeld functiewijzigingen naar horeca te beperken of er voorwaarden aan op te leggen. Het is meer dan logisch om ook de initiële vestiging van dergelijke functies te reguleren. Met voorliggende wijziging wordt het toepassingsgebied van verordeningen in functie van het garanderen van de leefbaarheid en de aantrek-

kingskracht van steden en dorpskernen dan ook in beperkte mate verruimd tot functies én functiewijzigingen.

5. Bijkomend wijst de SARO op het gebrek aan enige vorm van inspraak bij het tot stand komen van een verordening en het ontbreken van enige aankondiging in het Belgisch Staatsblad.

Hierbij wordt verwezen naar de vaststellingsprocedure van verordeningen, zoals bepaald in de VCRO, die voorziet in een verplicht advies van de bevoegde commissie ruimtelijke ordening en een goedkeuringstoezicht door de hogere overheid. Deze goedkeuringsbeslissing wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad, samen met de stedenbouwkundige verordening.

Artikel 29

Artikel 2.3.2, VCRO, regelt de procedure tot opmaak van provinciale en gemeentelijke stedenbouwkundige verordeningen. Gelet op de hervorming inzake de gewestelijke ambtenaren (cfr. toelichting bij voorgestelde wijzigingen aan artikel 1.1.2, VCRO), worden de taken in verband met de opvolging van deze verordeningen toebedeeld aan het departement in plaats van aan de planologische ambtenaar, respectievelijk de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar.

Artikel 30

Artikel 76 en 77 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening voorzagen dat een rooilijnplan kon worden opgemaakt met het oog op de verwezenlijking van een ruimtelijk uitvoeringsplan.

Het decreet van 27 maart 2009 tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid bracht geen wijzigingen aan in de in deze artikelen opgenomen procedure.

Overeenkomstig artikel 110 van dit decreet van 27 maart 2009 werd de Vlaamse Regering belast met de coördinatie van de bepalingen van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en artikel 90bis van het Bosdecreet van 13 juni 1990, met inachtneming van de wijzigingen die daarin uitdrukkelijk of stilzwijgend zijn aangebracht tot het tijdstip van de coördinatie.

Overeenkomstig artikel 111 van dit aanpassingsdecreet is de Vlaamse Regering ertoe gemachtigd de bestaande wettelijke en decretale bepalingen te wijzigen om ze in overeenstemming te brengen met de bepalingen van dit decreet.

De Vlaamse Regering heeft uitvoering gegeven aan de haar toevertrouwde taken, door deze teksten te coördineren en te hernummeren in de VCRO, goedgekeurd op 15 mei 2009.

Het decreet van 8 mei 2009 houdende vaststelling en realisatie van de rooilijnen bepaalt dat titel II, hoofdstuk VI, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, dat bestaat uit artikel 76 en 77, wordt opgeheven. De vaststelling en realisatie van rooilijnen wordt sindsdien door dat decreet geregeld.

Per vergissing heeft de Vlaamse Regering bij de coördinatie van de regelgeving betreffende de ruimtelijke ordening de opgeheven bepalingen hernomen. Het coördinatiebesluit van

de Vlaamse Regering dateert van 15 mei 2009, het Rooilijnendecreet van een week eerder, namelijk 8 mei 2009.

Naar aanleiding van de opmerking van de afdeling Wetgeving van de Raad van State in advies 54.461/1 waarin wordt gevraagd om een aanpassing van artikel 2.5.1, VCRO, wordt deze materiële vergissing nu rechtgezet.

Door de intrekking van de bepalingen in de VCRO wordt de verbindende kracht van deze bepalingen weggenomen vanaf haar inwerkingtreding, zodat de regel geacht wordt nooit te hebben bestaan (ab initio).

Artikel 31

Artikel 3.2.2, VCRO, regelt de procedure in verband met ruimtelijke projecten van groot provinciaal en strategisch belang. Ook hier wordt voorgesteld om – gelet op de vereenvoudiging die werd aangebracht inzake de gewestelijke ambtenaren – de taken in verband met de opvolging van deze projecten toe te bedelen aan het departement in plaats van aan de planologische ambtenaar.

Artikel 32

Artikel 3.2.4, VCRO, regelt de procedure in verband met ruimtelijke projecten van groot gemeentelijk en strategisch belang. Gelet op de vereenvoudiging die werd aangebracht inzake de gewestelijke ambtenaren, worden de taken in verband met de opvolging van deze projecten toebedeeld aan het departement in plaats van aan de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaren.

Artikel 33

Artikel 4.1.1, 18°, VCRO, bevat de definitie van zorgwonen en verwijst naar de gecoördineerde decreten van 18 december 1991 inzake voorzieningen voor ouderen. Deze decreten zijn echter sinds 1 januari 2013 opgeheven.

Gelet op de opheffing van de genoemde decreten van 18 december 1991, is thans het Woonzorgdecreet van 13 maart 2009 het toonaangevende decreet voor de ouderenzorg. In dit decreet wordt de ouderenzorg gedefinieerd als “de zorg die er specifiek op gericht is de levenskwaliteit van gebruikers van 65 jaar of ouder te behouden, te herstellen of te ondersteunen in een thuisvervangend milieu”.

Het artikel 4.1.1, 18°, VCRO, wordt aangepast zodat wordt aangesloten bij de definities van het thans geldende Woonzorgdecreet.

De SARO ondersteunt deze aanpassing maar wijst op de huidige onduidelijkheden over de juiste toepassing van het zorgwonen.

De doorgevoerde aanpassing van de definitie van zorgwonen is een louter technische aanpassing aan de gewijzigde sectorwetgeving. Mogelijke onduidelijkheden bij de toepassing van de regels inzake zorgwonen dienen eerst in kaart gebracht te worden. Daarna moet worden afgewogen of een aanpassing van de regelgeving vereist is, dan wel of een en ander niet kan worden ondervangen met interne richtlijnen, omzendbrieven of casuïstiek. Dit is niet het voorwerp van de huidige aanpassing.

Artikel 34

Artikel 4.2.15, §2, VCRO, bepaalt dat een verkavelingsvergunning reglementaire voorschriften omvat aangaande de wijze waarop de verkaveling ingericht wordt en de kavels bebouwd kunnen worden.

Het tweede lid, dat stelt dat op deze verkavelingsvoorschriften beperkte afwijkingen kunnen worden toegestaan met toepassing van artikel 4.4.1, VCRO, is een nodeloze herhaling van de inhoud van artikel 4.4.1. Dit tweede lid wordt dan ook opgeheven. De inhoud van artikel 4.4.1 volstaat en blijft onverminderd van kracht.

Aan artikel 4.2.15, VCRO, wordt een derde paragraaf toegevoegd waarin wordt bepaald dat de verkavelaar ervoor moet zorgen dat de in de verkaveling opgenomen loten kunnen aansluiten op alle voorzieningen van openbaar nut die vereist worden door het vergunningverlenende bestuursorgaan. In voorkomend geval bepaalt de verkavelingsvergunning op welke wijze de nodige infrastructuur voor de nutsvoorzieningen moet voorzien worden.

Deze toevoeging hangt samen met de voorgestelde wijziging van artikel 4.2.20, §1, VCRO. Om het gelijktijdig aanleggen van nutsvoorzieningen te stimuleren en de hinder ten gevolge van deze aanleg maximaal te vermijden, wordt in artikel 4.2.20, §1, VCRO, ingeschreven dat de nutsmaatschappijen die actief zijn in de gemeente waarin het voorwerp van de vergunning gelegen is, om advies worden verzocht vooraleer lasten op te leggen met betrekking tot nutsvoorzieningen.

Met voorzieningen van openbaar nut worden onder meer riolering, watervoorziening, gas, elektriciteit, televisie, telefonie en ICT-diensten bedoeld.

Artikel 35

1. De gemeenteraad is bevoegd om te beslissen over de zaak van de wegen op grond van artikel 42 van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005.

In het kader van verkavelingsaanvragen die wegeniswerken omvatten, stelt artikel 4.2.17, §2, VCRO, expliciet:

“Indien de verkavelingsaanvraag wegeniswerken omvat waaromtrent de gemeenteraad beslissingsbevoegdheid heeft, en het vergunningverlenende bestuursorgaan oordeelt dat de verkavelingsvergunning van zijnentwege kan worden verleend, dan neemt de gemeenteraad een beslissing over de zaak van de wegen, alvorens het vergunningverlenende bestuursorgaan een beslissing neemt over de verkavelingsaanvraag.

De gemeenteraad beslist uiterlijk op de tweede raadszitting waarop de zaak van de wegen geagendeerd is, zo niet wordt de beslissing over de wegenis geacht ongunstig te zijn.”.

2. Een stedenbouwkundige vergunningsaanvraag kan echter evenzeer wegeniswerken omvatten. Zo kan men een stedenbouwkundige vergunningsaanvraag indienen voor groepswoningbouw met aanleg van wegen of voor de aanleg van wegen alleen. Ook hier geldt dat de beslissingsbevoegdheid over de zaak van de wegen (de aanleg van nieuwe wegen, de tracéwijziging, de verbreding of de opheffing van bestaande gemeentelijke wegen) toekomt aan de gemeenteraad. Deze bevoegdheid vloeit rechtstreeks voort uit het Gemeentedecreet en is te onderscheiden van de bevoegdheid van het college van burgemeester en schepenen in het kader van de ruimtelijke ordeningsregelgeving over de vergunningsaanvraag zelf (R.v.St., nr. 189.415, 12 januari 2009; DEFOORT, P.J., ‘De

beslissing over de zaak van de wegen is geen voorbereidende rechtshandeling ten aanzien van een latere vergunningsbeslissing: de gevolgen hiervan voor de motiveringsplicht en de beroepsmogelijkheden' (noot onder R.v.St, nr. 189.415, 12 januari 2009, Extensa), TROS, 2009, 254-258)).

3. Voorgesteld wordt te verduidelijken dat de voorafgaande beslissing door de gemeenteraad, momenteel alleen geëxpliciteerd voor wat betreft de verkavelingsaanvraag, gemeen is aan zowel de verkavelingsaanvraag als de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag.

Artikel 4.2.17, §2, VCRO (bepaling, specifiek voor de verkavelingsaanvraag), wordt dan ook opgeheven, en een onderafdeling 5 wordt ingevoegd in titel IV, hoofdstuk II, afdeling 2, 'Bepalingen, aan alle vergunningen gemeen'.

Door het invoegen van deze nieuwe onderafdeling is duidelijk dat deze bepaling geldt ongeacht de te volgen vergunningsprocedure (regulier of bijzonder).

4. Voor de inwerkingtreding van het decreet van 15 maart 2009 tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid gold dat de provinciegouverneur de gemeenteraad kon samenroepen indien er een beroep was ingesteld tegen de (verkavelings)vergunningsbeslissing en de gemeenteraad geen beslissing over de wegen had moeten nemen of zich van een beslissing daarover onthouden had. De gemeenteraad moest vervolgens binnen een termijn van 60 dagen over de zaak van de wegen een besluit nemen en dit meedelen aan de gouverneur (artikel 133, §1, decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening).

5. Deze procedure werd vervangen door het principe dat de gemeenteraad beslist, uiterlijk op de tweede raadszitting waarop de zaak van de wegen waaromtrent de gemeenteraad beslissingsbevoegdheid heeft, geagendeerd is; zo niet wordt de beslissing over de zaak van de wegen geacht ongunstig te zijn (artikel 4.2.17, §2, VCRO).

Deze nieuwe regeling brengt echter andere problemen met zich mee. Immers, de vergunningsaanvrager die zijn aanvraag afgewezen ziet omdat er een (stilzwijgende) ongunstige beslissing over de zaak van de wegen is, kan tegen de negatieve vergunningsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen beroep instellen bij de deputatie. De deputatie heeft echter niet langer de bevoegdheid om de gemeenteraad samen te roepen om een beslissing te nemen over de zaak van de wegen, noch kan de deputatie de vergunning verlenen zonder positieve beslissing over de zaak van de wegen. Het beroep bij de deputatie is daardoor van elke zin ontdaan.

Rechtstreeks beroep instellen bij de RvVb is niet mogelijk, deze spreekt zich slechts uit over vergunningsbeslissingen genomen in laatste administratieve aanleg betreffende het afgeven of weigeren van een vergunning, dus pas als de deputatie zich over de vergunningsaanvraag heeft uitgesproken.

De mogelijkheden die openstaan voor een vergunningsaanvrager om beroep aan te tekenen tegen een geweigerde vergunning omwille van het ontbreken van een uitdrukkelijke beslissing van de gemeenteraad over de zaak van de wegen, zijn dan ook eerder theoretisch dan een effectieve rechtsbescherming. Om deze reden wordt voorgesteld om de regeling, zoals deze gold voor de inwerkingtreding van de VCRO, in grote lijnen te hernemen.

Het aangepaste artikel regelt dat de provinciegouverneur de gemeenteraad kan samenroepen (in opdracht van de deputatie in beroepsdossier; in opdracht van de Vlaamse overheid in bijzondere procedure) in geval de gemeenteraad geen beslissing heeft genomen. Dit

kan voorkomen in het geval dat het betrokken schepencollege flagrant zou weigeren om de gemeenteraad samen te roepen en het dossier van de zaak van de wegen te agenderen, of in geval de termijnen zijn verstreken. In normale situaties zal de gemeenteraad tijdig samenkomen en beraadslagen over de zaak van de wegen, zonder dat de gouverneur hiervoor hoeft tussen te komen.

Uiteraard doet deze regeling geen afbreuk aan de autonomie van de gemeenteraad. De gemeenteraad kan door de provinciegouverneur enkel worden verplicht om samen te komen over de zaak van de wegen, maar kan geenszins worden beïnvloed wat betreft de inhoud van de te nemen beslissing.

De SARO vindt het positief dat met voorliggende wijziging de oude situatie terug wordt ingevoerd, waarbij de gouverneur opnieuw de mogelijkheid krijgt om de gemeenteraad samen te roepen om zich uit te spreken over de zaak van de wegenis.

Door deze regeling op te nemen in titel IV, hoofdstuk II, afdeling 2, 'Bepalingen, aan alle vergunningen gemeen', geldt deze mogelijkheid zowel wat betreft de verkavelingsvergunning als de stedenbouwkundige vergunning die afgewezen wordt op grond van een ontbrekende gemeenteraadsbeslissing over de zaak van de wegen.

De SARO merkt op dat enkel de gouverneur de gemeenteraad kan samenroepen en niet de Vlaamse Regering of de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar in de bijzondere procedure. Om hieraan tegemoet te komen werd het ontwerp aangepast zodat ook de Vlaamse Regering een verzoek kan richten aan de provinciegouverneur om de gemeenteraad samen te roepen.

Artikel 36

1. Om het gelijktijdig aanleggen van nutsvoorzieningen te stimuleren en de hinder ten gevolge van deze aanleg maximaal te vermijden, wordt in artikel 4.2.20, §1, VCRO, ingeschreven dat de nutsmaatschappijen die actief zijn in de gemeente waarin het voorwerp van de vergunning gelegen is, om advies worden verzocht vooraleer lasten op te leggen met betrekking tot nutsvoorzieningen.

Met voorzieningen van openbaar nut worden onder meer riolering, watervoorziening, gas, elektriciteit, televisie, telefonie en ICT-diensten bedoeld.

Zie ook de voorgestelde wijziging aan artikel 4.2.15, VCRO.

2. De SARO ondersteunt de bezorgdheid voor een efficiënte aanleg van nutsvoorzieningen, maar wijst er op dat de eindverantwoordelijkheid voor een gelijktijdige aanleg ligt bij de opdrachtgever en dat gemeenten kunnen sensibiliseren. Veel gemeenten doen dit nu al informeel, bijvoorbeeld door contact op te nemen met de nutsmaatschappijen die hen bekend zijn.

3. Het is inderdaad de verkavelaar die moet zorgen voor de gelijktijdige aanleg van de nutsvoorzieningen. Dit blijkt ook uit de nieuwe paragraaf 3 die wordt ingevoegd in artikel 4.2.15 en die bepaalt dat de verkavelaar ervoor moet zorgen dat de in de verkaveling opgenomen loten kunnen aansluiten op alle voorzieningen van openbaar nut die vereist worden door het vergunningverlenende bestuursorgaan. In voorkomend geval bepaalt de verkavelingsvergunning op welke wijze de nodige infrastructuur voor de nutsvoorzieningen moet voorzien worden.

4. De SARO wijst bijkomend op de toenemende administratieve last omdat gemeenten de betrokken 'nutsmaatschappijen' dienen aan te schrijven. Bovendien zou het niet altijd duidelijk zijn wat allemaal als nutsvoorzieningen wordt beschouwd, en wat verstaan moet worden onder 'nutsmaatschappijen die actief zijn in de gemeente'. De SARO merkt ook op dat het niet duidelijk is in hoeverre het niet aanschrijven van nutsmaatschappijen gevolgen kan hebben voor de rechtsgeldigheid van de vergunning.

De SARO merkt terecht op dat de meeste gemeenten nu reeds (al dan niet informeel) contact opnemen met de nutsmaatschappijen. De voorgestelde wijziging van artikel 4.2.20, §1, VCRO, brengt dan ook geen bijkomende last mee voor deze gemeenten. Met voorzieningen van openbaar nut worden onder meer riolering, watervoorziening, gas, elektriciteit, televisie, telefonie en ICT-diensten bedoeld. Gemeenten zijn hiermee voldoende vertrouwd en weten in de praktijk wel welke maatschappijen actief zijn binnen het grondgebied van de gemeente.

Indien een gemeente zou nalaten om een of meerdere nutsmaatschappijen tijdig om advies te verzoeken heeft dit geen gevolgen voor de rechtsgeldigheid van de vergunning. Het gaat immers om niet-bindende adviezen die kaderen in het streven naar een gelijktijdige aanleg van nutsvoorzieningen om de hinder ten gevolge van deze aanleg te verminderen.

Het Generiek Informatieplatform Openbaar Domein (GIPOD) brengt alle informatie over werken en/of manifestaties op het openbaar domein zoveel mogelijk samen zodat er meer afstemming komt tussen nuts- en/of wegenwerken en zodat conflicten tussen werken en manifestaties beter kunnen gedetecteerd worden. De besproken wijzigingen aan de VCRO zijn volledig in overeenstemming met dit GIPOD.

Tot slot wijst de SARO erop dat het vergunningverlenende bestuursorgaan dat lasten oplegt met betrekking tot nutsvoorzieningen, er rekening mee moet houden dat deze lasten door enig toedoen van de aanvrager moeten kunnen worden verwezenlijkt (artikel 4.2.20, §2, VCRO). Aangezien de aanvrager zelf niet instaat voor het aanleggen van de verschillende nutsvoorzieningen zou de gemeente geen gelijktijdige aanleg van nutsvoorzieningen als last kunnen opleggen.

Het zijn inderdaad de betrokken nutsmaatschappijen die moeten instaan voor de gelijktijdige aanleg van de nutsvoorzieningen, maar ook de verkavelaar kan hiertoe bijdragen. Daarom wordt in de nieuwe paragraaf 3 van artikel 4.2.15 uitdrukkelijk bepaald dat de verkavelaar ervoor moet zorgen dat alle loten van de verkaveling kunnen aansluiten op alle voorzieningen van openbaar nut en dat in de verkavelingsvergunning kan worden bepaald op welke wijze hiertoe de nodige infrastructuur moet worden voorzien.

Artikel 37

De reden waarom een nieuwe onderafdeling ingevoegd wordt in de VCRO, werd reeds toegelicht bij de voorgestelde wijzigingen aan artikel 4.2.17, §2, VCRO.

Artikel 38

De reden waarom een nieuwe bepaling over de zaak van de wegen ingevoegd wordt in de VCRO, werd reeds toegelicht bij de voorgestelde wijzigingen aan artikel 4.2.17, §2, VCRO.

In haar advies vraagt de SARO aandacht voor de afstemming van voorliggend decreet en het voorontwerp van decreet betreffende de omgevingsvergunning. Zo stelt de SARO vast dat de termijn waarbinnen de gemeenteraad de beslissing over de zaak van de wegen

moet meedelen aan de provinciegouverneur in voorliggend ontwerp van decreet 60 dagen is vanaf de samenroeping door de provinciegouverneur, terwijl het decreet betreffende de omgevingsvergunning een termijn van 45 dagen vanaf samenroeping voorziet. Het voorontwerp van decreet betreffende de omgevingsvergunning bevat een volledig nieuwe procedureregeling. Op het ogenblik van de inwerkingtreding van het decreet betreffende omgevingsvergunning zullen de nieuwe procedureregels deze van de VCRO vervangen. Afstemming tussen beide decreten op het vlak van proceduretermijnen is dan ook niet nodig.

Artikel 39

1. Met het wijzigingsdecreet van 16 juli 2010 werd een aanpassing doorgevoerd aan artikel 4.3.1, §1, VCRO, waardoor ook in graad van beroep door de deputatie kleine planwijzigingen kunnen worden opgelegd, zodat aanvragers geen nieuwe aanvraag moeten indienen. De voorwaarde dat de aanpassing enkel betrekking mag hebben op kennelijk bijkomstige zaken werd toen behouden, maar maakt het oplossingsgericht vergunnen in de praktijk vaak onmogelijk.

2. Teneinde de vergunningverlenende overheid op dat vlak meer mogelijkheden te bieden, wordt artikel 4.3.1, §1, tweede lid, VCRO, aangepast, zonder dat wordt geraakt aan de essentiële elementen van de rechtsbescherming van derden.

Een aanpassing van de plannen wordt volgens het aangepaste artikel 4.3.1, §1, VCRO, mogelijk wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:
1° de wijzigingen doen geen afbreuk aan de bescherming van de mens of het milieu of de goede ruimtelijke ordening;
2° de wijzigingen komen tegemoet aan de adviezen of aan de standpunten, opmerkingen en bezwaren die tijdens het openbaar onderzoek zijn ingediend;
3° de wijzigingen brengen kennelijk geen schending van de rechten van derden met zich mee.

Op deze manier maakt het decreet op een evenwichtige wijze het oplossingsgericht vergunnen mogelijk, waarbij zowel de belangen van derden als de belangen van de aanvrager worden gevrijwaard.

3. De SARO merkt op dat voorliggend ontwerp van decreet dezelfde bepaling in de VCRO invoert als het voorontwerp van decreet betreffende de omgevingsvergunning. Zij herneemt uit haar advies van 5 juni 2013 dat de voorwaarden zeer vaag zijn.

Echter, de mogelijke situaties waarin al dan niet afbreuk wordt gedaan aan de bescherming van de mens of het milieu of de goede ruimtelijke ordening, kunnen dermate verschillend zijn, dat een vastgelegde lijst inherent altijd ontoereikend zal zijn. De toepassing van deze bepaling veronderstelt dan ook een dossiermatige beoordeling aan de hand van de feitelijke elementen van de concrete vergunningsaanvraag.

4. De SARO stelt verder terecht vast dat via voorliggende wijziging van de VCRO niet geregeld wordt in welke zin planaanpassingen mogelijk zijn als er geen openbaar onderzoek vereist is.

Het decreet wordt dan ook aangepast in die zin dat een aanpassing van de plannen, slechts mogelijk is wanneer:
1° de wijzigingen geen afbreuk doen aan de bescherming van de mens of het milieu of de goede ruimtelijke ordening;

2° de wijzigingen tegemoetkomen aan de adviezen of aan de standpunten, opmerkingen en bezwaren die tijdens het openbaar onderzoek zijn ingediend 'of betrekking hebben op kennelijk bijkomstige zaken';
3° de wijzigingen kennelijk geen schending van de rechten van derden met zich mee brengen.

Door deze toevoeging wordt duidelijk dat beperkte aanpassingen mogelijk zijn op initiatief van het vergunningverlenend bestuursorgaan, maar dat ook hier een grens staat op wat mogelijk is zonder tweede openbaar onderzoek.

Artikel 40

Artikel 4.4.7, VCRO, wordt aangepast aan de gewijzigde bevoegdheden inzake de bijzondere procedure (cfr. de voorgestelde wijzigingen aan artikel 4.7.26, VCRO).

Artikel 41

In een aantal gewestplannen zijn omwille van in de jaren 1970 bestaande toestanden soms zeer kleine zones aangeduid als gebied voor vervuilende of milieubelastende industrieën. Soms zijn deze midden in het woongebied gelegen. Wanneer deze bedrijven hun activiteiten stopzetten, omwille van economische dan wel milieutechnische redenen, dan kan strikt genomen enkel een nieuw vervuilend of milieubelastend bedrijf worden toegestaan. In de praktijk blijkt evenwel dat in vele gebieden voor vervuilende of milieubelastende industrieën – groot en klein – tal van kleine en middelgrote ondernemingen en ambachtelijke bedrijven voorkomen. De reglementering wordt dus niet altijd strikt geïnterpreteerd.

Er wordt dan ook voorgesteld om handelingen met betrekking tot ambachtelijke bedrijven en kleine en middelgrote ondernemingen mogelijk te maken op gebieden voor vervuilende of milieubelastende industrieën zonder dat hiervoor overgegaan moet worden tot de opmaak van een RUP. Zeker de kleinere gebieden lenen zich voor ambachtelijke bedrijven en kleine en middelgrote ondernemingen.

Met de nieuwe bepaling wordt als het ware een vermoeden van bestemmingsconformiteit ingevoerd waardoor in gebieden voor vervuilende of milieubelastende industrieën met een oppervlakte van 3 ha of minder in principe ambachtelijke bedrijven en kleine en middelgrote ondernemingen kunnen ingepland worden.

Artikel 4.3.1, VCRO (dat de beoordelingsgronden inzake vergunningen bevat), is ook van toepassing op de aanvragen in toepassing van artikel 4.4.8/1, VCRO. Wanneer de aanvraag aldus onverenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening moet de vergunning worden geweigerd. Artikel 4.3.1, §2, VCRO, omschrijft wat moet worden begrepen onder 'de goede ruimtelijke ordening'. Aldus moet onder meer rekening worden gehouden met 'beleidsmatig gewenste ontwikkelingen'. Dit biedt de vergunningverlenende overheid de mogelijkheid om de vergunning te weigeren indien zij beleidsmatig andere ideeën heeft met het gebied in kwestie. Uiteraard beschikt de bevoegde overheid in dat geval tevens over de mogelijkheid om een en ander te regelen in een RUP voor het gebied.

Voor de gebieden voor vervuilende of milieubelastende industrieën met een oppervlakte van meer dan 3 ha verandert er niets tegenover de huidige situatie.

Artikel 42

Voor de toelichting bij dit artikel wordt verwezen naar de hierboven gegeven toelichting voor het invoeren van een nieuwe onderafdeling in titel IV, hoofdstuk IV, afdeling 1, VCRO (de afwijkingsmogelijkheden bij de vergunningsplicht).

Deze nieuwe bepaling mag worden toegepast op hangende aanvragen, het is immers een versoepeling van de bestaande regel. Er is dan ook geen reden om hiervoor een specifieke overgangsregeling op te nemen.

Artikel 43

De bijlage bij het zogenaamde 'Typevoorschriftenbesluit voor de RUP's' stelde diverse typevoorschriften vast voor de verschillende categorieën van gebiedsaanduiding.

Bij de totstandkoming van het wijzigingsdecreet Ruimtelijke Ordening van 27 maart 2009 werd opgemerkt dat de typevoorschriften zeer zeker afgestemd waren op de bestaande praktijk en tal van mogelijkheden boden waarin het Inrichtingsbesluit niet voorzag (*Parl. St.* Vl.Parl. 2008-09, nr. 2011/1).

Echter, de typevoorschriften boden nog geen oplossing voor gebieden die vooralsnog nog onder de voorschriften van de plannen van aanleg (gewestplan, algemeen plan van aanleg (APA), bijzonder plan van aanleg (BPA)) sorteerden.

– Opzet

Bij de totstandkoming van het wijzigingsdecreet van 27 maart 2009 werd een bijzondere overgangsmatige techniek ingeschreven, waarbij de standaardtypebepalingen 'geclicheerd' werden.

Vanaf de inwerkingtreding van dit wijzigingsdecreet van 2009 (en meteen ook van de VCRO) kon een vergunningverlenend bestuursorgaan – die een vergunningsaanvraag zou moeten afwijzen op grond van de bestemmingsvoorschriften van een plan van aanleg – toch de vergunning verlenen als de standaardtypebepalingen voor de overeenstemmende categorie van gebiedsaanduiding, opgenomen in het Typevoorschriftenbesluit, zoals vastgesteld op 11 april 2008, daartoe grondslag bieden.

– Achterliggende bedoeling

De memorie van toelichting bij het decreet van 27 maart 2009 gaf reeds een duidelijke indicatie van de achterliggende bedoeling van de ingeschreven regeling (*Parl. St.* Vl.Parl. 2008-09, nr. 2011/1).

De aangehaalde voorbeelden situeren zich op het vlak van groene energie, met daarbij het concrete en alom gekende voorbeeld van een windturbine in agrarisch gebied. Dit voorbeeld werd nogmaals aangehaald bij de bespreking van het ontwerp van decreet in de bevoegde parlementaire commissie.

Volledigheidshalve moet er op gewezen worden dat de 'clichering' geen afwijkingen toelaat op de voorschriften van plannen van aanleg die betrekking hebben op de inrichting en het beheer van het gebied. Dit was onder meer van belang bij bijzondere plannen van aanleg die bijvoorbeeld voorschriften betreffende de plaatsing, de grootte en de welstand van de gebouwen kunnen bevatten.

– Bevestiging van de achterliggende bedoeling

Het artikel met de 'clichering' (artikel 4.4.9 van de VCRO) werd aangepast met het decreet van 16 juli 2010.

Deze aanpassing had tot doel de clichering te beperken tot gewestplannen. Reden hiervoor was dat BPA's vaak bewust gedetailleerd aangeven welke gebieden waarvoor bestemd zijn, dit vanuit een duidelijke ruimtelijke visie. Zouden in die BPA's alle bestemmingen toegestaan kunnen worden die in de veel algemenere typevoorschriften beschreven zijn, dan is het BPA nagenoeg zinloos geworden en volledig uitgehold.

In de memorie van toelichting bij dit decreet van 16 juli 2010 (*Parl.St.* Vl.Parl. 2009-10, nr. 349/1) wordt nogmaals de bedoeling van dit artikel naar voor geschoven, meer bepaald het stimuleren van de productie van hernieuwbare energie. De doorgevoerde wijziging van artikel 4.4.9, VCRO, doet geen afbreuk aan deze bedoeling.

– Ongewenste effecten

Echter, reeds bij de recentste wijziging van artikel 4.4.9, VCRO, besefte men dat dit artikel ook ongewenste effecten kon hebben.

Zo was er de vaststelling dat de typevoorschriften bedoeld zijn voor gewestelijke RUP's terwijl gewestplannen echter ook voorschriften bevatten die zijn afgestemd op lokale situaties. Zo bijvoorbeeld het gewestplanvoorschrift 'gebied voor ambachtelijke bedrijven en kmo's' dat geen tegenhanger kent bij de typevoorschriften, of het bijzonder gewestplanvoorschrift 'lokaal bedrijventerrein', bedoeld voor kleinere bedrijven, dat men volgens de huidige tekst van de VCRO kan laten concorderen met een regionaal bedrijventerrein, terwijl dat laatste toch meer ruimte inneemt en verkeer genereert (zie toelichting bij amendement 43: *Parl.St.* Vl.Parl. 2009-10, nr. 349/9 en 13).

Bijgevolg werd een delegatie aan de Vlaamse Regering ingeschreven waardoor de Vlaamse Regering de concordanties kan verfijnen en bepalen voor welke bestemmingsvoorschriften van de gewestplannen geen vergelijkbare categorie of subcategorie van gebiedsaanduiding bestaat.

Andere ongewenste effecten die sedert de inwerkingtreding van de clichering naar boven zijn gekomen, betreffen onder meer de mogelijkheid die hierdoor gecreëerd werd om winkels te vergunnen op industrieterreinen (zie hiervoor de bespreking in de nota van de Vlaamse Regering van 21 december 2012 'Winkelen in Vlaanderen 2.0') en omgekeerd de mogelijkheid van bedrijvigheid (bedrijven, kantoren, winkels) op gebieden bestemd voor dienstverlening.

– Oplossing

Om al deze ongewenste effecten te vermijden, zou de Vlaamse Regering gebruik kunnen maken van de mogelijkheid om een besluit op te maken in uitvoering van artikel 4.4.9, §2, tweede lid, VCRO.

Dit zou uiteindelijk leiden tot een lange opsomming, waarbij de clichering slechts behouden zou blijven voor agrarische gebieden in functie van alternatieve energie, de achterliggende bedoeling van artikel 4.4.9, VCRO.

Het is dan ook logischer en duidelijker om in de VCRO aan te geven waar clichering wél kan toegepast worden dan een algemene regeling te hebben, die vervolgens via een besluit van de Vlaamse Regering ingeperkt zou worden.

De toepassing van de clichering wordt bijgevolg beperkt tot stedenbouwkundige vergunningen 'voor windturbines en windturbineparken, alsook voor andere installaties voor de productie van energie of energierecuperatie' (onder meer zonnepanelen, warmtekrachtkoppeling enzovoort).

Hierbij wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de vergunningsaanvragen die met toepassing van artikel 4.4.9, VCRO, worden ingediend, de overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening moet worden beoordeeld overeenkomstig artikel 4.3.1, VCRO. Deze beoordeling kan ertoe leiden dat een grootschalige installatie met veel ruimte-inname niet wordt toegelaten in open landelijke gebieden. Daarnaast is het overeenkomstig de typevoorschriften vereist dat de mogelijke effecten van de inplanting ten aanzien van efficiënt bodemgebruik, eventuele verstoring van de uitbating(smogelijkheden) en landschappelijke kwaliteiten in een lokalisatienota worden beschreven en geëvalueerd. Uiteraard blijft deze vereiste van toepassing bij aanvragen in toepassing van artikel 4.4.9, VCRO.

Ingevolge het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 tot aanwijzing van de instanties die over een vergunningsaanvraag advies verlenen (zoals gewijzigd bij besluit van 12 juli 2013) is tevens het advies van het Departement Landbouw en Visserij vereist voor aanvragen waarbij toepassing wordt gemaakt van artikel 4.4.9, VCRO, in gebieden met een agrarische bestemming.

In haar advies geeft de SARO te kennen dat ze deze wijziging met betrekking tot de beperking van de toepassing van de clichering ondersteunt.

Artikel 44

Artikel 4.4.11, VCRO, stelt dat bij de afgifte van een vergunning op grond van de basisrechten voor zonevreemde constructies de toetsing aan de goede ruimtelijke ordening, vermeld in artikel 4.3.1, §1, eerste lid, 1°, onverkort geldt. De laatste zin van artikel 4.4.11, VCRO, stelt verder: "Deze toetsing gaat in het bijzonder na of het architecturaal karakter van de verbouwde, herbouwde, uitgebreide of herstelde constructies behouden blijft.".

De specifieke vermelding van deze laatste zin legt te zeer de nadruk op het behoud van het architecturaal karakter en leidt ertoe dat andere beoordelingscriteria niet of onvoldoende meegenomen worden. De toetsing aan de goede ruimtelijke ordening moet ruimer worden bekeken, zoals dit ook in artikel 4.3.1, §2, VCRO, wordt toegelicht als volgt:

"§2. De overeenstemming met een goede ruimtelijke ordening wordt beoordeeld met inachtneming van volgende beginselen:
1° het aangevraagde wordt, voor zover noodzakelijk of relevant, beoordeeld aan de hand van aandachtspunten en criteria die betrekking hebben op de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen, in het bijzonder met inachtneming van de doelstellingen van artikel 1.1.4;
2° het vergunningverlenende bestuursorgaan houdt bij de beoordeling van het aangevraagde rekening met de in de omgeving bestaande toestand, doch het kan ook beleidsmatig gewenste ontwikkelingen met betrekking tot de aandachtspunten, vermeld in 1°, in rekening brengen;

3° indien het aangevraagde gelegen is in een gebied dat geordend wordt door een ruimtelijk uitvoeringsplan, een gemeentelijk plan van aanleg of een verkavelingsvergunning waarvan niet op geldige wijze afgeweken wordt, en in zoverre dat plan of die vergunning voorschriften bevat die de aandachtspunten, vermeld in 1°, behandelen en regelen, worden deze voorschriften geacht de criteria van een goede ruimtelijke ordening weer te geven. (…)".

De laatste zin van artikel 4.4.11, VCRO, dreigt de toetsing aan de goede ruimtelijke ordening te beperken tot een behoud van het architecturaal karakter van de bestaande constructie. Dit is niet wenselijk zodat deze zin wordt opgeheven.

Artikel 45

1. Artikel 4.4.25, VCRO, regelt de procedure in verband met aanvragen tot planologisch attest. De aanvraag tot planologisch attest wordt ingediend bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente waarin het voorwerp van de aanvraag ligt. Naargelang de omvang, de aard en de ligging van het bedrijf en naargelang van de met de aanvraag beoogde ontwikkelingen, is de gemeenteraad, de deputatie of de Vlaamse Regering bevoegd om over de aanvraag te beslissen.

De bevoegdheid om te beslissen over planologische attesten werd bij decreet van 8 juli 2011 op gemeentelijk niveau toegewezen aan de gemeenteraad (in plaats van het college van burgemeester en schepenen). Als reden hiervoor werd verwezen naar het verband tussen enerzijds de inhoud van een attestaanvraag en de beslissing erover en anderzijds de (eventuele) opmaak of wijziging van een RUP. Ook op provinciaal niveau bestaat er uiteraard een samenhang tussen de beslissing over een planologisch attest en de opmaak van een RUP. Het is daarom aangewezen om de beslissingsbevoegdheid inzake planologische attesten op provinciaal niveau toe te wijzen aan de provincieraad (in plaats van de deputatie).

2. Het derde lid van artikel 4.4.25, §4, VCRO, wordt opgeheven. Er is geen specifieke bepaling nodig waarin wordt bepaald dat het departement advies dient te verlenen, aangezien krachtens artikel 4.4.25, §3, eerste lid, VCRO, alle instanties die over een eventueel voorontwerp van RUP advies moeten geven, om advies moeten gevraagd worden. Dit omvat ook het departement (cfr. artikel 2.2.10, §4, en artikel 2.2.14, §4, VCRO). De opheffing van artikel 4.4.25, §4, derde lid, VCRO, heeft ook tot gevolg dat de bevoegde commissies voor ruimtelijke ordening alle adviezen krijgen. Het advies van het departement moet voortaan dus niet meer aan het bevoegde bestuursorgaan worden toegezonden, maar wel aan de bevoegde commissie voor ruimtelijke ordening. De opvolging van het advies vanuit gewestelijk niveau wordt hiermee gelijkgeschakeld met wat geldt voor RUP's (artikel 2.2.10, §5, eerste lid, en artikel 2.2.14, §5, eerste lid). In één beweging wordt ook de praktische regeling dat de adviescommissie samen met het advies ook de gebundelde reacties moet overmaken, overgenomen.

Naar analogie met de beroepsmogelijkheden in het kader van de vergunningsprocedure wordt de beroepsmogelijkheid inzake planologische attesten afgegeven door de provincieraad of de gemeenteraad op gewestelijk niveau toegekend aan de leidend ambtenaar van het departement die moet zorgen voor een integrale afweging, vooraleer beroep in te stellen (cfr. decreet van 18 november 2011 tot wijziging van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening inzake de beroepsmogelijkheden).

Gelet op deze beroepsbevoegdheid in hoofde van de leidend ambtenaar van het departement en gelet op de hervorming inzake de gewestelijke ambtenaren, worden de adviesbevoegdheden van de gedelegeerde planologische ambtenaar (inzake planologische attesten die afgegeven worden door de provincieraad) en van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar (inzake planologische attesten die afgegeven worden door de gemeenteraad) thans toebedeeld aan het departement.

Daarnaast wordt voor wat betreft planologische attesten afgegeven door de gemeenteraad ook een beroepsmogelijkheid ingeschreven voor de deputatie. Anders kan er een situatie ontstaan waarbij een attest wordt afgeleverd waarbij de gemeente zich engageert tot een planinitiatief, dat de deputatie dan pas kan aanvechten op het moment dat het gemeentelijk RUP definitief wordt vastgesteld. Het is beter dat een eventuele betwisting op een vroeger moment kan worden beslecht.

3. Ten gevolge van opeenvolgende wijzigingen van dit artikel in het verleden wordt op een aantal plaatsen nog 'het college van burgemeester en schepenen' foutief vermeld als bevoegd bestuursorgaan, terwijl dit ingevolge de decreetswijziging van 8 juli 2011 werd toegewezen aan de gemeenteraad. Dit wordt thans rechtgezet.

Artikel 46

Artikel 4.6.6, VCRO, dat de procedure regelt tot herziening en opheffing van verkavelingsvergunningen wordt aangepast om de digitalisering van de vergunningsprocedure mogelijk te maken.

Daarnaast wordt paragraaf 2 aangepast om te vermijden dat al deze procedures tot herziening of opheffing van verkavelingsvergunningen volgens de bijzondere procedure moeten worden afgehandeld. Het is aangewezen om voor deze procedures de gewone regeling vervat in artikel 4.7.1, VCRO, te laten spelen. Aangezien de vraag tot herziening of opheffing van de verkavelingsvergunning uitgaat van het college van burgemeester en schepenen is in principe de bijzondere procedure van toepassing. Overeenkomstig artikel 4.7.1, §2, VCRO, bestaan hierop echter een aantal uitzonderingen en kan de Vlaamse Regering daarenboven een aantal handelingen aanwijzen die omwille van hun beperkte ruimtelijke impact of de eenvoud van het dossier binnen de reguliere procedure worden behandeld.

Artikel 47

Artikel 4.6.7, VCRO, dat de procedure regelt tot wijziging van verkavelingsvergunningen wordt aangepast om de digitalisering van de vergunningsprocedure mogelijk te maken.

Artikel 48

Artikel 4.7.1, §3, VCRO, wordt aangepast in functie van de voorgestelde wijzigingen aan artikel 4.7.16, VCRO.

Artikel 49

Deze wijziging maakt het indienen van digitale bezwaren mogelijk in de stedenbouwkundige vergunningsprocedure. Door deze wijziging vervalt ook de mogelijkheid om tijdens het openbaar onderzoek 'mondelinge' bezwaren in te dienen.

Artikel 50

Artikel 4.7.16, §2, VCRO, bepaalt dat vergunningsaanvragen in niet-ontvoogde gemeenten moeten worden voorgelegd aan het advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar.

Deze adviesbevoegdheid wordt thans toegekend aan het departement. Gelet op de samenvoeging van het departement en het Agentschap Ruimtelijke Ordening is de inhoudelijke capaciteit alleszins aanwezig binnen het departement om deze adviestaak te laten vervullen door gekwalificeerde personen.

Artikel 51

Momenteel moet het college van burgemeester en schepenen een beslissing nemen over de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag binnen een vervaltermijn van:
a) vijfenzeventig dagen, als het aangevraagde ligt in een ontvoogde gemeente, over de aanvraag geen openbaar onderzoek moet worden gevoerd, en de aanvraag niet is samengevoegd met een milieuvergunningsaanvraag op de wijze, vermeld in artikel 4.7.3, VCRO;
b) honderdenvijf dagen, in alle andere gevallen.

Deze termijnen gelden ook indien de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag wegeniswerken omvat. Met betrekking tot de wegeniswerken moet er echter een gemeenteraadsbeslissing genomen worden, wat zeer moeilijk haalbaar is in 75 dagen (en zelfs moeilijk in 105 dagen). Een gemeenteraad komt veelal immers slechts eenmaal per maand samen en gelet op de noodzakelijke voorbereidings- en agenderingstermijn zal in een aantal gevallen de zaak niet kunnen behandeld worden op de eerstvolgende raadszitting.

Er wordt dan ook geopteerd voor het verlengen van de vervaltermijn waarbinnen een beslissing genomen moet worden naar 150 dagen in de gevallen waarin de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag wegeniswerken omvat waarover de gemeenteraad beslissingsbevoegdheid heeft.

Deze termijn stemt overeen met de termijn die het college van burgemeester en schepenen heeft om een beslissing te nemen over de verkavelingsvergunning.

Artikel 52

Een afschrift van de beslissing die het college van burgemeester en schepenen neemt over vergunningsaanvragen binnen de reguliere procedure wordt bezorgd aan het departement. Overeenkomstig artikel 4.7.21, VCRO (gewijzigd bij decreet van 18 november 2011), beschikt de leidend ambtenaar van het departement immers over de mogelijkheid om een administratief beroep aan te tekenen bij de deputatie.

Met het oog op het instellen van dergelijk beroep is het logisch dat een afschrift van de beslissing van de gemeente wordt overgemaakt aan het departement.

Artikel 53

In artikel 4.7.21, §3, 3°, VCRO, wordt gesteld dat de termijn voor het georganiseerd administratief beroep bij de deputatie voor belanghebbenden begint te lopen “de dag na deze van de aanplakking”.

Met het decreet van 8 juli 2011 tot wijziging van diverse bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening werd inzake de beroepstermijn bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen, teneinde juridische discussies te vermijden, verduidelijkt dat de beroepstermijn begint te lopen de dag na deze van de startdatum van de aanplakking, en niet pas de dag na de laatste dag van de aanplakking (thans artikel 4.8.11, §2, 1°, b), VCRO). Dit was een loutere verduidelijking van de bestaande tekst die aansluit bij de oorspronkelijke bedoeling van de decreetgever en bij de bestaande rechtspraak van de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

Omwille van de eenvormigheid en de duidelijkheid wordt dit thans ook aldus geformuleerd in artikel 4.7.21, §3, 3°, VCRO.

Overeenkomstig artikel 4.8.11, VCRO (gewijzigd bij decreet van 18 november 2011), beschikt de leidend ambtenaar van het departement over de mogelijkheid om een beroep aan te tekenen bij de RvVb voor vergunningen die zijn afgegeven binnen de reguliere procedure. Artikel 4.7.21, §6, VCRO, wordt aangepast aan deze gewijzigde bevoegdheid.

Artikel 54

Momenteel moet de deputatie, overeenkomstig artikel 4.7.23, §2, VCRO, over het ingestelde beroep tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen een beslissing nemen binnen een vervaltermijn van 75 dagen, eventueel verlengd tot 105 dagen indien gebruik wordt gemaakt van het hoorrecht.

Indien de deputatie vaststelt dat er in eerste administratieve aanleg, door het college van burgemeester en schepenen, ten onrechte geen openbaar onderzoek over de aanvraag werd gevoerd, moet zij dit volgens de RvVb rechtzetten. In arrest nr. A/2012/0177 van 8 mei 2012 formuleert de RvVb dit als volgt:

“Het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000 betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsaanvragen en aanvragen tot verkavelingswijziging, draagt de organisatie van het openbaar onderzoek op aan het college van burgemeester en schepenen. Dit wil echter niet zeggen dat het houden van of het laten organiseren van een openbaar onderzoek enkel in eerste administratieve aanleg kan gebeuren.

Gelet op de devolutieve werking van het administratief beroep dient een zorgvuldig handelend vergunningverlenend bestuur, wanneer zij vaststelt dat er geen openbaar onderzoek is gehouden terwijl dit volgens haar nodig was om de aanvraag in haar volledigheid te kunnen beoordelen, het dossier desgevallend terug te zenden naar het college van burgemeester en schepenen voor de organisatie van het openbaar onderzoek.

Geen enkel artikel uit de VCRO en geen enkele bepaling van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000 betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsaanvragen en aanvragen tot verkavelingswijziging sluit het houden van een openbaar onderzoek in tweede administratieve aanleg uit.

Door het weigeren van de vergunningsaanvraag vanwege de enkele vaststelling dat er geen openbaar onderzoek werd gevoerd dat voor deze aanvraag vereist lijkt te zijn om een vergunning te kunnen afleveren op grond van artikel 4.4.1, §1, VCRO, zonder zelf het openbaar onderzoek in tweede administratieve aanleg te laten organiseren, schendt de deputatie artikel 4.7.21, §1, VCRO, en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het enkele weigeringsmotief van het ontbreken van een openbaar onderzoek volstaat niet om tot een gemotiveerde weigeringsbeslissing te komen.”.

Het kan aldus voorkomen dat in graad van beroep alsnog een openbaar onderzoek over de vergunningsaanvraag moet worden gehouden. Aangezien dit nagenoeg niet haalbaar is binnen de beslissingstermijn van 75 dagen, wordt in dat geval de beslissingstermijn verlengd tot 105 dagen.

Indien de gemeenteraad beslissingsbevoegdheid heeft over de zaak van de wegen, maar geen tijdige beslissing heeft genomen en er beroep is ingesteld tegen de vergunningsbeslissing, dan kan de provinciegouverneur overeenkomstig het nieuwe artikel 4.2.25, VCRO, op verzoek van de deputatie de gemeenteraad samenroepen. De gemeenteraad neemt dan een beslissing over de zaak van de wegen en deelt deze beslissing mee binnen een termijn van zestig dagen, te rekenen vanaf de samenroeping door de provinciegouverneur.

Als de provinciegouverneur gebruikmaakt van deze mogelijkheid is het niet haalbaar voor de deputatie om binnen een termijn van 75 dagen een beslissing te nemen. Zoals reeds eerder aangegeven komt een gemeenteraad veelal slechts eenmaal per maand samen en zal gelet op de noodzakelijke voorbereidings- en agenderingstermijn in een aantal gevallen de zaak niet kunnen behandeld worden op de eerstvolgende raadszitting.

Er wordt dan ook geopteerd voor het verlengen van de vervaltermijn waarbinnen een beslissing genomen moet worden naar 150 dagen in de gevallen waarin de vergunningsaanvraag wegeniswerken omvat en waarin gebruik wordt gemaakt van de mogelijkheid om de gemeenteraad opnieuw samen te roepen in graad van beroep.

Deze termijn stemt overeen met de termijn waarover het college van burgemeester en schepenen beschikt voor aanvragen waarvoor een beslissing van de gemeenteraad over de zaak van de wegen vereist is.

Sinds het decreet van 18 juli 2011 beschikt de leidend ambtenaar van het departement over de mogelijkheid om een beroep aan te tekenen bij de RvVb voor vergunningen die zijn afgegeven binnen de reguliere procedure (artikel 4.8.11, VCRO). Huidig artikel 4.7.23, §3, VCRO, wordt aangepast aan deze gewijzigde bevoegdheid.

In tegenstelling tot vergunningsbeslissingen van het college van burgemeester en schepenen (artikel 4.7.19, §1, tweede lid, VCRO) worden beslissingen die de deputatie in beroep neemt, momenteel niet bezorgd aan de adviserende instanties.

De leidend ambtenaar van deze instanties kan echter wel beroep instellen tegen deze vergunningsbeslissingen bij de RvVb (artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 6°, VCRO). De adviserende instanties beschikken hiertoe over een vervaltermijn van 45 dagen die ingaat hetzij de dag na de betekening (wanneer een betekening vereist is), hetzij de dag na de startdatum van de aanplakking.

Teneinde te vermijden dat adviserende instanties van de beslissing van de deputatie kennis moeten nemen via de aanplakking en teneinde het beroepsrecht van deze adviesinstanties te garanderen, wordt voorgesteld om de vergunningsbeslissingen van de deputatie verplicht over te maken aan de adviserende instanties.

De SARO wijst er op dat dit overmaken van afschriften leidt tot een toename van de administratieve last en tot het verhogen van de kans op procedurefouten.

Echter, de termijn om in beroep te gaan bij de RvVb tegen beslissingen van de deputatie vangt aan vanaf het ogenblik dat men kennis kon hebben van de beslissing (hetzij via betekening, hetzij via aanplakking).

Door het verplicht overmaken van een afschrift aan de adviserende instanties, zijn deze snel op de hoogte van de beslissing en is er ook geen discussie meer mogelijk over de precieze aanvangsdatum van de beroepstermijn van 45 dagen. Aldus is er binnen afzienbare tijd duidelijkheid of deze instanties zich al dan niet achter de beslissing kunnen scharen. Deze bijkomende kennisgeving is dan ook belangrijk om de rechtszekerheid te verhogen.

In de praktijk weet het vergunningverlenend bestuursorgaan uiteraard welke adviesinstanties advies hebben uitgebracht, zodat het duidelijk is aan wie een afschrift moet worden bezorgd. De kans op procedurefouten is dan ook minimaal. Bovendien zou een eventuele vergetelheid niet leiden tot de nietigheid van de vergunning. Het enige gevolg zou namelijk zijn dat de beroepstermijn geen aanvang neemt vanaf de betekening.

Artikel 55

Artikel 4.7.26, VCRO, bevat de procedureregeling voor wat betreft de bijzondere procedure. De bevoegdheid van de gedelegeerde stedenbouwkundige ambtenaar wordt opgeheven waardoor de vergunning binnen de bijzondere procedure wordt afgeleverd door de Vlaamse Regering of de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar. Hierdoor vervalt de onderscheiden behandeling naargelang het al dan niet MER-plichtig karakter van het aangevraagde project (MER: milieueffectrapport).

De wijziging, opgenomen in punt 2°, volgt uit de digitalisering van de stedenbouwkundige vergunningsprocedure. Door deze wijziging vervalt ook de mogelijkheid om tijdens het openbaar onderzoek ‘mondelinge’ bezwaren in te dienen.

Ook binnen de bijzondere procedure kunnen aanvragen worden ingediend die wegeniswerken omvatten. Ook in deze gevallen geldt dat de beslissingsbevoegdheid over de zaak van de wegen (de aanleg van nieuwe wegen, de tracéwijziging, de verbreding of de opheffing van bestaande gemeentelijke wegen) toekomt aan de gemeenteraad.

Momenteel moet het vergunningverlenende bestuursorgaan een beslissing nemen over de vergunningsaanvraag binnen een vervaltermijn van zestig dagen (artikel 4.7.26, §4, 3°, VCRO). Deze termijn gaat in hetzij de dag na deze van het verstrijken van de adviseringstermijn van dertig dagen indien de vergunningsaanvraag niet onderworpen is aan een openbaar onderzoek, dan wel de dag na deze van de ontvangst van het proces-verbaal van het openbaar onderzoek, de gebundelde bezwaren en opmerkingen en het advies van het college van burgemeester en schepenen. Het college heeft een ordetermijn van dertig dagen, die ingaat de dag na deze waarop het openbaar onderzoek werd afgesloten, om deze stukken aan het vergunningverlenende bestuursorgaan te bezorgen.

Als een aanvraag wegeniswerken omvat, zal de gemeenteraad zich hier maar over kunnen uitspreken nadat het openbaar onderzoek is afgerond (artikel 10, besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000 betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsaanvragen en aanvragen tot verkavelingswijziging).

De termijn van zestig dagen waarbinnen zowel een gemeenteraadsbeslissing met betrekking tot de wegeniswerken als een beslissing over de vergunningsaanvraag genomen moet worden, is zeer kort.

Er wordt dan ook geopteerd voor het verlengen van de vervaltermijn waarbinnen een beslissing genomen moet worden naar 105 dagen in de gevallen waarin de vergunningsaanvraag wegeniswerken omvat waaromtrent de gemeenteraad beslissingsbevoegdheid heeft.

De verlenging met 45 dagen stemt overeen met de verlenging van de vervaltermijn waarbinnen een beslissing moet worden genomen over de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag die wegeniswerken omvat binnen de reguliere procedure.

In tegenstelling tot vergunningsbeslissingen van het college van burgemeester en schepenen binnen de reguliere procedure, moeten vergunningsbeslissingen binnen de bijzondere procedure momenteel niet bezorgd worden aan de adviserende instanties.

De leidend ambtenaar van deze instanties kan echter wel beroep instellen tegen deze vergunningsbeslissingen bij de RvVb (artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 6°, VCRO). De adviserende instanties beschikken hiertoe over een vervaltermijn van 45 dagen die ingaat hetzij de dag na de betekening (wanneer een betekening vereist is), hetzij de dag na de startdatum van de aanplakking.

Om te vermijden dat adviserende instanties van de beslissing van de Vlaamse Regering of de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar kennis moeten nemen via de aanplakking en om het beroepsrecht van deze adviserende instanties te garanderen, wordt voorgesteld om deze beslissingen van de Vlaamse Regering of de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verplicht over te maken aan de adviserende instanties.

Artikel 56

Met het decreet van 18 november 2011 tot wijziging van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening inzake de beroepsmogelijkheden, werden een aantal wijzigingen aangebracht aan de tekst van het artikel waarin de belanghebbenden worden omschreven die beroep kunnen instellen bij de RvVb (toenmalig artikel 4.8.16, VCRO, thans artikel 4.8.11, VCRO).

Deze wijziging, meer bepaald de vervanging van het woord ‘instantie’ door ‘de leidend ambtenaar van het departement of agentschap’ in artikel 4.8.11, §1, 6°, VCRO, kan tot gevolg hebben dat de mogelijkheid van het college van burgemeester en schepenen om beroep aan te tekenen binnen de bijzondere procedure in vraag zou worden gesteld. Dit is uiteraard nooit de bedoeling geweest en wordt thans rechtgezet door de toevoeging van een punt 7°.

Artikel 57

Gelet op de voorgestelde opheffing van artikel 1.4.1 en 1.4.2, VCRO, wordt de verwijzing naar deze artikelen in artikel 5.1.6, VCRO, aangepast.

Artikel 58

Artikel 5.3.1, VCRO, wordt aangepast aan de gewijzigde bevoegdheden inzake de bijzondere procedure (cfr. voorgestelde wijziging aan artikel 4.7.26, VCRO).

Artikel 59

Artikel 5.3.2, §1, VCRO, wordt aangepast aan de gewijzigde adviesbevoegdheid in niet-ontvoogde gemeenten (cfr. voorgestelde wijziging aan artikel 4.7.16, §2, VCRO).

Artikel 60

Artikel 5.6.6, §3, VCRO, wordt aangepast aan de gewijzigde bevoegdheden inzake de bijzondere procedure (cfr. artikel 4.7.26, VCRO).

Artikel 61

Artikel 7.2.1, §4, VCRO, wordt aangepast aan de gewijzigde bevoegdheden van de gewestelijke ambtenaren inzake ruimtelijke ordening (zie toelichting bij voorgestelde wijzigingen aan artikel 1.1.2, VCRO).

Artikel 62

Artikel 7.5.4, VCRO, wordt aangepast aan de gewijzigde bevoegdheden van de gewestelijke ambtenaren inzake ruimtelijke ordening.

Artikel 63

Artikel 7.5.9, VCRO, wordt aangepast aan de gewijzigde bevoegdheden inzake de bijzondere procedure (cfr. voorstel tot aanpassing van artikel 4.7.26, VCRO).

Artikel 64 en artikel 65

Artikel 7.6.1, VCRO, bevat de procedure van opmaak en conformverklaring van het plannenregister, artikel 7.6.2, VCRO, de procedure van opmaak van het ontwerp van vergunningenregister. Deze artikelen worden aangepast aan de gewijzigde bevoegdheden van de gewestelijke ambtenaren inzake ruimtelijke ordening (zie toelichting bij voorgestelde wijzigingen aan artikel 1.1.2, VCRO).

Artikel 66 tot en met 79

Deze artikelen betreffen overgangsbepalingen.

De wijziging waardoor de provinciegouverneur terug de bevoegdheid heeft om, op verzoek van de deputatie, de gemeenteraad samen te roepen indien de gemeenteraad beslissingsbevoegdheid had maar geen tijdige beslissing heeft genomen over de zaak van de wegen en er beroep is ingesteld tegen de vergunningsbeslissing, geldt slechts in het geval de vergunningsaanvraag is ingediend na de datum van inwerkingtreding van dit decreet (voorgesteld artikel 66).

De wijzigingen betreffende de benoemingsprocedure van de leden van de gemeentelijke en provinciale commissie voor ruimtelijke ordening, zijn slechts van toepassing op beslissingen van de gemeenteraad of provincieraad tot benoeming van de leden die worden genomen na de inwerkingtreding van dit decreet (voorgesteld artikel 67 en artikel 68).

De wijzigingen van de procedure van provinciale en gemeentelijke RUP's zijn slechts van toepassing op voorontwerpen van RUP's waarvan de uitnodiging voor de plenaire verga-

dering wordt verstuurd na de inwerkingtreding van dit decreet (voorgesteld artikel 69 en artikel 70).

De wijziging aan de procedure inzake provinciale stedenbouwkundige verordeningen is van toepassing op ontwerpen van provinciale stedenbouwkundige verordening die na de inwerkingtreding van dit decreet worden voorgelegd voor advies, vermeld in artikel 2.3.2, §1, vierde lid, VCRO (voorgesteld artikel 71).

Inzake de wijzigingen aan de procedure voor planologisch attest wordt voorzien dat adviezen die voor de datum van inwerkingtreding van dit decreet door de gedelegeerde planologische ambtenaar of de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar zijn verleend met toepassing van artikel 4.4.25, §4, derde lid, VCRO, zoals het gold voor die datum, voor de verdere behandeling van de aanvraag tot planologisch attest als geldig uitgebracht advies worden beschouwd. Beroepen die voor de datum van inwerkingtreding van dit decreet door de gedelegeerde planologische ambtenaar of de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar zijn ingesteld met toepassing van artikel 4.4.25, §6, eerste lid, VCRO, zoals het gold voor die datum, worden voor de verdere behandeling van de aanvraag tot planologisch attest als geldig ingesteld beroep beschouwd (voorgesteld artikel 72).

Wat betreft de beperking van de mogelijkheid van clichering tot hernieuwbare energie, geldt dat deze beperking van toepassing is op aanvragen die worden ingediend na de datum van inwerkingtreding van dit decreet. Ook de nieuwe bepalingen in verband met de nutsvoorzieningen zijn alleen van toepassing op aanvragen die worden ingediend na de datum van inwerkingtreding van dit decreet (voorgesteld artikel 73).

De wijziging aan de procedure inzake de herziening of opheffing van verkavelingsvergunningen is slechts van toepassing op aanvragen die door de gemeente worden opgestart na de datum van inwerkingtreding van dit decreet (voorgesteld artikel 74).

De verlenging van de termijn waarbinnen een beslissing genomen moet worden over de stedenbouwkundige vergunning die wegeniswerken omvat waaromtrent de gemeenteraad beslissingsbevoegdheid heeft, van 75 respectievelijk 105 naar 150 dagen (reguliere procedure) of naar 105 dagen (bijzondere procedure), alsook de verlenging van de beslissingstermijn van de deputatie in graad van beroep, geldt slechts voor vergunningsaanvragen die ingediend worden na de inwerkingtreding van dit decreet. Dezelfde overgangsregeling geldt voor de overige wijzigingen van de vergunningsprocedure (voorgesteld artikel 75).

De bijkomende verplichting om een afschrift van de vergunningsbeslissing te betekenen aan de adviesinstanties is slechts van toepassing op beslissingen die worden genomen na de datum van inwerkingtreding van dit decreet (voorgesteld artikel 76).

De gewijzigde bevoegdheden inzake plannenregister en vergunningenregister zijn van toepassing op registers die door de gemeente worden verstuurd na de datum van inwerkingtreding van dit decreet (voorgesteld artikel 77 en artikel 78).

Vooraleer de wijziging van de bepalingen inzake het openbaar onderzoek bij structuurplannen en RUP's kan in werking treden is een besluit van de Vlaamse Regering vereist, waarin de nadere regels van het openbaar onderzoek worden vastgelegd. Deze bepalingen treden dan ook slechts in werking op een door de Vlaamse Regering te bepalen datum (voorgesteld artikel 79).

Vooraleer de toewijzing van de bevoegdheid aan de provincieraad om te beslissen over planologische attesten op provinciaal niveau in werking kan treden is een aanpassing van

het toepasselijke uitvoeringsbesluit vereist. Deze bepaling treedt dan ook slechts in werking op een door de Vlaamse Regering te bepalen datum (voorgesteld artikel 79, 7°).

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

VOORONTWERP VAN DECREET

d.d. 19 juli 2013

Vlaamse Regering

Voorontwerp van decreet houdende wijziging van diverse bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Algemene bepaling

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Wijzigingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

Art. 2. In artikel 1.1.2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, gewijzigd bij het decreet van 11 mei 2012, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 6° wordt opgeheven;

2° punt 8° wordt opgeheven.

Art. 3. In artikel 1.3.2 van dezelfde codex worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 3, eerste lid, worden de zinnen “De benoeming wordt ter goedkeuring voorgelegd aan de Vlaamse Regering, die haar beslissing binnen dertig dagen na de betekening opstuurt naar de deputatie. Doet ze dat niet, dan wordt de beslissing van de provincieraad geacht te zijn goedgekeurd.” opgeheven;

2° in paragraaf 4, eerste lid, wordt de zin “De nieuwe commissie treedt eerst aan nadat de Vlaamse Regering de benoeming van de leden ervan heeft goedgekeurd, of nadat de termijn van dertig dagen, vermeld in § 3, eerste lid, verstreken is zonder dat de Vlaamse Regering een beslissing heeft opgestuurd.” vervangen door de zin “De nieuwe commissie treedt pas aan nadat de provincieraad de leden ervan heeft benoemd en nadat de toezichttermijn, vermeld in artikel 248, §1, van het Provinciedecreet van 9 december 2005, is verstreken.”.

Art. 4. In artikel 1.3.3 van dezelfde codex worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 3, eerste lid, worden de zinnen “De benoeming wordt ter goedkeuring voorgelegd aan de deputatie die haar beslissing binnen dertig dagen na de betekening opstuurt naar het college van burgemeester en schepenen en de Vlaamse Regering. Als ze dat niet doet, dan wordt de beslissing van de gemeenteraad geacht te zijn goedgekeurd.” opgeheven;

2° in paragraaf 4, eerste lid, wordt de zin “De nieuwe commissie treedt eerst aan nadat de deputatie de benoeming van de leden ervan heeft goedgekeurd.” vervangen door de zin “De nieuwe commissie treedt pas aan nadat de gemeenteraad de leden ervan heeft benoemd en nadat de toezichttermijn, vermeld in artikel 255, §1, van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, is verstreken.”.

Art. 5. In titel I, hoofdstuk IV, van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 16 juli 2010, worden in het opschrift van afdeling 1 de woorden “gedelegeerde planologische en stedenbouwkundige ambtenaren en de” opgeheven.

Art. 6. Artikel 1.4.1 en 1.4.2 van dezelfde codex worden opgeheven.

Art. 7. In artikel 1.4.3, eerste lid, 2°, van dezelfde codex worden de woorden “inzake lokale ruimtelijk planning en vergunningverlening” vervangen door de woorden “als vermeld in deze codex”.

Art. 8. Artikel 1.4.6 van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 16 juli 2010, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 1.4.6. §1. Iedere gemeente wijst bij gemeenteraadsbeslissing minimaal één gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar aan. De gemeente kan daarvoor een beroep doen op eigen personeel of op personeel van een intergemeentelijk samenwerkingsverband als vermeld in het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking.

§2. In geval van tijdelijke verhindering van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar of bij een vacature voor een gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar wijst de gemeenteraad een waarnemende stedenbouwkundige ambtenaar aan die alle taken van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar uitoefent.

§3. De beroepsinstantie inzake tuchtmaatregelen ten aanzien van een gemeentelijke stedenbouwkundig ambtenaar kan, onder voorbehoud van de toepassing van de

wettelijke bepalingen ter zake, het advies van het departement inwinnen. Als er geen advies wordt uitgebracht binnen dertig dagen na de verzending van de adviesaanvraag, mag hieraan worden voorbijgegaan.”.

Art. 9. In artikel 1.4.8 van dezelfde codex wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

“Binnen de perken van de begrotingskredieten kan de Vlaamse Regering (ook financiële) ondersteuning verlenen aan de gemeenten voor de opleiding en loonkosten van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar.”.

Art. 10. In artikel 2.1.2 van dezelfde codex worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 7 worden de woorden “uittreksel en” opgeheven;

2° er wordt een paragraaf 10 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§10. Ter uitvoering van de doelstellingen van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen kan de Vlaamse Regering, binnen de perken van de begroting, subsidies verlenen aan provincies, gemeenten, verenigingen van gemeenten, openbare instellingen en aan private rechtspersonen die betrokken zijn bij een samenwerkingsverband voor het opzetten, coördineren en realiseren van een strategisch project.”.

Art. 11. In artikel 2.1.3 van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 18 november 2011, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 3 wordt vervangen door wat volgt:

“§3. De Vlaamse Regering onderwerpt het ontwerp van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen aan een openbaar onderzoek dat start binnen zestig dagen na de voorlopige vaststelling, vermeld in §2.

De Vlaamse Regering stelt nadere regels voor het openbaar onderzoek vast.”;

2° in paragraaf 5, eerste lid, worden de woorden “toegezonden bij aangetekende brief of afgegeven tegen ontvangstbewijs” vervangen door de woorden “bezorgd per beveiligde zending”.

Art. 12. In artikel 2.1.6 van dezelfde codex wordt het derde lid opgeheven.

Art. 13. In artikel 2.1.10 van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 18 november 2011, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 wordt vervangen door wat volgt:

“§1. De deputatie onderwerpt het ontwerp van provinciaal ruimtelijk structuurplan aan een openbaar onderzoek dat start binnen zestig dagen na de voorlopige vaststelling, vermeld in artikel 2.1.9, §2.

De Vlaamse Regering stelt nadere regels voor het openbaar onderzoek vast.

De deputatie organiseert ten minste één informatie- en inspraakvergadering.";

2° in paragraaf 3, eerste lid, worden de woorden "toegezonden bij een aangetekende brief of afgegeven tegen ontvangstbewijs" vervangen door de woorden "bezorgd per beveiligde zending".

Art. 14. In artikel 2.1.16 van dezelfde codex worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 3 wordt vervangen door wat volgt:

"§3. Het college van burgemeester en schepenen onderwerpt het ontwerp van gemeentelijk ruimtelijk structuurplan aan een openbaar onderzoek dat start binnen zestig dagen na de voorlopige vaststelling, vermeld in §2.

De Vlaamse Regering stelt nadere regels voor het openbaar onderzoek vast.

Het college van burgemeester en schepenen organiseert ten minste één informatie- en inspraakvergadering.";

2° in paragraaf 5, eerste lid, worden de woorden "toegezonden bij aangetekende brief of afgegeven tegen ontvangstbewijs" vervangen door de woorden "bezorgd per beveiligde zending".

Art. 15. In artikel 2.2.1, §2, van dezelfde codex worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste tot en met het derde lid worden vervangen door wat volgt:

"Een planningsniveau kan een planningsbevoegdheid delegeren aan een ander planningsniveau.

De delegatie, vermeld in het eerste lid, wordt verleend door de Vlaamse Regering, de deputatie, respectievelijk het college van burgemeester en schepenen. Ze wordt schriftelijk gegeven, uiterlijk op of naar aanleiding van de plenaire vergadering over het plan waarvoor de delegatie vereist is. Het delegatiebesluit bevat een omschrijving van het te plannen onderwerp en van het gebied waarop het plan of planonderdeel betrekking heeft.

De delegatie kan gecombineerd worden met een instemming als vermeld in artikel 2.2.9, §2, tweede lid, of artikel 2.2.13, §3, eerste lid.";

2° in het vierde lid wordt het woord "instemming" vervangen door het woord "delegatie".

Art. 16. In artikel 2.2.7 van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 18 november 2011, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

"§2. De Vlaamse Regering onderwerpt het ontwerp van gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan aan een openbaar onderzoek dat binnen dertig dagen na de voorlopige vaststelling, vermeld in §1, minstens wordt aangekondigd door een bericht in het Belgisch Staatsblad.

De Vlaamse Regering stelt nadere regels voor het openbaar onderzoek vast.

De Vlaamse Regering kan beslissen tot een individuele kennisgeving van het openbaar onderzoek aan de eigenaars van percelen waarop het planningsinitiatief betrekking heeft.";

2° in paragraaf 4, eerste lid, worden de woorden "per aangetekende brief toegezonden aan de Vlaamse Regering of afgegeven tegen ontvangstbewijs" vervangen door de woorden "aan de Vlaamse Regering bezorgd per beveiligde zending".

Art. 17. In artikel 2.2.9 van dezelfde codex worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 worden de woorden "de planologische ambtenaar" vervangen door de woorden "het departement" en worden de woorden "De planologische ambtenaar" vervangen door de woorden "Het departement";

2° in paragraaf 2 wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

"De voorschriften van de provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen kunnen niet afwijken van de voorschriften van de gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen, tenzij de Vlaamse Regering daarvoor haar instemming verleent. In dat geval vervangen de voorschriften van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan, voor het grondgebied waarop ze betrekking hebben, de voorschriften van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, tenzij het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan het uitdrukkelijk anders bepaalt.";

3° aan paragraaf 2 wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"De instemming, vermeld in het tweede lid, wordt schriftelijk gegeven, uiterlijk op of naar aanleiding van de plenaire vergadering over het plan waarvoor de instemming vereist is. Het besluit waarbij de instemming wordt verleend, bevat een omschrijving van het te plannen onderwerp en van het gebied waarop het plan of planonderdeel betrekking heeft, en vermeldt de voorschriften van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan die zullen worden opgeheven.".

Art. 18. In artikel 2.2.10 van dezelfde codex worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

"§2. De deputatie onderwerpt het ontwerp van provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan aan een openbaar onderzoek dat binnen dertig dagen na de voorlopige vaststelling, vermeld in §1, minstens wordt aangekondigd door een bericht in het Belgisch Staatsblad.

De Vlaamse Regering stelt nadere regels voor het openbaar onderzoek vast.

De deputatie kan beslissen tot een individuele kennisgeving van het openbaar onderzoek aan de eigenaars van percelen waarop het planningsinitiatief betrekking heeft.";

2° in paragraaf 4, eerste lid, worden de woorden "aan de provinciale commissie voor ruimtelijke ordening toegezonden per aangetekende brief of afgegeven tegen ontvangstbewijs" vervangen door de woorden "aan de provinciale commissie voor ruimtelijke ordening bezorgd per beveiligde zending";

3° in paragraaf 4, vierde lid, worden de woorden "De Vlaamse Regering" vervangen door de woorden "Het departement".

Art. 19. In artikel 2.2.11 van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 11 mei 2012, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 worden de woorden "aan de Vlaamse Regering ter goedkeuring toegezonden bij aangetekende brief of afgegeven tegen ontvangstbewijs" vervangen door de woorden "per beveiligde zending bezorgd aan het departement";

2° paragraaf 2 en 3 worden vervangen door wat volgt:

"§2. De leidend ambtenaar van het departement kan beroep aantekenen bij de Vlaamse Regering tegen de vaststelling van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan binnen een termijn van dertig dagen die ingaat de dag na de betekening, vermeld in §1.

Er kan alleen beroep worden aangetekend tegen het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan als het onverenigbaar is met het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, met het provinciaal ruimtelijk structuurplan, met een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan of, in voorkomend geval, met een ontwerp van Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, een ontwerp van provinciaal ruimtelijk structuurplan of een ontwerp of ontwerpen van gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan of als het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan strijdig is met direct werkende normen binnen andere beleidsvelden dan de ruimtelijke ordening.

Het beroepschrift bevat alle punten waarmee het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan geacht wordt strijdig te zijn. Een afschrift van het beroepschrift wordt tegelijkertijd bezorgd aan de deputatie.

De deputatie kan de grieven van het beroepschrift schriftelijk weerleggen. Het antwoord van de deputatie wordt naar de Vlaamse Regering gestuurd binnen dertig dagen na het instellen van het beroep.

§3. De Vlaamse Regering beslist over het beroep binnen zestig dagen na het instellen ervan.

Ze brengt de deputatie onmiddellijk op de hoogte van haar beslissing.

Als de Vlaamse Regering geen beslissing verstuurd heeft binnen zestig dagen na het instellen van het beroep, wordt het beroep geacht te zijn verworpen.";

3° er wordt een paragraaf 4 toegevoegd, die luidt als volgt:

"§4. Als er geen of niet tijdig beroep is ingesteld tegen het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan, of als de Vlaamse Regering het beroep heeft verworpen of geen beslissing heeft genomen binnen de vastgestelde termijn, wordt de provincieraadsbeslissing houdende definitieve vaststelling van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.".

Art. 20. In artikel 2.2.12 van dezelfde codex worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden "het goedkeuringbesluit van de Vlaamse Regering" vervangen door de woorden "de provincieraadsbeslissing houdende definitieve vaststelling van het plan";

2° het tweede lid wordt opgeheven;

3° in het bestaande derde lid, dat het tweede lid wordt, wordt de zinsnede ", van het vaststellingsbesluit en van het goedkeuringsbesluit van de Vlaamse Regering" vervangen door de woorden "en van het vaststellingsbesluit".

Art. 21. In artikel 2.2.13 van dezelfde codex worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, tweede lid, worden de woorden "de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaren" vervangen door de woorden "het departement";

2° in paragraaf 1, vierde lid, worden de woorden "De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar" vervangen door de woorden "Het departement";

3° paragraaf 3 wordt vervangen door wat volgt:

"§3. De voorschriften van de gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen kunnen niet afwijken van de voorschriften van de provinciale en de gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen, tenzij de provincieraad, respectievelijk de Vlaamse Regering daarvoor haar instemming verleent. In dat geval vervangen de voorschriften van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, voor het grondgebied waarop ze betrekking hebben, de voorschriften van het provinciaal of gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, tenzij het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan het uitdrukkelijk anders bepaalt.

De instemming, vermeld in het eerste lid, wordt schriftelijk gegeven, uiterlijk op of naar aanleiding van de plenaire vergadering over het plan waarvoor de

instemming vereist is. Het besluit waarbij de instemming wordt verleend, bevat een omschrijving van het te plannen onderwerp en van het gebied waarop het plan of planonderdeel betrekking heeft, en vermeldt de voorschriften van het provinciaal of gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan die zullen worden opgeheven.”.

Art. 22. In artikel 2.2.14 van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 11 mei 2012, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

“§2. Het college van burgemeester en schepenen onderwerpt het ontwerp van gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan aan een openbaar onderzoek dat binnen dertig dagen na de voorlopige vaststelling, vermeld in §1, minstens wordt aangekondigd door een bericht in het Belgisch Staatsblad.

De Vlaamse Regering stelt nadere regels voor het openbaar onderzoek vast.

Het college van burgemeester en schepenen kan beslissen tot een individuele kennisgeving van het openbaar onderzoek aan de eigenaars van percelen waarop het planningsinitiatief betrekking heeft.”;

2° in paragraaf 4, eerste lid, worden de woorden “toegezonden aan de gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening per aangetekende brief of afgegeven tegen ontvangstbewijs” vervangen door de woorden “aan de gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening bezorgd per beveiligde zending”.

Art. 23. Artikel 2.2.15 van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 11 mei 2012, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 2.2.15. Het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan wordt samen met het besluit van de gemeenteraad en het volledige advies van de gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening onmiddellijk na de definitieve vaststelling per beveiligde zending bezorgd aan de deputatie van de provincie waarin de gemeente is gelegen en aan het departement.”.

Art. 24. In artikel 2.2.16, §1, van dezelfde codex worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt vervangen door wat volgt:

“De leidend ambtenaar van het departement en de deputatie van de provincie waarin de gemeente is gelegen kunnen beroep aantekenen bij de Vlaamse Regering tegen de vaststelling van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan binnen een termijn van dertig dagen die ingaat de dag na de betekening, vermeld in artikel 2.2.15.”;

2° het tweede lid wordt vervangen door wat volgt:

“De leidend ambtenaar van het departement of de deputatie kunnen alleen beroep aantekenen tegen het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan als het onverenigbaar is met:

1° een structuurplan of, in voorkomend geval, een ontwerp van structuurplan, of;

2° een gewestelijk of provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan of, in voorkomend geval, een ontwerp van gewestelijk of provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan, of;

3° direct werkende normen binnen andere beleidsvelden dan de ruimtelijke ordening.";

3° in het derde lid worden de woorden "de deputatie en" opgeheven.

Art. 25. Artikel 2.2.17 van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 11 mei 2012, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 2.2.17. Als er geen of niet tijdig beroep is ingesteld tegen het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, of als de Vlaamse Regering het beroep heeft verworpen of geen beslissing heeft genomen binnen de vastgestelde termijn, wordt de gemeenteraadsbeslissing houdende definitieve vaststelling van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

Het college van burgemeester en schepenen meldt de deputatie en de Vlaamse Regering dat een uittreksel van de gemeenteraadsbeslissing voor bekendmaking in het Belgisch Staatsblad is verzonden. Die melding gebeurt tegelijkertijd met de verzending.".

Art. 26. In artikel 2.2.18 van dezelfde codex worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden "het goedkeuringsbesluit van de deputatie" vervangen door de woorden "de gemeenteraadsbeslissing houdende definitieve vaststelling van het plan";

2° het tweede lid wordt opgeheven;

3° in het bestaande derde lid, dat het tweede lid wordt, wordt de zinsnede ", het vaststellingsbesluit en het goedkeuringsbesluit" vervangen door de woorden "en het vaststellingsbesluit".

Art. 27. In artikel 2.3.1 van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 18 november 2011, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan het eerste lid wordt een punt 12° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"12° de versterking van de leefbaarheid en de aantrekkingskracht van steden en dorpskernen.";

2° in het derde lid wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

"1° functies en functiewijzigingen die in beginsel toegelaten zijn, uitsluiten, of aan bepaalde functies en functiewijzigingen voorwaarden verbinden;";

3° aan het derde lid wordt een punt 3° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"3° de toegelaten oppervlakte van functies en de afmetingen van gebouwen en constructies beperken.".

Art. 28. In artikel 2.3.2 van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 16 juli 2010, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, vierde lid, worden de woorden "de planologische ambtenaar" vervangen door de woorden "het departement" en worden de woorden "De planologische ambtenaar" vervangen door de woorden "Het departement";

2° in paragraaf 2, zesde lid, worden de woorden "de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar" vervangen door de woorden "het departement" en worden de woorden "De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar" vervangen door de woorden "Het departement".

Art. 29. In artikel 3.2.2, §3, eerste lid, van dezelfde codex wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

"1° het departement".

Art. 30. In artikel 3.2.4, §3, eerste lid, van dezelfde codex wordt punt 2° vervangen door wat volgt:

"2° het departement".

Art. 31. In artikel 4.1.1, 18°, d), 1), van dezelfde codex wordt de zinsnede "ouderen in de zin van de gecoördineerde decreten van 18 december 1991 inzake voorzieningen voor ouderen" vervangen door de zinsnede "personen van 65 jaar of ouder".

Art. 32. In artikel 4.2.15 van dezelfde codex worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2 wordt het tweede lid opgeheven;

2° er wordt een paragraaf 3 toegevoegd die luidt als volgt:

"§3. De verkavelaar zorgt ervoor dat de in de verkaveling opgenomen loten kunnen aansluiten op alle voorzieningen van openbaar nut die vereist worden door het vergunningverlenende bestuursorgaan. In voorkomend geval bepaalt de verkavelingsvergunning op welke wijze de nodige infrastructuur voor de nutsvoorzieningen moet voorzien worden.

Art. 33. In artikel 4.2.17 van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 16 juli 2010, wordt paragraaf 2 opgeheven.

Art. 34. Aan artikel 4.2.20, §1, tweede lid, 1°, van dezelfde codex worden de volgende zinnen toegevoegd:

“Vooraleer lasten op te leggen met betrekking tot nutsvoorzieningen worden de nutsmaatschappijen die actief zijn in de gemeente waarin het voorwerp van de vergunning gelegen is, door het vergunningverlenende bestuursorgaan om advies verzocht. Hierbij wordt gestreefd naar het gelijktijdig aanleggen van nutsvoorzieningen, waardoor de hinder ten gevolge van deze aanleg maximaal wordt vermeden.”

Art. 35. In titel IV, hoofdstuk II, afdeling 2, van dezelfde codex, gewijzigd bij de decreten van 16 juli 2010 en 23 december 2011, wordt een onderafdeling 5 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Onderafdeling 5. Zaak van de wegen”.

Art. 36. In dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 1 maart 2013, wordt in onderafdeling 5, ingevoegd bij artikel 35, een artikel 4.2.25 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4.2.25. Als de vergunningsaanvraag wegeniswerken omvat waarover de gemeenteraad beslissingsbevoegdheid heeft, en het vergunningverlenende bestuursorgaan oordeelt dat de vergunning kan worden verleend, neemt de gemeenteraad een beslissing over de zaak van de wegen, alvorens het vergunningverlenende bestuursorgaan een beslissing neemt over de vergunningsaanvraag.

Als de gemeenteraad beslissingsbevoegdheid had, maar hetzij geen beslissing heeft genomen over de wegen, hetzij een weigeringsbeslissing heeft genomen, en er beroep is ingesteld tegen de vergunningsbeslissing, roept de provinciegouverneur op verzoek van de deputatie de gemeenteraad samen. De gemeenteraad neemt een beslissing over de wegen en deelt die beslissing mee binnen een termijn van zestig dagen vanaf de samenroeping door de provinciegouverneur.”.

Art. 37. In artikel 4.3.1, §1, van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 16 juli 2010, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het tweede lid wordt de zin “De voorwaarde dat de ter beoordeling voorgelegde plannen beperkt worden aangepast, kan enkel betrekking hebben op kennelijk bijkomstige zaken.” opgeheven;

2° er wordt een derde lid toegevoegd dat luidt als volgt:

“Een aanpassing van de plannen, zoals vermeld in het tweede lid, is slechts mogelijk wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:
1° de wijzigingen doen geen afbreuk aan de bescherming van de mens of het milieu of de goede ruimtelijke ordening;
2° de wijzigingen komen tegemoet aan de adviezen of aan de standpunten, opmerkingen en bezwaren die tijdens het openbaar onderzoek zijn ingediend;
3° de wijzigingen brengen geen kennelijke schending van de rechten van derden met zich mee.”.

Art. 38. In artikel 4.4.7, §1, van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 11 mei 2012, wordt de zinsnede “, de gedelegeerde stedenbouwkundige ambtenaar” opgeheven.

Art. 39. In titel IV, hoofdstuk IV, afdeling 1, van dezelfde codex, gewijzigd bij de decreten van 16 juli 2010 en 11 mei 2012, wordt een onderafdeling 7/1 ingevoegd, die luidt als volgt: “Onderafdeling 7/1. Handelingen in industriegebied”.

Art. 40. In dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 1 maart 2013, wordt in onderafdeling 7/1, ingevoegd bij artikel 39, een artikel 4.4.8/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4.4.8/1. In de gebieden die op de gewestplannen zijn aangewezen als gebied voor milieubelastende industrieën of voor vervuilende industrieën en die niet groter zijn dan 3 hectare, kunnen ambachtelijke bedrijven of kleine en middelgrote ondernemingen worden toegelaten.”.

Art. 41. In artikel 4.4.9, §1, eerste lid, van dezelfde codex worden de woorden “of een verkavelingsvergunning” vervangen door de woorden “voor windturbines en windturbineparken, alsook voor andere installaties voor de productie van energie of energierecuperatie”.

Art. 42. In artikel 4.4.11 van dezelfde codex wordt de zin “Deze toetsing gaat in het bijzonder na of het architecturaal karakter van de verbouwde, herbouwde, uitgebreide of herstelde constructies behouden blijft.” opgeheven.

Art. 43. In artikel 4.4.25 van dezelfde codex, gewijzigd bij de decreten van 8 juli 2011, 18 november 2011 en 11 mei 2012, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2, derde lid, worden de woorden “de deputatie” telkens vervangen door de woorden “de provincieraad”;

2° in paragraaf 2, vijfde lid, worden de woorden “de deputatie bevoegd” vervangen door de woorden “de provincieraad bevoegd” en wordt het woord “deputaties” vervangen door het woord “provincieraden”;

3° in paragraaf 3, tweede lid, worden de woorden “de deputatie of het college van burgemeester en schepenen” vervangen door de woorden “de provincieraad of de gemeenteraad”;

4° in paragraaf 4, tweede lid, worden de woorden “de deputatie of door het college van burgemeester en schepenen” vervangen door de woorden “de provincieraad of door de gemeenteraad”;

5° aan paragraaf 4, tweede lid, worden de volgende zinnen toegevoegd:

“Dat advies bevat het integrale advies van het departement. Op hetzelfde ogenblik bezorgt de bevoegde commissie voor ruimtelijke ordening de gebundelde adviezen, opmerkingen en bezwaren aan het bevoegde bestuursorgaan.”;

6° in paragraaf 4 wordt het derde lid opgeheven;

7° paragraaf 5 wordt vervangen door wat volgt:
“De beslissing wordt per beveiligde zending aan de aanvrager bezorgd. Als het planologisch attest wordt uitgereikt door de provincieraad, wordt onverwijld een afschrift ervan aan het departement bezorgd. Als het planologisch attest wordt uitgereikt door de gemeenteraad, wordt onverwijld een afschrift ervan aan het departement en aan de deputatie bezorgd.”;

8° in paragraaf 6, eerste lid, punt 1, worden de woorden “de gedelegeerde planologische ambtenaar” vervangen door de woorden “de leidend ambtenaar van het departement”;

9° in paragraaf 6, eerste lid, punt 2, worden de woorden “de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar” vervangen door de woorden “de leidend ambtenaar van het departement of de deputatie”;

10° in paragraaf 6, derde lid, wordt het woord “deputatie” vervangen door het woord “provincieraad” en worden de woorden “het college van burgemeester en schepenen” vervangen door de woorden “de gemeenteraad”;

11° in paragraaf 6, vierde lid, worden de woorden “de deputatie of het college van burgemeester en schepenen” vervangen door de woorden “de provincieraad of de gemeenteraad”;

12° in paragraaf 6, laatste lid, worden de woorden “de gedelegeerde planologische ambtenaar” vervangen door de woorden “het departement” en worden de woorden “de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar” vervangen door de woorden “de deputatie”.

Art. 44. In artikel 4.6.6 van dezelfde codex worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2, tweede lid, worden de woorden “schriftelijke bezwaren” vervangen door de woorden “schriftelijke of digitale bezwaren”;

2° in paragraaf 3 wordt de zin “Het college van burgemeester en schepenen dient de aanvraag in overeenkomstig de bijzondere procedure, vermeld in artikel 4.7.26.” opgeheven;

3° in paragraaf 4 wordt het woord “schriftelijk” opgeheven.

Art. 45. In artikel 4.6.7, §2, van dezelfde codex worden de woorden “schriftelijk bezwaar” vervangen door de woorden “bezwaar per beveiligde zending”.

Art. 46. In artikel 4.7.1, §3, derde lid, van dezelfde codex worden de woorden “De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar” vervangen door de woorden “Het departement”.

Art. 47. In artikel 4.7.15 van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 16 juli 2010, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2, eerste lid, worden de woorden “schriftelijke en mondelinge bezwaren en technische opmerkingen” vervangen door de woorden “schriftelijke of digitale opmerkingen en bezwaren”;

2° in paragraaf 3, tweede lid, worden de woorden “schriftelijke en mondelinge bezwaren en technische opmerkingen” vervangen door de woorden “schriftelijke of digitale opmerkingen en bezwaren”.

Art. 48. In artikel 4.7.16, §2, van dezelfde codex worden de woorden “de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar” telkens vervangen door de woorden “het departement”.

Art. 49. In artikel 4.7.18, §1, 1°, van dezelfde codex worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt b) wordt vervangen door wat volgt:

“b) honderdvijftig dagen, als het aangevraagde wegeniswerken omvat waarover de gemeenteraad beslissingsbevoegdheid heeft;”;

2° er wordt een punt c) toegevoegd, dat luidt als volgt:

“c) honderdenvijf dagen, in alle andere gevallen.”.

Art. 50. In artikel 4.7.19, §1, van dezelfde codex worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar” vervangen door de woorden “het departement”;

2° de zin “De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar ontvangt ook een afschrift van het vergunningendossier, behoudens indien hij omtrent de vergunningsaanvraag een advies heeft verstrekt.” wordt vervangen door de zin “Het departement ontvangt ook een afschrift van het vergunningendossier, behalve als het over de vergunningsaanvraag een advies heeft verstrekt.”;

3° in het derde lid worden de woorden “de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar” vervangen door de woorden “het departement”.

Art. 51. In artikel 4.7.21 van dezelfde codex, gewijzigd bij de decreten van 18 mei 2011 en 11 mei 2012, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 3, 3°, worden de woorden “deze van” vervangen door de woorden “de startdatum van de”;

2° in paragraaf 6 worden de woorden “de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar” vervangen door de woorden “het departement”.

Art. 52. In artikel 4.7.23 van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 16 juli 2010, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2, eerste lid, worden tussen de zinsnede “honderdvijf dagen,” en de woorden “indien toepassing wordt gemaakt” de woorden “als over de aanvraag in graad van beroep nog een openbaar onderzoek moet worden gevoerd of” ingevoegd;

2° aan paragraaf 2, eerste lid, wordt de volgende zin toegevoegd:

“De vervaltermijn wordt verlengd tot honderdvijftig dagen als het aangevraagde wegeniswerken omvat en de provinciegouverneur gebruikmaakt van de mogelijkheid om de gemeenteraad samen te roepen overeenkomstig artikel 4.2.25, tweede lid.”;

3° in paragraaf 3 worden de woorden “de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar” telkens vervangen door de woorden “het departement”;

4° aan paragraaf 3, tweede lid, wordt een punt 3° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“3° de adviserende instanties, vermeld in artikel 4.7.16, §1, eerste lid.”.

Art. 53. In artikel 4.7.26 van dezelfde codex, gewijzigd bij de decreten van 16 juli 2010, 23 maart 2012 en 1 maart 2013, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 wordt vervangen door wat volgt:

“§1. Een vergunning wordt binnen de bijzondere procedure afgeleverd door de Vlaamse Regering of de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar.”;

2° in paragraaf 4, eerste lid, 1°, b) en e), worden de woorden “schriftelijke en mondelinge bezwaren en technische opmerkingen” vervangen door de woorden “schriftelijke of digitale opmerkingen en bezwaren”;

3° aan paragraaf 4, eerste lid, 3°, wordt de volgende zin toegevoegd:

“De vervaltermijn wordt verlengd tot honderdvijf dagen als het aangevraagde wegeniswerken omvat waarover de gemeenteraad beslissingsbevoegdheid heeft.”;

4° aan paragraaf 4, eerste lid, 5°, wordt de volgende zin toegevoegd:

“Een afschrift van de uitdrukkelijke beslissing of een kennisgeving van de stilzwijgende beslissing wordt ook bezorgd aan de adviserende instanties, vermeld in punt 2°.”.

Art. 54. Aan artikel 4.8.11, §1, eerste lid, van dezelfde codex, ingevoegd bij het decreet van 6 juli 2012, wordt een punt 7° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"7° het college van burgemeester en schepenen voor vergunningen, afgegeven binnen de bijzondere procedure, op voorwaarde dat het tijdig advies heeft verstrekt krachtens artikel 4.7.26, §4, eerste lid, 2°, of ten onrechte niet om advies werd verzocht.".

Art. 55. In artikel 5.1.6, derde lid, van dezelfde codex wordt de zinsnede "artikel 1.4.1 tot en met" vervangen door de zinsnede "artikel 1.4.3 en".

Art. 56. In artikel 5.3.1, §1, eerste lid, van dezelfde codex wordt de zinsnede ", de gedelegeerde stedenbouwkundige ambtenaar" opgeheven.

Art. 57. In artikel 5.3.2, §1, eerste lid, van dezelfde codex worden de woorden "de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar" vervangen door de woorden "het departement".

Art. 58. In artikel 5.6.6, §3, eerste lid, van dezelfde codex wordt de zinsnede ", de gedelegeerde stedenbouwkundige ambtenaar" opgeheven.

Art. 59. In artikel 7.2.1, §4, van dezelfde codex worden de woorden "de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar" vervangen door de woorden "het departement".

Art. 60. In artikel 7.5.4, eerste lid, van dezelfde codex worden de woorden "de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar" vervangen door de woorden "het departement" en worden de woorden "De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar" vervangen door de woorden "Het departement".

Art. 61. In artikel 7.5.9, eerste lid, van dezelfde codex wordt de zinsnede ", de gedelegeerde stedenbouwkundige ambtenaar" opgeheven.

Art. 62. In artikel 7.6.1 van dezelfde codex worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden "de planologische ambtenaar en naar de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar" vervangen door de woorden "het departement" en worden de woorden "de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar" vervangen door de woorden "het departement";

2° in het tweede lid worden de woorden "de planologische ambtenaar en de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar" vervangen door de woorden "het departement".

Art. 63. In artikel 7.6.2 van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 16 juli 2010, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 worden de woorden "de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar" telkens vervangen door de woorden "het departement" en worden de woorden "De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar" vervangen door de woorden "Het departement";

2° in paragraaf 2, eerste lid, worden de woorden “de gewestelijke stedenbouwkundig ambtenaar” vervangen door de woorden “het departement”;

3° in paragraaf 3 worden de woorden “de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar” vervangen door de woorden “het departement”.

Hoofdstuk 3. Slotbepalingen

Art. 64. De provinciegouverneur kan de gemeenteraad overeenkomstig artikel 4.2.25, tweede lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening alleen samenroepen als beroep is ingesteld tegen aanvragen die zijn ingediend na de datum van inwerkingtreding van dit decreet.

Art. 65. Artikel 3 is van toepassing op beslissingen van de provincieraad tot benoeming van de leden van de provinciale commissie voor ruimtelijke ordening die worden genomen na de inwerkingtreding van dit decreet.

Art. 66. Artikel 4 is van toepassing op beslissingen van de gemeenteraad tot benoeming van de leden van de gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening die worden genomen na de inwerkingtreding van dit decreet.

Art. 67. Artikel 17, 19 en 20 zijn van toepassing op voorontwerpen van provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen waarvan de uitnodiging voor de plenaire vergadering, vermeld in artikel 2.2.9, §1, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, wordt verstuurd na de inwerkingtreding van dit decreet.

Art. 68. Artikel 21, 23, 24, 25 en 26 zijn alleen van toepassing op voorontwerpen van gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen waarvan de uitnodiging voor de plenaire vergadering, vermeld in artikel 2.2.13, §1, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, wordt verstuurd na de inwerkingtreding van dit decreet.

Art. 69. Artikel 28 is van toepassing op ontwerpen van provinciale stedenbouwkundige verordening die na de inwerkingtreding van dit decreet worden voorgelegd voor advies als vermeld in artikel 2.3.2, §1, vierde lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

Art. 70. Adviezen die voor de datum van inwerkingtreding van dit decreet door de gedelegeerde planologische ambtenaar of de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar zijn verleend met toepassing van artikel 4.4.25, §4, derde lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening zoals hij gold voor de datum van inwerkingtreding van dit decreet, worden voor de verdere behandeling van de aanvraag tot planologisch attest als geldig uitgebracht advies beschouwd.

Beroepen die voor de datum van inwerkingtreding van dit decreet door de gedelegeerde planologische ambtenaar of de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar zijn ingesteld met toepassing van artikel 4.4.25, §6, eerste lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening zoals hij gold voor de datum van inwerkingtreding van dit decreet, worden voor de verdere behandeling van de aanvraag tot planologisch attest als geldig ingesteld beroep beschouwd.

Art. 71. Artikel 32, 2°, artikel 34 en artikel 41 zijn alleen van toepassing op aanvragen die worden ingediend na de datum van inwerkingtreding van dit decreet.

Art. 72. Artikel 44, 2° is alleen van toepassing op aanvragen tot herziening of opheffing van verkavelingsvergunningen die worden opgestart na de datum van inwerkingtreding van dit decreet.

Art. 73. Artikel 46, 48, 49, artikel 52, 1° en 2°, en artikel 53, 1° en 3°, zijn alleen van toepassing op aanvragen die worden ingediend na de datum van inwerkingtreding van dit decreet.

Art. 74. Artikel 52, 4°, en artikel 53, 4°, zijn van toepassing op beslissingen die worden genomen na de datum van inwerkingtreding van dit decreet.

Art. 75. Artikel 62 is van toepassing op plannenregisters die door de gemeente worden verstuurd na de datum van inwerkingtreding van dit decreet.

Art. 76. Artikel 63 is van toepassing op ontwerpen van vergunningenregisters die door de gemeente worden verstuurd na de datum van inwerkingtreding van dit decreet.

Art. 77. De volgende bepalingen treden in werking op een door de Vlaamse Regering te bepalen datum:
1° artikel 11, 1°;
2° artikel 13, 1°;
3° artikel 14, 1°;
4° artikel 16, 1°;
5° artikel 18, 1°;
6° artikel 22, 1°;
7° artikel 43, voor wat betreft de bevoegdheid van de provincieraad om te beslissen over aanvragen tot planologisch attest.

Brussel, ... (datum).

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

ADVIES VAN DE STRATEGISCHE ADVIESRAAD RUIMTELIJKE ORDENING – ONROEREND ERFGOED

SARO
Strategische Adviesraad
RUIMTELIJKE ORDENING - ONROEREND ERFGOED

ADVIES
VAN 28 AUGUSTUS 2013
OVER HET VOORONTWERP DECREET HOUDENDE WIJZIGING VAN DIVERSE BEPALINGEN VAN DE VLAAMSE CODEX RUIMTELIJKE ORDENING

SARO | KONING ALBERT II-LAAN 19 BUS 24 | 1210 BRUSSEL

INHOUD

I. SITUERING 72
II. GLOBALE BEOORDELING 72
III. VEREENVOUDIGING REGELING GEWESTELIJKE AMBTENAREN 73
IV. AFSCHAFFING SPECIFIEKE TOEZICHTSREGELINGEN 73
V. AANPASSING AANSTELLING GEMEENTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAREN 74
VI. WIJZIGING REGELING RUIMTELIJKE UITVOERINGSPLANNEN 75
VII. WIJZIGING OPENBAAR ONDERZOEK RUIMTELIJKE STRUCTUURPLANNEN 76
VIII. VERRUIMING TOEPASSINGSGEBIED STEDENBOUWKUNDIGE VERORDENINGEN 76
IX. WIJZIGING BESTAANDE AFWIJKINGSMOGELIJKHEDEN 77
X. FACILITEREN GEZAMENLIJKE AANLEG VAN NUTSVOORZIENINGEN 78
XI. DIVERSE AANPASSINGEN 79

I. SITUERING

1. SARO ontving op 26 juli 2013 een adviesvraag van Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport over het voorontwerp van decreet houdende wijziging van diverse bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO). Met voorliggend advies, vastgesteld op de SARO-raadszitting van 28 augustus 2013, komt de raad tegemoet aan de vooropgestelde adviestermijn van 30 dagen.

2. Het voorliggend decreet voert een aantal wijzigingen door aan de VCRO. De wijzigingen hebben betrekking op volgende punten:
   a) de vereenvoudiging van de regeling m.b.t. de gewestelijke ambtenaren,
   b) de afschaffing van specifieke toezichtsregelingen,
   c) de aanpassing van de aanstellingsprocedure voor gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaren,
   d) de wijziging van de delegatieregeling en de plannenhiërarchie m.b.t. ruimtelijke uitvoeringsplannen,
   e) de verruiming van het toepassingsgebied van stedenbouwkundige verordeningen,
   f) de wijziging van bestaande afwijkingsmogelijkheden,
   g) de maatregelen in functie van de gezamenlijke aanleg van nutsvoorzieningen en
   h) enkele technische aanpassingen.

3. SARO gaat in onderstaand advies in op de diverse voorstellen tot wijziging van de VCRO; maar allereerst formuleert de raad een globale beoordeling.

II. GLOBALE BEOORDELING

4. De raad ondersteunt het merendeel van de voorgestelde wijzigingen aan de VCRO, die gericht zijn op een verdere vereenvoudiging, versnelling en op meer flexibiliteit. De raad formuleert hierbij nog enkele voorstellen tot aanpassing.

   De raad heeft wel specifieke bedenkingen bij volgende voorstellen tot wijziging van de VCRO:
   - de afschaffing van specifieke toezichtsregelingen (zie par. 8 en par. 9),
   - bepaalde aspecten van de verruiming van het toepassingsgebied van stedenbouwkundige verordeningen (zie par. 16 en par. 17)
   - de wijziging van de voorwaarden voor het doorvoeren van kleine planwijzigingen (zie par. 18)

III. VEREENVOUDIGING REGELING GEWESTELIJKE AMBTENAREN

5. De raad ondersteunt de vooropgestelde vereenvoudiging in het aantal functies van gewestelijke ambtenaren voor ruimtelijke ordening. Het is positief dat slechts één functie van gewestelijk ambtenaar van ruimtelijke ordening behouden blijft, met name de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar. De raad ondersteunt dan ook artikelen 2, 5, 6, 7 van voorliggend decreet die hiertoe de noodzakelijke wijzigingen doorvoeren aan de VCRO.

   De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar heeft enkel nog een decretale bevoegdheid voor het verlenen van de vergunning binnen de bijzondere procedure. Alle taken inzake adviesverlening, planning en vergunningen gaan naar het departement. De beroepsmogelijkheid inzake RUP's gaat naar de leidend ambtenaar van het departement.

IV. AFSCHAFFING SPECIFIEKE TOEZICHTSREGELINGEN

6. De raad ondersteunt in het algemeen de vooropgestelde afschaffing van de specifieke toezichtsregelingen. Het is positief dat deze vormen van specifiek toezicht - waarvoor een regeling bestaat in het kader van het algemeen bestuurlijk toezicht - geschrapt worden.

7. De raad staat dan ook positief ten aanzien van artikel 3 en artikel 4 van voorliggend decreet die leiden tot respectievelijk de schrapping in de VCRO van het goedkeuringstoezicht op de samenstelling van de gemeentelijke en provinciale commissie ruimtelijke ordening.

8. Voorliggend decreet voert wijzigingen door aan de opmaak van provinciale en gemeentelijke RUP's (artikel 19, artikel 23, artikel 24 en artikel 25). SARO ondersteunt het uitgangspunt dat de bevoegde overheid die de plannen opmaakt, die plannen ook kan goedkeuren. Het planningsniveau neemt de eindbeslissing en het hoger niveau kan in beroep gaan.

   De memorie van toelichting verduidelijkt dat, in opvolging van de interne staatshervorming, het goedkeuringstoezicht opgeheven moet worden wanneer een gelijkaardige regeling bestaat door toepassing van het algemeen administratief toezicht. Voor de raad is het evenwel niet duidelijk of dit een gelijkaardige regeling is.[1]

   De raad merkt in dat verband op dat wanneer afgestapt wordt van het specifiek goedkeuringstoezicht een gelijkwaardig alternatief uitgewerkt moet worden, dat enerzijds de huidige mogelijkheden behoudt om in te grijpen bij juridische fouten of tegenstrijdigheden met (ontwerp) ruimtelijke structuurplannen of (ontwerp) ruimtelijke uitvoeringsplannen en anderzijds het bestuursniveau dat het plan opmaakt voldoende garanties biedt dat een eigen beleid kan worden gevoerd.

   De raad heeft ook bedenkingen bij de voorziene beroepsmogelijkheden door de deputatie en door de leidend ambtenaar. Een eerste bemerking is gericht op het voorwerp van het beroep. Het is merkwaardig dat geen beroep kan ingesteld worden tegen vormfouten (bv. dat het openbaar onderzoek geen 60 dagen maar 55 dagen heeft geduurd) of geen beroep kan worden ingediend tegen direct werkende normen van het VCRO; dit lijkt de toets van het gelijkheidsbeginsel niet te doorstaan. Ten tweede wijst de raad op het dubbel werk dat ontstaat. Na de gemeentelijke planprocedure kan de deputatie beroep instellen bij de Vlaamse Regering, terwijl in de huidige procedure de deputatie direct kan goedkeuren. Er wordt aldus een

[1] Administratief toezicht is het geheel van middelen waarover de toezichthoudende overheid beschikt, hetzij om de organen van de gedecentraliseerde diensten te verplichten de wet na te leven en het algemeen belang te eerbiedigen, hetzij om hun onwilligheid te breken. Algemeen administratief toezicht (schorsing en vernietiging) heeft betrekking op alle handelingen van het gedecentraliseerd bestuur en beoogt de controle over de wettigheid en de verenigbaarheid met het algemeen belang in de zin van een hoger openbaar belang. Bijzonder administratief toezicht (advies, machtiging en goedkeuring) beoogt niet alleen de controle over de wettigheid en de verenigbaarheid met het algemeen belang in de zin van een hoger openbaar belang, van de handelingen die in de wet of het decreet zijn opgesomd, maar in sommige gevallen ook de controle op de discretionaire bevoegdheid van het ondergeschikte bestuur.

bijkomende stap of handeling ingevoerd waarbij niet bepaald wordt binnen welke termijn deze afgehandeld moet worden. En ten slotte heeft de raad - voor wat de leidend ambtenaar betreft - vragen bij de gewenste onpartijdigheid. De leidend ambtenaar is immers zowel de ambtenaar die kan beslissen om in beroep te gaan als de ambtenaar die leiding heeft over het departement dat het beroep moet voorbereiden voor de Vlaamse Regering.

Afsluitend wijst de raad nog op volgende inconsequenties. Met voorgestelde wijzigingen kan de leidend ambtenaar van het departement beroep aantekenen bij de Vlaamse Regering tegen de vaststelling van het provinciaal RUP en kan de leidend ambtenaar van het departement en de deputatie beroep aantekenen bij de Vlaamse Regering tegen de vaststelling van het gemeentelijk RUP. De raad pleit er voor dat de beslissing over een beroep bij de deputatie ligt (voor wat betreft de gemeentelijke RUP's) of de Vlaamse Regering (voor wat betreft de provinciale RUP's). In toepassing van het subsidiariteitsbeginsel is dit logisch mede gelet op het feit dat de deputatie de goedkeuringsbevoegdheid heeft over de gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen en het gewest over de provinciaal ruimtelijke structuurplannen. De raad wijst er bovendien op dat het voorontwerp het toezicht op de ruimtelijke uitvoeringsplannen wijzigt en dat voor de verordeningen het toezicht niet gewijzigd wordt. Dat lijkt voor de raad niet logisch; verordeningen hebben immers een sterk verwantschap met ruimtelijke uitvoeringsplannen, maar kennen een minder vergaande reikwijdte dan ruimtelijke uitvoeringsplannen. Het specifiek goedkeuringstoezicht wel laten bestaan voor de verordeningen en niet voor de RUP's komt de raad dan ook onlogisch over.

9. De raad merkt op dat de voorgestelde procedure een verlenging van 30 dagen kan inhouden in vergelijking met de huidige procedure. De leidend ambtenaar kan immers beroep aantekenen bij de Vlaamse Regering tegen de vaststelling van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan binnen een termijn van 30 dagen die ingaat de dag na de betekening. De deputatie kan de grieven van het beroepschrift schriftelijk weerleggen. Het antwoord van de deputatie moet gestuurd worden naar de Vlaamse Regering binnen de 30 dagen na het instellen van het beroep. De Vlaamse Regering beslist binnen de 60 dagen na het instellen van het beroep.

   Bovendien merkt de raad op dat de deputatie de grieven van het beroepsschrift enkel schriftelijk kan weerleggen. De raad vraagt om formeel de mogelijkheid te voorzien tot mondelinge toelichting aangezien dit vaak een meerwaarde voor de beide partijen kan betekenen.

V. AANPASSING AANSTELLING GEMEENTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAREN

10. De raad ondersteunt de voorgestelde aanpassingen aan de aanstellingsprocedure van gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaren. Het is positief dat de voorwaarden worden geschrapt dat enkel statutaire personeelsleden mét een voltijdse opdracht kunnen worden aangewezen als gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar (artikel 8).

    De memorie van toelichting merkt terecht op dat de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar onafhankelijk en neutraal moet kunnen adviseren over vergunningsaanvragen (cf. art. 4.7.1, §2 VCRO). De raad vraagt hiervoor specifieke aandacht in het geval van contractuele stedenbouwkundige ambtenaren met een tijdelijk contract. Bovendien wijst de raad op het gevaar van belangenvermenging nu gemeenten een gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar deeltijds kunnen inzetten die tegelijk bijvoorbeeld bij een intercommunale actief is.

    De raad merkt verder op dat de voorgestelde wijziging kan uitgebreid worden (o.a. tot personeel van autonome gemeentebedrijven). De kwaliteit van de ambtenaar moet primeren op hun statuut. Door de pool waaruit geput kan worden te vergroten, zal de kwaliteit toenemen.

    De voorziene regeling dat bij tijdelijke verhindering van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar de gemeenteraad een waarnemend stedenbouwkundig ambtenaar kan aanwijzen, is voor de raad te complex. Omdat het gaat om een tijdelijke vervanging heeft een bekrachtiging

door de gemeenteraad geen meerwaarde. De raad stelt voor om §2 als volgt te wijzigen: '*De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar kan bij afwezigheid zijn bevoegdheid delegeren aan de waarnemende gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar. In gevallen van overmacht kan de gemeentesecretaris echter beslissen tot afwezigheid van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar en een waarnemend gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar aanwijzen. De Vlaamse Regering kan de nadere regels bepalen over de waarnemend stedenbouwkundig ambtenaar*.' In het uitvoeringsbesluit kan onder meer geregeld worden dat het college schriftelijk op de hoogte moet worden gesteld en dat de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar de duur van zijn afwezigheid moet aangeven. De waarnemend gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar kan worden aangewezen door de gemeentesecretaris. Bovendien moet verduidelijkt worden wanneer er sprake is van overmacht (onverwachte ziekte, overlijden, andere job) en wanneer niet (voorziene vakantie, aangekondigd kortstondig ziekteverlof).

11. Ook de voorgestelde wijzigingen gericht op het faciliteren van intergemeentelijke samenwerking én op de financiële ondersteuning aan gemeenten voor de opleiding en loonkost van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar, worden door de raad ondersteund (o.a. artikel 9 van het voorliggend decreet).

12. Met artikel 10 en artikel 12 wordt de subsidieregeling voor strategische projecten verruimd; het wordt mogelijk om ook andere kosten dan de kosten voor de coördinatie van het betreffende project te subsidiëren. Dit is positief.

VI. WIJZIGING REGELING RUIMTELIJKE UITVOERINGSPLANNEN

13. Artikel 2.2.1,§2 van de VCRO bepaalt dat elk planningsniveau - met instemming van alle op grond van de ruimtelijke structuurplanning bevoegde planningsniveaus - een planningsinitiatief kan nemen voor de totaliteit van een bepaald gebied, ook al beschikt het daartoe niet over de noodzakelijke planningsbevoegdheden. De raad ondersteunt het principe tot verruiming van de delegatiebevoegdheden, zoals opgenomen artikel 15 van voorliggend decreet, mits hieraan toegevoegd wordt dat dit enkel kan mits '*instemming van alle op grond van de ruimtelijke structuurplanning bevoegde bestuursniveaus*'. Deze formulering - die momenteel reeds opgenomen is in artikel 2.2.1,§2 van de VCRO - moet er voor zorgen dat een bevoegd planningsniveau een bevoegdheid kan leggen bij een andere overheid, op voorwaarde dat deze overheid er ook mee instemt en dat ze bereid is om het planningsinitiatief ook effectief aan te pakken. Het is aldus belangrijk om in artikel 15 duidelijk te stellen dat de overheid die de delegatie krijgt ook effectief daarmee moet instemmen.

    Artikel 15 voorziet dat de delegatie kan worden verleend '*uiterlijk op of naar aanleiding van de plenaire vergadering over het plan waarvoor de delegatie wordt verleend.'* De raad merkt op dat het moment waarop de delegatie verleend kan worden vrij laat komt in het proces. Op het moment van de plenaire vergadering is de screeningsprocedure in uitvoering of afgerond en is er een voorontwerp opgemaakt door de 'bevoegde overheid'. Op dat moment pas verneemt deze overheid of ze al dan niet delegatie krijgt. Het tijdstip 'uiterlijk op de plenaire vergadering' is laat als er geen andere afdwingbare termijn ingeschreven wordt (bijvoorbeeld binnen de 30 dagen na een gemotiveerd verzoek).

14. Artikel 21 3° van voorliggend decreet bepaalt dat de voorschriften van de gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen niet kunnen afwijken van de voorschriften van de provinciale en de gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen, tenzij de provincieraad, respectievelijk de Vlaamse Regering daarvoor haar instemming verleent. In dat geval vervangen de voorschriften van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, voor het grondgebied waarop ze betrekking hebben, de voorschriften van het provinciaal of gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, tenzij het

gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan het uitdrukkelijk anders bepaalt.

De raad wijst er op dat de provincieraad de provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen voorlopig en definitief vaststelt. In die zin is het logisch dat de provincieraad de bevoegdheid heeft om afwijkingen van de voorschriften al dan niet toe te staan. Anderzijds benadrukt de raad dat het ruimtelijk beleid wordt voorbereid en uitgevoerd door de deputatie. Het toewijzen aan de provincieraad van de bevoegdheid om instemming te verlenen om af te wijken, zal leiden tot vertraging en tot weinig flexibiliteit en dit omwille van het tijdstip, het karakter en de termijn van een plenaire vergadering. De raad stelt dan ook voor deze bevoegdheid toe te kennen aan de deputatie. Met het verlenen van de bevoegdheid aan de deputatie voor toekenning van planologische attesten (die vervolgens in uitvoeringsplannen moeten uitgewerkt worden), heeft de decreetgever reeds vroeger afgeweken van de principiële bevoegdheid van de provincieraad.

VII. WIJZIGING OPENBAAR ONDERZOEK RUIMTELIJKE STRUCTUURPLANNEN

15. Artikel 11, artikel 13 en artikel 14 van voorliggend decreet voeren enkele wijzigingen door aan de procedure voor het openbaar onderzoek van respectievelijk het gewestelijk, het provinciaal en het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan.

Momenteel voorziet de VCRO (artikel 2.1.3, artikel 2.1.10 en artikel 2.1.16) dat een aankondiging moet plaatsvinden binnen de 30 dagen na de voorlopige vaststelling van het ontwerp ruimtelijk structuurplan en dat het openbaar onderzoek moet starten uiterlijk op de dertigste dag na deze waarop de aankondiging ervan in het Belgisch Staatsblad verschenen is. Het openbaar onderzoek kan dus pas starten nadat er eerst tijd is verstreken om het ontwerp aan de bevolking kenbaar te maken. Met de voorgestelde wijziging wordt het mogelijk dat het openbaar onderzoek in principe reeds zou kunnen starten vanaf de dag na de voorlopige vaststelling van het ontwerp ruimtelijk structuurplan (en uiterlijk binnen de zestig dagen). De raad ondersteunt de beoogde versnelling en de doorgevoerde digitalisering maar vraagt om voorafgaand aan de start van het openbaar onderzoek een minimale periode van aankondiging te voorzien.

De raad stelt tevens vast dat het VCRO voorziet dat voor provinciale en gemeentelijke structuurplannen de deputatie, respectievelijk het college van burgemeester en schepenen, ten minste één informatie- en inspraakvergadering moet organiseren. De raad vraagt om deze informatie- en inspraakvergadering ook decretaal te voorzien voor het gewestelijk ruimtelijk structuurplan.

VIII. VERRUIMING TOEPASSINGSGEBIED STEDENBOUWKUNDIGE VERORDENINGEN

16. Met artikel 27 wordt het toepassingsgebied van een stedenbouwkundige verordening verruimd: in de stedenbouwkundige verordeningen kunnen ook voorschriften opgenomen worden ter versterking van de leefbaarheid en de aantrekkingskracht van steden en dorpskernen.

De raad vindt het positief dat er vanuit het ruimtelijk beleid een instrument wordt aangereikt voor de versterking van de leefbaarheid en de aantrekkingskracht van steden en dorpskernen.

De raad merkt op dat de memorie van toelichting de voorliggende wijziging vooral kadert binnen de nota ‘Winkelen in Vlaanderen 2.0’. SARO merkt allereerst op dat de raad betreurt dat hij niet om advies werd gevraagd over de winkelnota Vlaanderen 2.0.

Tevens benadrukt de raad dat de beoogde doelstelling ‘versterking van de leefbaarheid en de aantrekkingskracht van steden en dorpskernen’ niet enkel betrekking heeft op het faciliteren van de kleinhandel, maar dat ook andere functies en activiteiten een rol spelen in de versterking van de leefbaarheid (o.a. culturele en sportieve infrastructuur, kantoor- en ambachtelijke

infrastructuur). De raad vraagt om de memorie van toelichting in die zin aan te vullen.

17. Artikel 27 voert tevens wijzigingen door aan artikel 2.3.1, vierde lid van de VCRO waardoor een stedenbouwkundige verordening functies, die in beginsel toegelaten zijn, kan uitsluiten. Ook wordt mogelijk dat de stedenbouwkundige verordening de 'toegelaten oppervlakte van functies en de afmetingen van gebouwen' kan beperken. De raad benadrukt dat de impact van de voorgestelde wijzigingen zeer vergaand is. Het is een aanfluiting van de rechtszekerheid indien eerst gebiedsspecifieke RUP's worden vastgesteld (en de publieke en private actoren, burgers en ondernemingen op basis daarvan investeringen kunnen verrichten) om daarna met een stedenbouwkundige verordening de toegelaten functies toch uit te sluiten of aanzienlijk te beperken. Met voorliggende wijzigingen aan de VCRO zou het bijvoorbeeld mogelijk worden om in winkelarme gebieden de handelsfunctie van bestaande gebouwen te beperken. Ook de bestaande handelsvestigingen die gelegen zijn in een gebied dat wordt aangeduid als winkelarm gebied, zou geen garantie hebben dat ze mogen verbouwen, herbouwen, uitbreiden of aanpassen. Dit is niet aanvaardbaar. Bijkomend wijst de raad op het gebrek aan enige vorm van inspraak bij het opleggen van deze verregaande beperkingen. Het zou een belangrijke stap achteruit zijn indien zonder openbaar onderzoek en zonder aankondiging in het Belgisch Staatsblad, stedenbouwkundige voorschriften kunnen opgelegd worden.

    De raad vraagt tevens aandacht voor de noodzakelijke afstemming met de Europese Dienstenrichtlijn. Volgens bijlage 1 van de Winkelnota 2.0 werden de mogelijkheden onderzocht en werd blijkbaar geen strijdigheid met de richtlijn gevonden.

    Gezien de vergaande gevolgen van de voorgestelde wijzigingen - waarbij in essentie de doelstelling van een RUP sterk ondergraven wordt - dringt de raad er op aan om de voorgestelde wijzigingen aan artikel 2.3.1, vierde lid van de VCRO niet door te voeren.

IX. WIJZIGING BESTAANDE AFWIJKINGSMOGELIJKHEDEN

18. Artikel 4.3.1,§1 van de VCRO voorziet in de mogelijkheid dat door de vergunningverlenende overheid kleine planwijzigingen kunnen worden opgelegd, zodat aanvragers geen nieuwe aanvraag moeten indienen.

    Artikel 37 van voorliggend decreet maakt de wijziging van het voorwerp van de vergunningsaanvraag mogelijk na het openbaar onderzoek mits voldaan is aan enkele specifieke voorwaarden. De raad stelt vast dat hier identiek dezelfde bepaling wordt ingevoerd in de VCRO als in het voorontwerp van decreet betreffende de omgevingsvergunning. De raad herhaalt hieromtrent zijn eerdere opmerking uit zijn advies van 5 juni 2013: '*De raad vindt het positief dat het decreet de mogelijkheid voorziet voor het wijzigen van de vergunningsaanvraag maar wijst er op dat de geformuleerde voorwaarden (zoals schending van de rechten van derden, goede ruimtelijke ordening) zeer vaag zijn. De raad vraagt een verdere verduidelijking van deze voorwaarden vanuit de zorg voor meer kwaliteit en rechtszekerheid. In geval van twijfel of onzekerheid zal men immers opteren voor het organiseren van een tweede openbaar onderzoek*.'[2] Evenwel wordt via voorliggende wijziging van de VCRO - in tegenstelling tot in het voorontwerp van decreet betreffende de omgevingsvergunning - niet geregeld in welke zin planaanpassingen mogelijk zijn indien er geen openbaar onderzoek vereist is. De raad vraagt om dit ook hier te verduidelijken.

[2] SARO 2013|014. Advies van 5 juni 203 over het ontwerp van decreet betreffende de omgevingsvergunning. www.sarovlaanderen.be

X. FACILITEREN GEZAMENLIJKE AANLEG VAN NUTSVOORZIENINGEN

19. Artikel 33 van voorliggend decreet voert wijzingen door aan de regeling inzake verkavelingsaanvragen die wegeniswerken omvatten. Artikel 4.2.47,§2 van de VCRO wordt opgeheven en een algemene bepaling voor alle vergunningen wordt toegevoegd onder hoofdstuk II.

    Met voorliggende wijziging wordt de oude situatie terug ingevoerd, waarbij de gouverneur opnieuw de mogelijkheid krijgt om de gemeenteraad samen te roepen om zich uit te spreken over de zaak van de wegenis. Dit is positief.

    Het is wel merkwaardig dat enkel de gouverneur de gemeenteraad kan samenroepen en niet de Vlaamse Regering of de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar in de bijzondere procedure. Nochtans zou - volgens de memorie van toelichting - deze regeling ook moeten gelden in de bijzondere procedure.

    De raad vraagt tevens aandacht voor de verdere afstemming van voorliggend decreet en het voorontwerp van decreet betreffende de omgevingsvergunning. Zo stelt de raad bijvoorbeeld vast dat er incoherentie is tussen voorliggende regeling en de regeling over de zaak van de wegen die werd opgenomen in het voorontwerp van decreet betreffende de omgevingsvergunning. In het omgevingsdecreet werd uitdrukkelijk voorzien dat de gemeenteraad de beslissing over de zaak van de wegen moet meedelen binnen een termijn van 45 dagen vanaf de samenroeping door de provinciegouverneur.[3] In voorliggend decreet inzake wijziging van de VCRO is sprake van 60 dagen (artikel 36). De raad vraagt om deze incoherentie recht te zetten. Tevens vraagt de raad - net zoals in zijn advies omtrent het voorontwerp van decreet betreffende de omgevingsvergunning – aandacht voor de uitvoerbaarheid van voorliggende wijzigingen.

20. Om het gelijktijdig aanleggen van nutsvoorzieningen te stimuleren wordt met artikel 34 van voorliggend decreet voorzien dat de nutsmaatschappijen (die actief zijn in de gemeente waarin het voorwerp van de vergunning gelegen is) door het vergunningverlenende orgaan om advies worden verzocht. De raad ondersteunt de bezorgdheid voor een efficiënte aanleg van nutsvoorzieningen. De raad heeft niettemin diverse bemerkingen bij deze regeling.

    SARO wijst er allereerst op dat de eindverantwoordelijkheid voor een gelijktijdige aanleg ligt bij de opdrachtgever met name de verkavelaar. Gemeenten kunnen sensibiliseren. Veel gemeenten doen dit nu al informeel, bijvoorbeeld door contact op te nemen met de nutsmaatschappijen die hen bekend zijn.

    Verder wijst SARO op de toenemende administratieve last. Voorgaande regeling impliceert immers dat de gemeenten de betrokken 'nutsmaatschappijen' moet aanschrijven. Volgens de Memorie van Toelichting betreft het voorzieningen van openbaar nut zoals riolering, watervoorziening, gas, elektriciteit, televisie, telefonie en ICT-diensten. Het is voor de gemeente niet altijd duidelijk wat allemaal als nutsvoorzieningen wordt beschouwd. Bovendien bepaalt het artikel dat het gaat om nutsbedrijven die actief zijn. Het is onduidelijk of alle maatschappijen moeten worden aangeschreven die ooit actief zijn geweest, die 'gebruikelijk' actief zijn of in de toekomst overwegen actief te zijn. Het is bovendien niet duidelijk in hoeverre het niet aanschrijven van nutsmaatschappijen gevolgen kan hebben voor de rechtsgeldigheid van de vergunning.

    De raad wijst er bovendien op dat geen enkele link wordt gelegd met bestaande instrumenten gericht op het verminderen van de hinder door de aanleg van nutsvoorzieningen met name het

[3] Artikel 24 voorontwerp van decreet in eerste lezing en artikel 29 van voorontwerp van decreet in tweede lezing goedgekeurd op 19 juli 2013.

GIPOD.[4] Die link zou in de Memorie van Toelichting verduidelijkt moeten worden alvorens bijkomende verplichtingen worden opgelegd.

En tenslotte verwijst de raad naar artikel 4.2.20,§2 van de VCRO dat duidelijk stelt dat lasten door toedoen van de aanvrager moeten kunnen gerealiseerd worden. De gemeente kan dus geen lasten opleggen die te maken hebben met het gelijktijdig aanleggen van de nutsvoorzieningen door de nutsmaatschappijen, waardoor hinder maximaal wordt vermeden. Minstens zou in de Memorie van Toelichting verduidelijkt moeten worden hoe de vergunningverlener kan sturen op minder hinder door de nutsmaatschappijen.

XI. DIVERSE AANPASSINGEN

21. Met artikel 31 wordt de definitie van zorgwonen aangepast. De raad ondersteunt deze aanpassing maar wijst op de huidige onduidelijkheden over de juiste toepassing van het zorgwonen. De raad vraagt om dit in overleg met de betrokkenen verder te verduidelijken. Het is bijvoorbeeld onduidelijk in hoeverre het mag gaan om een zelfstandige wooneenheid en hoe blijkt of er 'nood is aan ondersteuning om zich in het thuismilieu te handhaven'. Voor de raad is het bijvoorbeeld ook onduidelijk waarom enkel voorzien is dat de ouderen of hulpbehoevende personen in de ondergeschikte wooneenheid kunnen wonen (mogen ze niet in hun villa blijven wonen en de zoon op zolder?).

22. De VCRO (artikel 4.4.9) voorziet dat indien een vergunningsaanvraag zou moeten afgewezen worden op grond van de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan; deze aanvraag toch kan worden ingewilligd indien de standaardtypebepalingen voor de overeenstemmende categorie van gebiedsaanduiding daartoe de grondslag bieden.[5] [6]

    Om ongewenste effecten van deze regeling te vermijden wordt met artikel 41 de toepassing van clichering beperkt tot stedenbouwkundige vergunningen voor 'windturbines en windturbine-parken, alsook voor andere installaties voor de productie van energie of energierecuperatie (o.a. zonnepanelen, warmtekrachtkoppeling). De raad ondersteunt deze wijziging.

23. Artikel 52 van voorliggend decreet voorziet onder meer dat bij de reguliere procedure een afschrift van de uitdrukkelijke beslissing of een kennisgeving van de stilzwijgende beslissing moet worden bezorgd aan alle adviserende instanties. Artikel 53 voegt deze bepaling toe aan de bijzondere procedure. De raad wijst er op dat dit leidt tot een toename van de administratieve last en tot het verhogen van de kans op procedurefouten.

[4] Het Generiek Informatieplatform Openbaar Domein brengt alle informatie over werken en/of manifestaties op het openbaar domein zoveel mogelijk samen. Het zorgt ervoor dat er meer afstemming komt tussen nuts- en/of wegenwerken, dat werken op omleidingstrajecten vermeden worden en dat conflicten tussen werken en manifestaties beter kunnen gedetecteerd worden.

[5] De standaardtypebepalingen zijn opgenomen in de bijlage bij het Typevoorschriftenbesluit, zoals vastgesteld op 11 april 2008.

[6] Dat betekent bijvoorbeeld dat een windturbine in agrarisch gebied, die volgens het gewestplan niet zou kunnen worden vergund, toch voor een vergunning in aanmerking komt indien voldaan is aan de standaardtypebepaling conform dewelke windturbines toelaatbaar zijn in agrarisch gebied, voor zover deze door hun beperkte impact de realisatie van de algemene bestemming niet in het gedrang brengen (waarbij de mogelijke effecten van de inplanting ten aanzien van efficiënt bodemgebruik, eventuele verstoring van de uitbating(smogelijkheden) en landschappelijke kwaliteiten in een lokalisatienota moeten worden beschreven en geëvalueerd). Vlaams Parlement, 2008-2009, stuk 2011/1.

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

SERV
sterk door overleg

Aan de heer Philippe Muyters
Vlaams minister van Financien, Begroting,
Werk, Ruimtelijke Ordening & Sport
Koning Albert II-laan 19 - Phoenixgebouw

1210 BRUSSEL

contactpersoon
Peter Van Humbeeck
pvhumbeeck@serv.be

ons kenmerk
SERV_BR_20130904_VCRO_pvit

Brussel
4 september 2013

Adviesvraag : wijzigingen VCRO

Mijnheer de minister

Op 29 juli 2013 vroeg u de SERV om advies over een voorontwerp van decreet tot wijziging van diverse bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke ordening.

Hierbij kan ik u echter meedelen dat heden werd beslist dat de SERV hierover geen advies zal uitbrengen en dit onder voorbehoud van bekrachtiging door de raad in zijn eerstvolgende bijeenkomst.

Hoogachtend

Pieter Kerremans
administrateur-generaal

Ann Vermorgen
voorzitter

Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen
Wetstraat 34-36 • 1040 Brussel • T +32 2 209 01 11 • F +32 2 217 70 08 • info@serv.be • www.serv.be
Ondernemingsnummer 0216.754.913

VOORONTWERP VAN DECREET
d.d. 8 november 2013

Vlaamse Regering

Voorontwerp van decreet houdende wijziging van diverse bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Algemene bepaling

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Wijzigingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

Art. 2. In artikel 1.1.2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, gewijzigd bij het decreet van 11 mei 2012, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 6° wordt opgeheven;

2° punt 8° wordt opgeheven.

Art. 3. In artikel 1.3.2 van dezelfde codex worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 3, eerste lid, worden de zinnen “De benoeming wordt ter goedkeuring voorgelegd aan de Vlaamse Regering, die haar beslissing binnen dertig dagen na de betekening opstuurt naar de deputatie. Doet ze dat niet, dan wordt de beslissing van de provincieraad geacht te zijn goedgekeurd.” opgeheven;

2° in paragraaf 4, eerste lid, wordt de zin “De nieuwe commissie treedt eerst aan nadat de Vlaamse Regering de benoeming van de leden ervan heeft goedgekeurd, of nadat de termijn van dertig dagen, vermeld in § 3, eerste lid, verstreken is zonder dat de Vlaamse Regering een beslissing heeft opgestuurd.” vervangen door de zin “De nieuwe commissie treedt pas aan nadat de provincieraad de leden ervan heeft benoemd en nadat de toezichttermijn, vermeld in artikel 248, §1, van het Provinciedecreet van 9 december 2005, is verstreken.”.

Art. 4. In artikel 1.3.3 van dezelfde codex worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 3, eerste lid, worden de zinnen “De benoeming wordt ter goedkeuring voorgelegd aan de deputatie die haar beslissing binnen dertig dagen na de betekening opstuurt naar het college van burgemeester en schepenen en de Vlaamse Regering. Als ze dat niet doet, dan wordt de beslissing van de gemeenteraad geacht te zijn goedgekeurd.” opgeheven;

2° in paragraaf 4, eerste lid, wordt de zin “De nieuwe commissie treedt eerst aan nadat de deputatie de benoeming van de leden ervan heeft goedgekeurd.” vervangen door de zin “De nieuwe commissie treedt pas aan nadat de gemeenteraad de leden ervan heeft benoemd en nadat de toezichttermijn, vermeld in artikel 255, §1, van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, is verstreken.”.

Art. 5. In titel I, hoofdstuk IV, van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 16 juli 2010, worden in het opschrift van afdeling 1 de woorden “gedelegeerde planologische en stedenbouwkundige ambtenaren en de” opgeheven.

Art. 6. Artikel 1.4.1 en 1.4.2 van dezelfde codex worden opgeheven.

Art. 7. In artikel 1.4.3, eerste lid, 2°, van dezelfde codex worden de woorden “inzake lokale ruimtelijk planning en vergunningverlening” vervangen door de woorden “als vermeld in deze codex”.

Art. 8. Artikel 1.4.6 van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 16 juli 2010, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 1.4.6. §1. Iedere gemeente wijst bij gemeenteraadsbeslissing minimaal één gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar aan. De gemeente kan daarvoor een beroep doen op eigen personeel of op personeel van een intergemeentelijk samenwerkingsverband als vermeld in het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking.

§2. In geval van tijdelijke verhindering van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar of bij een vacature voor een gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar wijst de gemeenteraad een waarnemende stedenbouwkundige ambtenaar aan die alle taken van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar uitoefent.

§3. De beroepsinstantie inzake tuchtmaatregelen ten aanzien van een gemeentelijke stedenbouwkundig ambtenaar kan, onder voorbehoud van de toepassing van de wettelijke bepalingen ter zake, het advies van het departement inwinnen. Als er geen

advies wordt uitgebracht binnen dertig dagen na de verzending van de adviesaanvraag, mag hieraan worden voorbijgegaan.”.

Art. 9. In artikel 1.4.8 van dezelfde codex wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

“Binnen de perken van de begrotingskredieten kan de Vlaamse Regering (ook financiële) ondersteuning verlenen aan de gemeenten voor de opleiding en loonkosten van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar.”.

Art. 10. In artikel 2.1.2 van dezelfde codex worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 7 worden de woorden “uittreksel en” opgeheven;

2° er wordt een paragraaf 10 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§10. Ter uitvoering van de doelstellingen van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen kan de Vlaamse Regering, binnen de perken van de begroting, subsidies verlenen aan provincies, gemeenten, verenigingen van gemeenten, openbare instellingen en aan private rechtspersonen die betrokken zijn bij een samenwerkingsverband voor het opzetten, coördineren en realiseren van een strategisch project.”.

Art. 11. In artikel 2.1.3 van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 18 november 2011, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 3 wordt vervangen door wat volgt:

“§3. De Vlaamse Regering onderwerpt het ontwerp van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen aan een openbaar onderzoek dat start binnen zestig dagen na de voorlopige vaststelling, vermeld in §2.

De Vlaamse Regering stelt nadere regels voor het openbaar onderzoek vast.”;

2° in paragraaf 5, eerste lid, worden de woorden “toegezonden bij aangetekende brief of afgegeven tegen ontvangstbewijs” vervangen door de woorden “bezorgd per beveiligde zending”.

Art. 12. In artikel 2.1.6 van dezelfde codex wordt het derde lid opgeheven.

Art. 13. In artikel 2.1.10 van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 18 november 2011, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 wordt vervangen door wat volgt:

“§1. De deputatie onderwerpt het ontwerp van provinciaal ruimtelijk structuurplan aan een openbaar onderzoek dat start binnen zestig dagen na de voorlopige vaststelling, vermeld in artikel 2.1.9, §2.

De Vlaamse Regering stelt nadere regels voor het openbaar onderzoek vast.

De deputatie organiseert ten minste één informatie- en inspraakvergadering.";

2° in paragraaf 3, eerste lid, worden de woorden "toegezonden bij een aangetekende brief of afgegeven tegen ontvangstbewijs" vervangen door de woorden "bezorgd per beveiligde zending".

Art. 14. In artikel 2.1.16 van dezelfde codex worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 3 wordt vervangen door wat volgt:

"§3. Het college van burgemeester en schepenen onderwerpt het ontwerp van gemeentelijk ruimtelijk structuurplan aan een openbaar onderzoek dat start binnen zestig dagen na de voorlopige vaststelling, vermeld in §2.

De Vlaamse Regering stelt nadere regels voor het openbaar onderzoek vast.

Het college van burgemeester en schepenen organiseert ten minste één informatie- en inspraakvergadering.";

2° in paragraaf 5, eerste lid, worden de woorden "toegezonden bij aangetekende brief of afgegeven tegen ontvangstbewijs" vervangen door de woorden "bezorgd per beveiligde zending".

Art. 15. In artikel 2.2.1, §2, van dezelfde codex worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste tot en met het derde lid worden vervangen door wat volgt:

"Een planningsniveau kan een planningsbevoegdheid delegeren aan een ander planningsniveau.

De delegatie, vermeld in het eerste lid, wordt verleend door de Vlaamse Regering, de deputatie, respectievelijk het college van burgemeester en schepenen. Ze wordt schriftelijk gegeven, uiterlijk op of naar aanleiding van de plenaire vergadering over het plan waarvoor de delegatie vereist is. Het delegatiebesluit bevat een omschrijving van het te plannen onderwerp en van het gebied waarop het plan of planonderdeel betrekking heeft.

De delegatie kan gecombineerd worden met een instemming als vermeld in artikel 2.2.9, §2, tweede lid, of artikel 2.2.13, §3, eerste lid.";

2° in het vierde lid wordt het woord "instemming" vervangen door het woord "delegatie".

Art. 16. In artikel 2.2.7 van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 18 november 2011, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

"§2. De Vlaamse Regering onderwerpt het ontwerp van gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan aan een openbaar onderzoek dat binnen dertig dagen na de voorlopige vaststelling, vermeld in §1, minstens wordt aangekondigd door een bericht in het Belgisch Staatsblad.

De Vlaamse Regering stelt nadere regels voor het openbaar onderzoek vast.

De Vlaamse Regering kan beslissen tot een individuele kennisgeving van het openbaar onderzoek aan de eigenaars van percelen waarop het planningsinitiatief betrekking heeft.";

2° in paragraaf 4, eerste lid, worden de woorden "per aangetekende brief toegezonden aan de Vlaamse Regering of afgegeven tegen ontvangstbewijs" vervangen door de woorden "aan de Vlaamse Regering bezorgd per beveiligde zending".

Art. 17. In artikel 2.2.9 van dezelfde codex worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 worden de woorden "de planologische ambtenaar" vervangen door de woorden "het departement" en worden de woorden "De planologische ambtenaar" vervangen door de woorden "Het departement";

2° in paragraaf 2 wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

"De voorschriften van de provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen kunnen niet afwijken van de voorschriften van de gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen, tenzij de Vlaamse Regering daarvoor haar instemming verleent. In dat geval vervangen de voorschriften van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan, voor het grondgebied waarop ze betrekking hebben, de voorschriften van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, tenzij het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan het uitdrukkelijk anders bepaalt.";

3° aan paragraaf 2 wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"De instemming, vermeld in het tweede lid, wordt schriftelijk gegeven, uiterlijk op of naar aanleiding van de plenaire vergadering over het plan waarvoor de instemming vereist is. Het besluit waarbij de instemming wordt verleend, bevat een omschrijving van het te plannen onderwerp en van het gebied waarop het plan of planonderdeel betrekking heeft, en vermeldt de voorschriften van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan die zullen worden opgeheven.".

Art. 18. In artikel 2.2.10 van dezelfde codex worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

"§2. De deputatie onderwerpt het ontwerp van provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan aan een openbaar onderzoek dat binnen dertig dagen na de voorlopige vaststelling, vermeld in §1, minstens wordt aangekondigd door een bericht in het Belgisch Staatsblad.

De Vlaamse Regering stelt nadere regels voor het openbaar onderzoek vast.

De deputatie kan beslissen tot een individuele kennisgeving van het openbaar onderzoek aan de eigenaars van percelen waarop het planningsinitiatief betrekking heeft.";

2° in paragraaf 4, eerste lid, worden de woorden "aan de provinciale commissie voor ruimtelijke ordening toegezonden per aangetekende brief of afgegeven tegen ontvangstbewijs" vervangen door de woorden "aan de provinciale commissie voor ruimtelijke ordening bezorgd per beveiligde zending";

3° in paragraaf 4, vierde lid, worden de woorden "De Vlaamse Regering" vervangen door de woorden "Het departement".

Art. 19. Artikel 2.2.11 van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 11 mei 2012, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 2.2.11. §1. Het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan wordt samen met het besluit van de provincieraad en het volledige advies van de provinciale commissie voor ruimtelijke ordening onmiddellijk na de definitieve vaststelling per beveiligde zending bezorgd aan de Vlaamse Regering.

§2. De Vlaamse Regering beschikt over een termijn van dertig dagen die ingaat de dag na de betekening, vermeld in paragraaf 1 of in paragraaf 4, tweede lid, om de uitvoering van het besluit van de provincieraad tot definitieve vaststelling van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan te schorsen en om de deputatie daarvan per beveiligde zending in kennis te stellen.

Wanneer het provincieraadsbesluit tot definitieve vaststelling van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan wordt geschorst, is het schorsingsbesluit gemotiveerd.

§3. Het besluit van de provincieraad tot definitieve vaststelling van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan kan alleen worden geschorst:

1° als het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan kennelijk onverenigbaar is met het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, met het provinciaal ruimtelijk structuurplan of, in voorkomend geval, met een ontwerp van Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen of een ontwerp van provinciaal ruimtelijk structuurplan;
2° als het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan strijdig is met een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan of, in voorkomend geval, een ontwerp van gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, tenzij de Vlaamse Regering daarvoor haar instemming heeft verleend in toepassing van artikel 2.2.9, §2;
3° als het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan strijdig is met direct werkende normen binnen andere beleidsvelden dan de ruimtelijke ordening;
4° wegens de niet-naleving van een substantiële vormvereiste.

§4. In geval van schorsing beschikt de provincieraad over een termijn van zestig dagen die ingaat de dag na de verzending van het schorsingsbesluit aan de deputatie, om het ruimtelijk uitvoeringsplan opnieuw definitief vast te stellen. Onverminderd artikel 2.2.10, §6, tweede lid, kunnen bij de definitieve vaststelling van

het plan ten opzichte van het geschorste plan slechts wijzigingen worden aangebracht, die gebaseerd zijn op of voortvloeien uit het schorsingsbesluit.

Het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan wordt samen met het nieuwe besluit van de provincieraad onmiddellijk na de definitieve vaststelling per beveiligde zending bezorgd aan de Vlaamse Regering.

Indien de provincieraad binnen de voormelde termijn van zestig dagen geen nieuw besluit tot definitieve vaststelling van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan neemt, vervalt het geschorste provincieraadsbesluit en het ontwerp van provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan.”.

Art. 20. Artikel 2.2.12 van dezelfde codex wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 2.2.12. Als het besluit van de provincieraad tot definitieve vaststelling van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan niet tijdig werd geschorst, wordt de provincieraadsbeslissing houdende definitieve vaststelling van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

Het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan treedt in werking veertien dagen na de bekendmaking van de provincieraadsbeslissing houdende definitieve vaststelling van het plan bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad.

De deputatie stuurt een afschrift van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan, van het advies van de provinciale commissie voor ruimtelijke ordening en van het vaststellingsbesluit naar elke gemeente waarvan het grondgebied door het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan geheel of ten dele wordt bestreken, waar deze documenten kunnen worden ingezien”

Art. 21. In artikel 2.2.13 van dezelfde codex worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, tweede lid, worden de woorden “de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaren” vervangen door de woorden “het departement”;

2° in paragraaf 1, vierde lid, worden de woorden “De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar” vervangen door de woorden “Het departement”;

3° paragraaf 3 wordt vervangen door wat volgt:

“§3. De voorschriften van de gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen kunnen niet afwijken van de voorschriften van de provinciale en de gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen, tenzij de provincieraad, respectievelijk de Vlaamse Regering daarvoor haar instemming verleent. In dat geval vervangen de voorschriften van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, voor het grondgebied waarop ze betrekking hebben, de voorschriften van het provinciaal of gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, tenzij het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan het uitdrukkelijk anders bepaalt.

De instemming, vermeld in het eerste lid, wordt schriftelijk gegeven, uiterlijk op of naar aanleiding van de plenaire vergadering over het plan waarvoor de instemming vereist is. Het besluit waarbij de instemming wordt verleend, bevat een

omschrijving van het te plannen onderwerp en van het gebied waarop het plan of planonderdeel betrekking heeft, en vermeldt de voorschriften van het provinciaal of gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan die zullen worden opgeheven.”.

Art. 22. In artikel 2.2.14 van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 11 mei 2012, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

“§2. Het college van burgemeester en schepenen onderwerpt het ontwerp van gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan aan een openbaar onderzoek dat binnen dertig dagen na de voorlopige vaststelling, vermeld in §1, minstens wordt aangekondigd door een bericht in het Belgisch Staatsblad.

De Vlaamse Regering stelt nadere regels voor het openbaar onderzoek vast.

Het college van burgemeester en schepenen kan beslissen tot een individuele kennisgeving van het openbaar onderzoek aan de eigenaars van percelen waarop het planningsinitiatief betrekking heeft.”;

2° in paragraaf 4, eerste lid, worden de woorden “toegezonden aan de gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening per aangetekende brief of afgegeven tegen ontvangstbewijs” vervangen door de woorden “aan de gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening bezorgd per beveiligde zending”.

Art. 23. Artikel 2.2.15 van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 11 mei 2012, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 2.2.15. Het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan wordt samen met het besluit van de gemeenteraad en het volledige advies van de gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening onmiddellijk na de definitieve vaststelling per beveiligde zending bezorgd aan de deputatie van de provincie waarin de gemeente is gelegen en aan de Vlaamse Regering.”.

Art. 24. Artikel 2.2.16, §1, van dezelfde codex wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 2.2.16. §1. De Vlaamse Regering en de deputatie beschikken over een termijn van dertig dagen die ingaat de dag na de betekening, vermeld in artikel 2.2.15 of in paragraaf 3, tweede lid, om de uitvoering van het besluit van de gemeenteraad tot definitieve vaststelling van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan te schorsen en om het college van burgemeester en schepenen daarvan per beveiligde zending in kennis te stellen.

Binnen dezelfde termijn bezorgt de Vlaamse Regering een afschrift van het schorsingsbesluit aan de deputatie. Indien de deputatie een schorsingsbesluit neemt, bezorgt zij hiervan binnen dezelfde termijn een afschrift aan de Vlaamse Regering.

Wanneer het gemeenteraadsbesluit tot definitieve vaststelling van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan wordt geschorst, is het schorsingsbesluit gemotiveerd.

§2. Het besluit van de gemeenteraad tot definitieve vaststelling van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan kan alleen worden geschorst:

1° als het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan kennelijk onverenigbaar is met een structuurplan of, in voorkomend geval, een ontwerp van structuurplan;
2° als het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan strijdig is met een gewestelijk of provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan of, in voorkomend geval, een ontwerp van gewestelijk of provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan, tenzij de Vlaamse Regering, respectievelijk de provincieraad daarvoor haar instemming heeft verleend in toepassing van artikel 2.2.13, §3;
3° als het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan strijdig is met direct werkende normen binnen andere beleidsvelden dan de ruimtelijke ordening;
4° wegens de niet-naleving van een substantiële vormvereiste.

§3. In geval van schorsing beschikt de gemeenteraad over een termijn van zestig dagen die ingaat de dag na de verzending van het schorsingsbesluit aan de gemeente, om het ruimtelijk uitvoeringsplan opnieuw definitief vast te stellen. Onverminderd artikel 2.2.14, §6, tweede lid, kunnen bij de definitieve vaststelling van het plan ten opzichte van het geschorste plan slechts wijzigingen worden aangebracht, die gebaseerd zijn op of voortvloeien uit het schorsingsbesluit.

Het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan wordt samen met het nieuwe besluit van de gemeenteraad onmiddellijk na de definitieve vaststelling per beveiligde zending bezorgd aan de deputatie van de provincie waarin de gemeente is gelegen en aan de Vlaamse Regering.

Indien de gemeenteraad binnen de voormelde termijn van zestig dagen geen nieuw besluit tot definitieve vaststelling van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan neemt, vervalt het geschorste gemeenteraadsbesluit en het ontwerp van gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan.”.

Art. 25. Artikel 2.2.17 van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 11 mei 2012, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 2.2.17. Als het besluit van de gemeenteraad tot definitieve vaststelling van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan niet tijdig werd geschorst, wordt de gemeenteraadsbeslissing houdende definitieve vaststelling van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.”.

Art. 26. In artikel 2.2.18 van dezelfde codex worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “het goedkeuringsbesluit van de deputatie” vervangen door de woorden “de gemeenteraadsbeslissing houdende definitieve vaststelling van het plan”;

2° het tweede lid wordt opgeheven;

3° in het bestaande derde lid, dat het tweede lid wordt, wordt de zinsnede “, het vaststellingsbesluit en het goedkeuringsbesluit” vervangen door de woorden “en het vaststellingsbesluit”.

Art. 27. In artikel 2.3.1 van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 18 november 2011, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan het eerste lid wordt een punt 12° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"12° de versterking van de leefbaarheid en de aantrekkingskracht van steden en dorpskernen.";

2° in het derde lid wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

"1° functies en functiewijzigingen die in beginsel toegelaten zijn, uitsluiten, of aan bepaalde functies en functiewijzigingen voorwaarden verbinden;";

3° aan het derde lid wordt een punt 3° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"3° de toegelaten oppervlakte van functies en de afmetingen van gebouwen en constructies beperken.".

Art. 28. In artikel 2.3.2 van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 16 juli 2010, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, vierde lid, worden de woorden "de planologische ambtenaar" vervangen door de woorden "het departement" en worden de woorden "De planologische ambtenaar" vervangen door de woorden "Het departement";

2° in paragraaf 2, zesde lid, worden de woorden "de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar" vervangen door de woorden "het departement" en worden de woorden "De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar" vervangen door de woorden "Het departement".

Art. 29. In artikel 3.2.2, §3, eerste lid, van dezelfde codex wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

"1° het departement".

Art. 30. In artikel 3.2.4, §3, eerste lid, van dezelfde codex wordt punt 2° vervangen door wat volgt:

"2° het departement".

Art. 31. In artikel 4.1.1, 18°, d), 1), van dezelfde codex wordt de zinsnede "ouderen in de zin van de gecoördineerde decreten van 18 december 1991 inzake voorzieningen voor ouderen" vervangen door de zinsnede "personen van 65 jaar of ouder".

Art. 32. In artikel 4.2.15 van dezelfde codex worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2 wordt het tweede lid opgeheven;

2° er wordt een paragraaf 3 toegevoegd die luidt als volgt:

“§3. De verkavelaar zorgt ervoor dat de in de verkaveling opgenomen loten kunnen aansluiten op alle voorzieningen van openbaar nut die vereist worden door het vergunningverlenende bestuursorgaan. In voorkomend geval bepaalt de verkavelingsvergunning op welke wijze de nodige infrastructuur voor de nutsvoorzieningen moet voorzien worden.

Art. 33. In artikel 4.2.17 van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 16 juli 2010, wordt paragraaf 2 opgeheven.

Art. 34. Aan artikel 4.2.20, §1, tweede lid, 1°, van dezelfde codex worden de volgende zinnen toegevoegd:

“Vooraleer lasten op te leggen met betrekking tot nutsvoorzieningen worden de nutsmaatschappijen die actief zijn in de gemeente waarin het voorwerp van de vergunning gelegen is, door het vergunningverlenende bestuursorgaan om advies verzocht. Hierbij wordt gestreefd naar het gelijktijdig aanleggen van nutsvoorzieningen, waardoor de hinder ten gevolge van deze aanleg maximaal wordt vermeden.”

Art. 35. In titel IV, hoofdstuk II, afdeling 2, van dezelfde codex, gewijzigd bij de decreten van 16 juli 2010 en 23 december 2011, wordt een onderafdeling 5 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Onderafdeling 5. Zaak van de wegen”.

Art. 36. In dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 1 maart 2013, wordt in onderafdeling 5, ingevoegd bij artikel 35, een artikel 4.2.25 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4.2.25. Als de vergunningsaanvraag wegeniswerken omvat waarover de gemeenteraad beslissingsbevoegdheid heeft, en het vergunningverlenende bestuursorgaan oordeelt dat de vergunning kan worden verleend, neemt de gemeenteraad een beslissing over de zaak van de wegen, alvorens het vergunningverlenende bestuursorgaan een beslissing neemt over de vergunningsaanvraag.

Als de gemeenteraad beslissingsbevoegdheid had, maar geen beslissing heeft genomen over de zaak van de wegen, roept de provinciegouverneur op verzoek van de deputatie of de Vlaamse Regering, de gemeenteraad samen. De gemeenteraad neemt een beslissing over de wegen en deelt die beslissing mee binnen een termijn van zestig dagen vanaf de samenroeping door de provinciegouverneur.”.

Art. 37. In artikel 4.3.1, §1, van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 16 juli 2010, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het tweede lid wordt de zin “De voorwaarde dat de ter beoordeling voorgelegde plannen beperkt worden aangepast, kan enkel betrekking hebben op kennelijk bijkomstige zaken.” opgeheven;

2° er wordt een derde lid toegevoegd dat luidt als volgt:

“Een aanpassing van de plannen, zoals vermeld in het tweede lid, is slechts mogelijk wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:
1° de wijzigingen doen geen afbreuk aan de bescherming van de mens of het milieu of de goede ruimtelijke ordening;
2° de wijzigingen komen tegemoet aan de adviezen of aan de standpunten, opmerkingen en bezwaren die tijdens het openbaar onderzoek zijn ingediend of hebben betrekking op kennelijk bijkomstige zaken;
3° de wijzigingen brengen kennelijk geen schending van de rechten van derden met zich mee.”.

Art. 38. In artikel 4.4.7, §1, van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 11 mei 2012, wordt de zinsnede “, de gedelegeerde stedenbouwkundige ambtenaar” opgeheven.

Art. 39. In titel IV, hoofdstuk IV, afdeling 1, van dezelfde codex, gewijzigd bij de decreten van 16 juli 2010 en 11 mei 2012, wordt een onderafdeling 7/1 ingevoegd, die luidt als volgt: “Onderafdeling 7/1. Handelingen in industriegebied”.

Art. 40. In dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 1 maart 2013, wordt in onderafdeling 7/1, ingevoegd bij artikel 39, een artikel 4.4.8/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4.4.8/1. In de gebieden die op de gewestplannen zijn aangewezen als gebied voor milieubelastende industrieën of voor vervuilende industrieën en die niet groter zijn dan 3 hectare, kunnen ambachtelijke bedrijven of kleine en middelgrote ondernemingen worden toegelaten.”.

Art. 41. In artikel 4.4.9, §1, eerste lid, van dezelfde codex worden de woorden “of een verkavelingsvergunning” vervangen door de woorden “voor windturbines en windturbineparken, alsook voor andere installaties voor de productie van energie of energierecuperatie”.

Art. 42. In artikel 4.4.11 van dezelfde codex wordt de zin “Deze toetsing gaat in het bijzonder na of het architecturaal karakter van de verbouwde, herbouwde, uitgebreide of herstelde constructies behouden blijft.” opgeheven.

Art. 43. In artikel 4.4.25 van dezelfde codex, gewijzigd bij de decreten van 8 juli 2011, 18 november 2011 en 11 mei 2012, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2, derde lid, worden de woorden “de deputatie” telkens vervangen door de woorden “de provincieraad”;

2° in paragraaf 2, vijfde lid, worden de woorden “de deputatie bevoegd” vervangen door de woorden “de provincieraad bevoegd” en wordt het woord “deputaties” vervangen door het woord “provincieraden”;

3° in paragraaf 3, tweede lid, worden de woorden “de deputatie of het college van burgemeester en schepenen” vervangen door de woorden “de provincieraad of de gemeenteraad”;

4° in paragraaf 4, tweede lid, worden de woorden “de deputatie of door het college van burgemeester en schepenen” vervangen door de woorden “de provincieraad of door de gemeenteraad”;

5° aan paragraaf 4, tweede lid, worden de volgende zinnen toegevoegd:

“Dat advies bevat het integrale advies van het departement. Op hetzelfde ogenblik bezorgt de bevoegde commissie voor ruimtelijke ordening de gebundelde adviezen, opmerkingen en bezwaren aan het bevoegde bestuursorgaan.”;

6° in paragraaf 4 wordt het derde lid opgeheven;

7° paragraaf 5 wordt vervangen door wat volgt:
“De beslissing wordt per beveiligde zending aan de aanvrager bezorgd. Als het planologisch attest wordt uitgereikt door de provincieraad, wordt onverwijld een afschrift ervan aan het departement bezorgd. Als het planologisch attest wordt uitgereikt door de gemeenteraad, wordt onverwijld een afschrift ervan aan het departement en aan de deputatie bezorgd.”;

8° in paragraaf 6, eerste lid, punt 1, worden de woorden “de gedelegeerde planologische ambtenaar” vervangen door de woorden “de leidend ambtenaar van het departement”;

9° in paragraaf 6, eerste lid, punt 2, worden de woorden “de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar” vervangen door de woorden “de leidend ambtenaar van het departement of de deputatie”;

10° in paragraaf 6, derde lid, wordt het woord “deputatie” vervangen door het woord “provincieraad” en worden de woorden “het college van burgemeester en schepenen” vervangen door de woorden “de gemeenteraad”;

11° in paragraaf 6, vierde lid, worden de woorden “de deputatie of het college van burgemeester en schepenen” vervangen door de woorden “de provincieraad of de gemeenteraad”;

12° in paragraaf 6, laatste lid, worden de woorden “de gedelegeerde planologische ambtenaar” vervangen door de woorden “het departement” en worden de woorden “de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar” vervangen door de woorden “de deputatie”.

Art. 44. In artikel 4.6.6 van dezelfde codex worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2, tweede lid, worden de woorden “schriftelijke bezwaren” vervangen door de woorden “schriftelijke of digitale bezwaren”;

2° in paragraaf 3 wordt de zin “Het college van burgemeester en schepenen dient de aanvraag in overeenkomstig de bijzondere procedure, vermeld in artikel 4.7.26.” opgeheven;

3° in paragraaf 4 wordt het woord “schriftelijk” opgeheven.

Art. 45. In artikel 4.6.7, §2, van dezelfde codex worden de woorden “schriftelijk bezwaar” vervangen door de woorden “bezwaar per beveiligde zending”.

Art. 46. In artikel 4.7.1, §3, derde lid, van dezelfde codex worden de woorden “De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar” vervangen door de woorden “Het departement”.

Art. 47. In artikel 4.7.15 van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 16 juli 2010, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2, eerste lid, worden de woorden “schriftelijke en mondelinge bezwaren en technische opmerkingen” vervangen door de woorden “schriftelijke of digitale opmerkingen en bezwaren”;

2° in paragraaf 3, tweede lid, worden de woorden “schriftelijke en mondelinge bezwaren en technische opmerkingen” vervangen door de woorden “schriftelijke of digitale opmerkingen en bezwaren”.

Art. 48. In artikel 4.7.16, §2, van dezelfde codex worden de woorden “de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar” telkens vervangen door de woorden “het departement”.

Art. 49. In artikel 4.7.18, §1, 1°, van dezelfde codex worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt b) wordt vervangen door wat volgt:

“b) honderdvijftig dagen, als het aangevraagde wegeniswerken omvat waarover de gemeenteraad beslissingsbevoegdheid heeft;”;

2° er wordt een punt c) toegevoegd, dat luidt als volgt:

“c) honderdvijf dagen, in alle andere gevallen.”.

Art. 50. In artikel 4.7.19, §1, van dezelfde codex worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar” vervangen door de woorden “het departement”;

2° de zin “De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar ontvangt ook een afschrift van het vergunningendossier, behoudens indien hij omtrent de vergunningsaanvraag een advies heeft verstrekt.” wordt vervangen door de zin “Het departement ontvangt ook een afschrift van het vergunningendossier, behalve als het over de vergunningsaanvraag een advies heeft verstrekt.”;

3° in het derde lid worden de woorden “de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar” vervangen door de woorden “het departement”.

Art. 51. In artikel 4.7.21 van dezelfde codex, gewijzigd bij de decreten van 18 mei 2011 en 11 mei 2012, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 3, 3°, worden de woorden “deze van” vervangen door de woorden “de startdatum van de”;

2° in paragraaf 6 worden de woorden “de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar” vervangen door de woorden “het departement”.

Art. 52. In artikel 4.7.23 van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 16 juli 2010, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2, eerste lid, worden tussen de zinsnede “honderdvijf dagen,” en de woorden “indien toepassing wordt gemaakt” de woorden “als over de aanvraag in graad van beroep nog een openbaar onderzoek moet worden gevoerd of” ingevoegd;

2° aan paragraaf 2, eerste lid, wordt de volgende zin toegevoegd:

“De vervaltermijn wordt verlengd tot honderdvijftig dagen als het aangevraagde wegeniswerken omvat en de provinciegouverneur gebruikmaakt van de mogelijkheid om de gemeenteraad samen te roepen overeenkomstig artikel 4.2.25, tweede lid.”;

3° in paragraaf 3 worden de woorden “de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar” telkens vervangen door de woorden “het departement”;

4° aan paragraaf 3, tweede lid, wordt een punt 3° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“3° de adviserende instanties, vermeld in artikel 4.7.16, §1, eerste lid.”.

Art. 53. In artikel 4.7.26 van dezelfde codex, gewijzigd bij de decreten van 16 juli 2010, 23 maart 2012 en 1 maart 2013, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 wordt vervangen door wat volgt:

“§1. Een vergunning wordt binnen de bijzondere procedure afgeleverd door de Vlaamse Regering of de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar.”;

2° in paragraaf 4, eerste lid, 1°, b) en e), worden de woorden “schriftelijke en mondelinge bezwaren en technische opmerkingen” vervangen door de woorden “schriftelijke of digitale opmerkingen en bezwaren”;

3° aan paragraaf 4, eerste lid, 3°, wordt de volgende zin toegevoegd:

“De vervaltermijn wordt verlengd tot honderdvijf dagen als het aangevraagde wegeniswerken omvat waarover de gemeenteraad beslissingsbevoegdheid heeft.”;

4° aan paragraaf 4, eerste lid, 5°, wordt de volgende zin toegevoegd:

“Een afschrift van de uitdrukkelijke beslissing of een kennisgeving van de stilzwijgende beslissing wordt ook bezorgd aan de adviserende instanties, vermeld in punt 2°.”.

Art. 54. Aan artikel 4.8.11, §1, eerste lid, van dezelfde codex, ingevoegd bij het decreet van 6 juli 2012, wordt een punt 7° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“7° het college van burgemeester en schepenen voor vergunningen, afgegeven binnen de bijzondere procedure, op voorwaarde dat het tijdig advies heeft verstrekt krachtens artikel 4.7.26, §4, eerste lid, 2°, of ten onrechte niet om advies werd verzocht.”.

Art. 55. In artikel 5.1.6, derde lid, van dezelfde codex wordt de zinsnede “artikel 1.4.1 tot en met” vervangen door de zinsnede “artikel 1.4.3 en”.

Art. 56. In artikel 5.3.1, §1, eerste lid, van dezelfde codex wordt de zinsnede “, de gedelegeerde stedenbouwkundige ambtenaar” opgeheven.

Art. 57. In artikel 5.3.2, §1, eerste lid, van dezelfde codex worden de woorden “de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar” vervangen door de woorden “het departement”.

Art. 58. In artikel 5.6.6, §3, eerste lid, van dezelfde codex wordt de zinsnede “, de gedelegeerde stedenbouwkundige ambtenaar” opgeheven.

Art. 59. In artikel 7.2.1, §4, van dezelfde codex worden de woorden “de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar” vervangen door de woorden “het departement”.

Art. 60. In artikel 7.5.4, eerste lid, van dezelfde codex worden de woorden “de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar” vervangen door de woorden “het departement” en worden de woorden “De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar” vervangen door de woorden “Het departement”.

Art. 61. In artikel 7.5.9, eerste lid, van dezelfde codex wordt de zinsnede “, de gedelegeerde stedenbouwkundige ambtenaar” opgeheven.

Art. 62. In artikel 7.6.1 van dezelfde codex worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “de planologische ambtenaar en naar de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar” vervangen door de woorden “het departement” en worden de woorden “de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar” vervangen door de woorden “het departement”;

2° in het tweede lid worden de woorden “de planologische ambtenaar en de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar” vervangen door de woorden “het departement”.

Art. 63. In artikel 7.6.2 van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 16 juli 2010, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 worden de woorden “de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar” telkens vervangen door de woorden “het departement” en worden de woorden “De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar” vervangen door de woorden “Het departement”;

2° in paragraaf 2, eerste lid, worden de woorden “de gewestelijke stedenbouwkundig ambtenaar” vervangen door de woorden “het departement”;

3° in paragraaf 3 worden de woorden “de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar” vervangen door de woorden “het departement”.

Hoofdstuk 3. Slotbepalingen

Art. 64. De provinciegouverneur kan de gemeenteraad overeenkomstig artikel 4.2.25, tweede lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening alleen samenroepen als beroep is ingesteld tegen aanvragen die zijn ingediend na de datum van inwerkingtreding van dit decreet.

Art. 65. Artikel 3 is van toepassing op beslissingen van de provincieraad tot benoeming van de leden van de provinciale commissie voor ruimtelijke ordening die worden genomen na de inwerkingtreding van dit decreet.

Art. 66. Artikel 4 is van toepassing op beslissingen van de gemeenteraad tot benoeming van de leden van de gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening die worden genomen na de inwerkingtreding van dit decreet.

Art. 67. Artikel 17, 19 en 20 zijn van toepassing op voorontwerpen van provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen waarvan de uitnodiging voor de plenaire vergadering, vermeld in artikel 2.2.9, §1, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, wordt verstuurd na de inwerkingtreding van dit decreet.

Art. 68. Artikel 21, 23, 24, 25 en 26 zijn alleen van toepassing op voorontwerpen van gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen waarvan de uitnodiging voor de plenaire vergadering, vermeld in artikel 2.2.13, §1, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, wordt verstuurd na de inwerkingtreding van dit decreet.

Art. 69. Artikel 28 is van toepassing op ontwerpen van provinciale stedenbouwkundige verordening die na de inwerkingtreding van dit decreet worden voorgelegd voor advies als vermeld in artikel 2.3.2, §1, vierde lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

Art. 70. Adviezen die voor de datum van inwerkingtreding van dit decreet door de gedelegeerde planologische ambtenaar of de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar zijn verleend met toepassing van artikel 4.4.25, §4, derde lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening zoals hij gold voor de datum van inwerkingtreding van dit decreet, worden voor de verdere behandeling van de aanvraag tot planologisch attest als geldig uitgebracht advies beschouwd.

Beroepen die voor de datum van inwerkingtreding van dit decreet door de gedelegeerde planologische ambtenaar of de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar zijn ingesteld met toepassing van artikel 4.4.25, §6, eerste lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening zoals hij gold voor de datum van inwerkingtreding van dit decreet, worden voor de verdere behandeling van de aanvraag tot planologisch attest als geldig ingesteld beroep beschouwd.

Art. 71. Artikel 32, 2°, artikel 34 en artikel 41 zijn alleen van toepassing op aanvragen die worden ingediend na de datum van inwerkingtreding van dit decreet.

Art. 72. Artikel 44, 2° is alleen van toepassing op aanvragen tot herziening of opheffing van verkavelingsvergunningen die worden opgestart na de datum van inwerkingtreding van dit decreet.

Art. 73. Artikel 46, 48, 49, artikel 52, 1° en 2°, en artikel 53, 1° en 3°, zijn alleen van toepassing op aanvragen die worden ingediend na de datum van inwerkingtreding van dit decreet.

Art. 74. Artikel 52, 4°, en artikel 53, 4°, zijn van toepassing op beslissingen die worden genomen na de datum van inwerkingtreding van dit decreet.

Art. 75. Artikel 62 is van toepassing op plannenregisters die door de gemeente worden verstuurd na de datum van inwerkingtreding van dit decreet.

Art. 76. Artikel 63 is van toepassing op ontwerpen van vergunningenregisters die door de gemeente worden verstuurd na de datum van inwerkingtreding van dit decreet.

Art. 77. De volgende bepalingen treden in werking op een door de Vlaamse Regering te bepalen datum:
1° artikel 11, 1°;
2° artikel 13, 1°;
3° artikel 14, 1°;
4° artikel 16, 1°;
5° artikel 18, 1°;
6° artikel 22, 1°;
7° artikel 43, voor wat betreft de bevoegdheid van de provincieraad om te beslissen over aanvragen tot planologisch attest.

Brussel, ... (datum).

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 54.461/1
van 17 december 2013

over

een voorontwerp van decreet ‘houdende wijziging van diverse bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening’

Op 12 november 2013 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport verzocht binnen een termijn van dertig dagen, een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet 'houdende wijziging van diverse bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening'.

Het voorontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 5 december 2013. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Wouter PAS, staatsraden, Marc RIGAUX, assessor, en Marleen VERSCHRAEGHEN, toegevoegd griffier.

Het verslag is uitgebracht door Pierrot T'KINDT, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 17 december 2013.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond[1], alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP VAN DECREET

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt ertoe een aantal wijzigingen aan te brengen in de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: de Codex). Die wijzigingen hebben betrekking op:

- de vereenvoudiging van de functieregeling in verband met de in de Codex genoemde gewestelijke ambtenaren (andere dan de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteurs) tot de enkele functie van gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar;

- de vervanging van goedkeuringstoezicht door schorsingstoezicht op de samenstelling van de gemeentelijke en provinciale commissies voor ruimtelijke ordening en op de vaststelling van gemeentelijke en provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen;

- aanpassingen op het vlak van de aanstelling van gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaren, waaronder de invoering van de mogelijkheid tot contractuele aanwerving;

- de uitbreiding van de mogelijkheden tot delegatie van de bevoegdheden tot vaststelling van ruimtelijke uitvoeringsplannen en tot afwijking van de hiërarchie van die plannen;

- de verruiming van het toepassingsgebied van de stedenbouwkundige verordeningen;

- wijzigingen inzake de mogelijkheden tot afwijking van stedenbouwkundige voorschriften;

- maatregelen in het kader van de collectieve aanleg van nutsvoorzieningen;

- de invoering van een beroepsmogelijkheid voor de deputatie bij de afgifte van planologische attesten door de gemeenteraad;

- technische aanpassingen.

[1] Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder "rechtsgrond" de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

VOORAFGAANDE OPMERKING

3. Uit de memorie van toelichting bij het ontwerp blijkt dat het de bedoeling is om de inwerkingtreding van de ontworpen regeling te laten voorafgaan aan de inwerkingtreding van het decreet 'betreffende de omgevingsvergunning', waarover de Raad van State, afdeling Wetgeving, op 17 oktober 2013 advies 53.889/AV/1 heeft gegeven. In voorkomend geval zullen sommige wijzigings- of opheffingsbepalingen opgenomen in het voornoemde (voorontwerp van) decreet 'betreffende de omgevingsvergunning' moeten worden afgestemd op de inhoud van het voorliggende ontwerp.[2]

Artikel 8

4. In het ontworpen artikel 1.4.6 van de Codex is de regeling die is opgenomen in het huidige artikel 1.4.6, § 3, tweede lid, betreffende de aanstelling in dringende gevallen van een waarnemend stedenbouwkundig ambtenaar door het college van burgemeester en schepenen, niet hernomen.

Hierover ondervraagd door de auditeur-verslaggever heeft de gemachtigde verklaard dat een dergelijke regeling in de Codex niet langer nodig wordt geacht, aangezien het Gemeentedecreet erin voorziet dat, in dringende gevallen, het college van burgemeester en schepenen een beslissing kan nemen mits voorlegging ervan aan de eerstvolgende gemeenteraad.

Indien met dit laatste wordt verwezen naar de regeling die is opgenomen in artikel 81, § 2, tweede lid, van het Gemeentedecreet, moet worden vastgesteld dat die bepaling geen toepassing kan vinden op de aanstelling van een vervangende gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar. Aangezien in het Gemeentedecreet niet meteen een andere rechtsbasis wordt gezien voor het nemen van een dergelijke beslissing door het college van burgemeester en schepenen, lijkt het er op dat de regeling die thans is opgenomen in artikel 1.4.6, § 3, tweede lid, van de Codex in het nieuw ontworpen artikel 1.4.6 dient te worden hernomen.

Artikel 16

5. Als gevolg van de ontworpen vervanging van artikel 2.2.7, § 2, van de Codex (artikel 16, 1°, van het ontwerp) kan in het derde lid van het daaropvolgende artikel 2.2.8 niet langer gewag worden gemaakt van "elke gemeente, vermeld in artikel 2.2.7, § 2,". Die zinsnede kan, bij een aan het ontwerp toe te voegen artikel, wellicht worden vervangen door de zinsnede

[2] Zo zal er bijvoorbeeld moeten over gewaakt worden dat het thans ontworpen artikel 4.2.25 van de Codex (artikel 36 van het ontwerp) eveneens moet worden opgeheven bij het decreet 'betreffende de omgevingsvergunning' (zie in dat verband artikel 311 van het voorontwerp van laatstgenoemd decreet). Een ander voorbeeld is dat na de aanpassing, vervat in artikel 37 van het voorliggende ontwerp, van artikel 4.3.1, § 1, van de Codex, in het decreet 'betreffende de omgevingsvergunning' niet meer zal kunnen worden volstaan met de enkele opheffing, vermeld in artikel 312, 1°, van het voorontwerp van dat laatste, van het tweede lid van voormeld artikel 4.3.1, § 1, maar ook rekening zal moeten worden gehouden met het daaropvolgende toe te voegen derde lid, waarin naar dat tweede lid wordt verwezen.

"elke gemeente waarvan het grondgebied door het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan geheel of ten dele wordt bestreken", naar het voorbeeld van artikel 2.2.7, § 3, eerste lid, van de Codex.

Artikel 18

6.1. Als gevolg van de ontworpen gedeeltelijke vervanging van artikel 2.2.10, § 4, vierde lid, van de Codex (artikel 18, 3°, van het ontwerp), dienen in het eerste lid van de daaropvolgende paragraaf de woorden "de Vlaamse Regering" te worden vervangen door de woorden "het departement". Een wijzigingsartikel in die zin dient aan het ontwerp te worden toegevoegd.

6.2. Ook in artikel 2.5.1, § 2, tweede lid, van de Codex dient, via een nog aan het ontwerp toe te voegen artikel, een referentie te worden toegevoegd aan "het departement", gelet op de verwijzing in die bepaling naar "adviezen van de Vlaamse Regering (…) in (…) artikel 2.2.10, § 4, (…) vierde (…) lid".

Artikel 19

7. Aan het einde van het ontworpen artikel 2.2.11, § 3, 2°, van de Codex schrijve men "instemming heeft verleend met toepassing van artikel 2.2.9, § 2, tweede en derde lid;" (niet: "in toepassing van artikel 2.2.9, § 2,").

Artikel 21

8. In het ontworpen artikel 2.2.13, § 3, eerste lid, van de Codex (artikel 21, 3°, van het ontwerp) dient te worden geschreven "tenzij de provincieraad, respectievelijk de Vlaamse Regering daarvoor hun instemming verlenen" (niet: "haar instemming verleent").

Artikel 24

9. In het ontworpen artikel 2.2.16, § 2, 2°, van de Codex schrijve men "instemming heeft verleend met toepassing van artikel 2.2.13, § 3;" (niet: "in toepassing van artikel 2.2.13, § 3,").

Artikel 32

10. In de inleidende zin van artikel 32 van het ontwerp moet melding worden gemaakt van de wijziging van artikel 4.2.15 van de Codex bij het decreet van 16 juli 2010.

11. In de ontworpen paragraaf 3 van artikel 4.2.15 (artikel 32, 2°, van het ontwerp) schrijve men "op welke wijze in de nodige infrastructuur voor de nutsvoorzieningen wordt

voorzien" (niet: "op welke wijze de nodige infrastructuur voor de nutsvoorzieningen moet voorzien worden").

Artikel 36

12. De inleidende zin van artikel 36 van het ontwerp redigere men als volgt:

"In titel IV, hoofdstuk II, afdeling 2, onderafdeling 5, van dezelfde codex, ingevoegd bij artikel 35, wordt een artikel 4.2.25 ingevoegd, (…)".

13. In het ontworpen artikel 4.2.25 kan de termijn voor een beslissing van de gemeenteraad over de zaak van de wegen (niet, zoals in de tweede zin van het tweede lid, "over de wegen") en voor de mededeling van die beslissing, niet uitsluitend worden bepaald "vanaf de samenroeping door de provinciegouverneur", aangezien niet alle beslissingen noodzakelijk na een dergelijk initiatief van de provinciegouverneur worden genomen.[3]

Artikel 37

14. Er is een discrepantie tussen de tekst van het ontworpen artikel 4.3.1, § 1, derde lid, 3°, van de Codex (artikel 37, 2°, van het ontwerp – "kennelijk geen schending van de rechten van derden") en de bespreking ervan in de memorie van toelichting (p. 35, *sub* 4 – "geen kennelijke schending van de rechten van derden"), die moet worden ongedaan gemaakt door de toelichting af te stemmen op de tekst van de ontworpen bepaling.

Artikel 40

15. De inleidende zin van artikel 40 van het ontwerp redigere men als volgt:

"In titel IV, hoofdstuk IV, afdeling 1, onderafdeling 7/1, van dezelfde codex, ingevoegd bij artikel 39, wordt een artikel 4.4.8/1 ingevoegd, (…)".

Artikel 41

16. In artikel 41 van het ontwerp moet melding worden gemaakt van de wijziging van artikel 4.4.9, § 1, eerste lid, van de Codex bij het decreet van 16 juli 2010.

[3] Zie in dat verband adv.RvS 53.889/AV/1 van 17 oktober 2013 over het voorontwerp van decreet 'betreffende de omgevingsvergunning', waar met betrekking tot de gelijkaardige artikelen 29 en 63 van dat voorontwerp wordt ingestemd met het voorstel van de gemachtigde om de slotzin van die artikelen te redigeren als volgt: "De gemeenteraad neemt een beslissing over de zaak van de wegen en deelt die beslissing mee binnen een termijn van vijfenveertig dagen vanaf de raadszitting waarop de zaak van de wegen voor de eerste maal geagendeerd is."

Artikel 43

17. De steller van het ontwerp dient na te gaan of in artikel 4.4.25, § 2, derde lid, van de Codex, aan het einde ervan, de woorden "de deputatie" eveneens dienen te worden vervangen door de woorden "de provincieraad" (artikel 43, 1°, van het ontwerp).[4]

18. In het licht van de wijziging die wordt aangebracht aan de tweede zin van artikel 4.4.25, § 2, vijfde lid (vervanging van het woord "deputaties" door het woord "provincieraden" – artikel 43, 2°, van het ontwerp) dient in diezelfde zin ook het woord "haar" te worden vervangen door het woord "zijn".

19. Bij artikel 43, 8°, van het ontwerp dient in artikel 4.4.25, § 6, eerste lid, 1°, van de Codex ook nog het woord "deputatie" te worden vervangen door het woord "provincieraad", rekening houdende met de draagwijdte van sommige andere bij artikel 43 aangebrachte wijzigingen.

Artikel 47

20.1. De wijzigingen die bij artikel 47 van het ontwerp worden aangebracht aan artikel 4.7.15, § 2, eerste lid, en § 3, tweede lid, van de Codex, hebben mede tot gevolg dat de mogelijkheid vervalt om tijdens het openbaar onderzoek van (bepaalde) vergunningsaanvragen in de loop van de reguliere procedure in eerste administratieve aanleg op "mondelinge" wijze bezwaren in te dienen.

Het verdient aanbeveling om ook dat gevolg in de memorie van toelichting te duiden.

20.2. Dezelfde opmerking geldt voor de wijziging die bij artikel 53, 2°, van het ontwerp wordt aangebracht in artikel 4.7.26, § 4, eerste lid, 1°, b) en e), van de Codex.

Artikel 50

21. In artikel 50, 2°, van het ontwerp dient te worden gepreciseerd dat het eerste lid van artikel 4.7.19, § 1, van de Codex wordt gewijzigd.

Artikel 53

22. In het ontworpen artikel 4.7.26, § 1, van de Codex (artikel 53, 1°, van het ontwerp) dient het woord "afgeleverd" te worden vervangen door het woord "afgegeven" of "uitgereikt".

[4] Vergelijk met de wijziging opgenomen in artikel 43, 2°, van het ontwerp.

Artikel 61

23. De steller van het ontwerp dient na te gaan of de ontworpen wijziging van artikel 7.5.9, eerste lid, van de Codex wel degelijk nodig is, ermee rekening houdende, enerzijds, dat de voornoemde bepaling enkel van toepassing is op vergunningsaanvragen die onder meer bij de gedelegeerde stedenbouwkundige ambtenaar zijn betekend vóór 31 december 2013 en, anderzijds, dat de ontworpen wijziging wellicht niet voor die datum in werking zal treden.

Artikel 64

24. In artikel 64 van het ontwerp dient ervan melding te worden gemaakt dat artikel 4.2.25, tweede lid, van de Codex in die codex wordt ingevoegd bij artikel 36 van het ontwerp.

25. Bovendien rijst de vraag of niet in een gelijkaardige overgangsregeling moet worden voorzien voor de gevallen waarin de provinciegouverneur in opdracht van de Vlaamse Regering, in het kader van de bijzondere administratieve vergunningsprocedure, de gemeenteraad kan samenroepen.

DE GRIFFIER DE VOORZITTER

Marleen VERSCHRAEGHEN Marnix VAN DAMME

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Algemene bepaling

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Wijzigingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

Art. 2. In artikel 1.1.2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, gewijzigd bij het decreet van 11 mei 2012, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 6° wordt opgeheven;

2° punt 8° wordt opgeheven.

Art. 3. In artikel 1.3.2 van dezelfde codex worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 3, eerste lid, worden de zinnen "De benoeming wordt ter goedkeuring voorgelegd aan de Vlaamse Regering, die haar beslissing binnen dertig dagen na de betekening opstuurt naar de deputatie. Doet ze dat niet, dan wordt de beslissing van de provincieraad geacht te zijn goedgekeurd." opgeheven;

2° in paragraaf 4, eerste lid, wordt de zin "De nieuwe commissie treedt eerst aan nadat de Vlaamse Regering de benoeming van de leden ervan heeft goedgekeurd, of nadat de termijn van dertig dagen, vermeld in §3, eerste lid, verstreken is zonder dat de Vlaamse Regering een beslissing heeft opgestuurd." vervangen door de zin "De nieuwe commissie treedt pas aan nadat de provincieraad de leden ervan heeft benoemd en nadat de toezichttermijn, vermeld in artikel 248, §1, van het Provinciedecreet van 9 december 2005, is verstreken.".

Art. 4. In artikel 1.3.3 van dezelfde codex worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 3, eerste lid, worden de zinnen "De benoeming wordt ter goedkeuring voorgelegd aan de deputatie die haar beslissing binnen dertig dagen na de betekening opstuurt naar het college van burgemeester en schepenen en de Vlaamse Regering. Als ze dat niet doet, dan wordt de beslissing van de gemeenteraad geacht te zijn goedgekeurd." opgeheven;

2° in paragraaf 4, eerste lid, wordt de zin "De nieuwe commissie treedt eerst aan nadat de deputatie de benoeming van de leden ervan heeft goedgekeurd." vervangen door de zin "De nieuwe commissie treedt pas aan nadat de gemeenteraad de leden ervan heeft benoemd en nadat de toezichttermijn, vermeld in artikel 255, §1, van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, is verstreken.".

Art. 5. In titel I, hoofdstuk IV, van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 16 juli 2010, worden in het opschrift van afdeling 1 de woorden "gedelegeerde planologische en stedenbouwkundige ambtenaren en de" opgeheven.

Art. 6. Artikel 1.4.1 en 1.4.2 van dezelfde codex worden opgeheven.

Art. 7. In artikel 1.4.3, eerste lid, 2°, van dezelfde codex worden de woorden "inzake lokale ruimtelijke planning en vergunningverlening" vervangen door de woorden "als vermeld in deze codex".

Art. 8. Artikel 1.4.6 van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 16 juli 2010, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 1.4.6. §1. Iedere gemeente wijst bij gemeenteraadsbeslissing minimaal één gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar aan. De gemeente kan daarvoor een beroep doen op eigen personeel of op personeel van een intergemeentelijk samenwerkingsverband als vermeld in het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking.

§2. In geval van tijdelijke verhindering van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar of bij een vacature voor een gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar wijst de gemeenteraad een waarnemende stedenbouwkundige ambtenaar aan die alle taken van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar uitoefent.

In dringende gevallen wijst het college van burgemeester en schepenen een waarnemende stedenbouwkundige ambtenaar aan en bekrachtigt de gemeenteraad deze beslissing in zijn eerstvolgende vergadering.

§3. De beroepsinstantie inzake tuchtmaatregelen ten aanzien van een gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar kan, onder voorbehoud van de toepassing van de wettelijke bepalingen ter zake, het advies van het departement inwinnen. Als er geen advies wordt uitgebracht binnen dertig dagen na de verzending van de adviesaanvraag, mag hieraan worden voorbijgegaan.".

Art. 9. In artikel 1.4.8 van dezelfde codex wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

"Binnen de perken van de begrotingskredieten kan de Vlaamse Regering (ook financiële) ondersteuning verlenen aan de gemeenten voor de opleiding en loonkosten van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar.".

Art. 10. In artikel 2.1.2 van dezelfde codex worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 7 worden de woorden "uittreksel en" opgeheven;

2° er wordt een paragraaf 10 toegevoegd, die luidt als volgt:

"§10. Ter uitvoering van de doelstellingen van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen kan de Vlaamse Regering, binnen de perken van de begroting, subsidies verle-

nen aan provincies, gemeenten, verenigingen van gemeenten, openbare instellingen en aan private rechtspersonen die betrokken zijn bij een samenwerkingsverband voor het opzetten, coördineren en realiseren van een strategisch project.".

Art. 11. In artikel 2.1.3 van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 18 november 2011, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 3 wordt vervangen door wat volgt:

"§3. De Vlaamse Regering onderwerpt het ontwerp van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen aan een openbaar onderzoek dat start binnen zestig dagen na de voorlopige vaststelling, vermeld in §2.

De Vlaamse Regering stelt nadere regels voor het openbaar onderzoek vast.";

2° in paragraaf 5, eerste lid, worden de woorden "toegezonden bij aangetekende brief of afgegeven tegen ontvangstbewijs" vervangen door de woorden "bezorgd per beveiligde zending".

Art. 12. In artikel 2.1.6 van dezelfde codex wordt het derde lid opgeheven.

Art. 13. In artikel 2.1.10 van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 18 november 2011, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 wordt vervangen door wat volgt:

"§1. De deputatie onderwerpt het ontwerp van provinciaal ruimtelijk structuurplan aan een openbaar onderzoek dat start binnen zestig dagen na de voorlopige vaststelling, vermeld in artikel 2.1.9, §2.

De Vlaamse Regering stelt nadere regels voor het openbaar onderzoek vast.

De deputatie organiseert ten minste één informatie- en inspraakvergadering.";

2° in paragraaf 3, eerste lid, worden de woorden "toegezonden bij een aangetekende brief of afgegeven tegen ontvangstbewijs" vervangen door de woorden "bezorgd per beveiligde zending".

Art. 14. In artikel 2.1.16 van dezelfde codex worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 3 wordt vervangen door wat volgt:

"§3. Het college van burgemeester en schepenen onderwerpt het ontwerp van gemeentelijk ruimtelijk structuurplan aan een openbaar onderzoek dat start binnen zestig dagen na de voorlopige vaststelling, vermeld in §2.

De Vlaamse Regering stelt nadere regels voor het openbaar onderzoek vast.

Het college van burgemeester en schepenen organiseert ten minste één informatie- en inspraakvergadering.";

2° in paragraaf 5, eerste lid, worden de woorden "toegezonden bij aangetekende brief of afgegeven tegen ontvangstbewijs" vervangen door de woorden "bezorgd per beveiligde zending".

Art. 15. In artikel 2.2.1, §2, van dezelfde codex worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste tot en met het derde lid worden vervangen door wat volgt:

"Een planningsniveau kan een planningsbevoegdheid delegeren aan een ander planningsniveau.

De delegatie, vermeld in het eerste lid, wordt verleend door de Vlaamse Regering, de deputatie, respectievelijk het college van burgemeester en schepenen. Ze wordt schriftelijk gegeven, uiterlijk op of naar aanleiding van de plenaire vergadering over het plan waarvoor de delegatie vereist is. Het delegatiebesluit bevat een omschrijving van het te plannen onderwerp en van het gebied waarop het plan of planonderdeel betrekking heeft.

De delegatie kan gecombineerd worden met een instemming als vermeld in artikel 2.2.9, §2, tweede lid, of artikel 2.2.13, §3, eerste lid.";

2° in het vierde lid wordt het woord "instemming" vervangen door het woord "delegatie".

Art. 16. In artikel 2.2.7 van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 18 november 2011, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

"§2. De Vlaamse Regering onderwerpt het ontwerp van gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan aan een openbaar onderzoek dat binnen dertig dagen na de voorlopige vaststelling, vermeld in §1, minstens wordt aangekondigd door een bericht in het Belgisch Staatsblad.

De Vlaamse Regering stelt nadere regels voor het openbaar onderzoek vast.

De Vlaamse Regering kan beslissen tot een individuele kennisgeving van het openbaar onderzoek aan de eigenaars van percelen waarop het planningsinitiatief betrekking heeft.";

2° in paragraaf 4, eerste lid, worden de woorden "per aangetekende brief toegezonden aan de Vlaamse Regering of afgegeven tegen ontvangstbewijs" vervangen door de woorden "aan de Vlaamse Regering bezorgd per beveiligde zending".

Art. 17. In artikel 2.2.8, derde lid, van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 18 november 2011, wordt de zinsnede "elke gemeente, vermeld in artikel 2.2.7, §2" vervangen door de zinsnede "elke gemeente waarvan het grondgebied door het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan geheel of ten dele wordt bestreken".

Art. 18. In artikel 2.2.9 van dezelfde codex worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 worden de woorden "de planologische ambtenaar" vervangen door de woorden "het departement" en worden de woorden "De planologische ambtenaar" vervangen door de woorden "Het departement";

2° in paragraaf 2 wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

"De voorschriften van de provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen kunnen niet afwijken van de voorschriften van de gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen, tenzij de Vlaamse Regering daarvoor haar instemming verleent. In dat geval vervangen de voorschriften van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan, voor het grondgebied waarop ze betrekking hebben, de voorschriften van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, tenzij het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan het uitdrukkelijk anders bepaalt.";

3° aan paragraaf 2 wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"De instemming, vermeld in het tweede lid, wordt schriftelijk gegeven, uiterlijk op of naar aanleiding van de plenaire vergadering over het plan waarvoor de instemming vereist is. Het besluit waarbij de instemming wordt verleend, bevat een omschrijving van het te plannen onderwerp en van het gebied waarop het plan of planonderdeel betrekking heeft, en vermeldt de voorschriften van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan die zullen worden opgeheven.".

Art. 19. In artikel 2.2.10 van dezelfde codex worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

"§2. De deputatie onderwerpt het ontwerp van provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan aan een openbaar onderzoek dat binnen dertig dagen na de voorlopige vaststelling, vermeld in §1, minstens wordt aangekondigd door een bericht in het Belgisch Staatsblad.

De Vlaamse Regering stelt nadere regels voor het openbaar onderzoek vast.

De deputatie kan beslissen tot een individuele kennisgeving van het openbaar onderzoek aan de eigenaars van percelen waarop het planningsinitiatief betrekking heeft.";

2° in paragraaf 4, eerste lid, worden de woorden "aan de provinciale commissie voor ruimtelijke ordening toegezonden per aangetekende brief of afgegeven tegen ontvangstbewijs" vervangen door de woorden "aan de provinciale commissie voor ruimtelijke ordening bezorgd per beveiligde zending";

3° in paragraaf 4, vierde lid, worden de woorden "De Vlaamse Regering" vervangen door de woorden "Het departement";

4° in paragraaf 5, eerste lid, worden de woorden "de Vlaamse Regering" vervangen door de woorden "het departement".

Art. 20. Artikel 2.2.11 van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 11 mei 2012, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 2.2.11. §1. Het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan wordt samen met het besluit van de provincieraad en het volledige advies van de provinciale commissie voor ruimtelijke ordening onmiddellijk na de definitieve vaststelling per beveiligde zending bezorgd aan de Vlaamse Regering.

§2. De Vlaamse Regering beschikt over een termijn van dertig dagen die ingaat de dag na de betekening, vermeld in paragraaf 1 of in paragraaf 4, tweede lid, om de uitvoering van het besluit van de provincieraad tot definitieve vaststelling van het provinciaal ruimtelijk

uitvoeringsplan te schorsen en om de deputatie daarvan per beveiligde zending in kennis te stellen.

Wanneer het provincieraadsbesluit tot definitieve vaststelling van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan wordt geschorst, is het schorsingsbesluit gemotiveerd.

§3. Het besluit van de provincieraad tot definitieve vaststelling van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan kan alleen worden geschorst:
1° als het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan kennelijk onverenigbaar is met het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, met het provinciaal ruimtelijk structuurplan of, in voorkomend geval, met een ontwerp van Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen of een ontwerp van provinciaal ruimtelijk structuurplan;
2° als het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan strijdig is met een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan of, in voorkomend geval, een ontwerp van gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, tenzij de Vlaamse Regering daarvoor haar instemming heeft verleend met toepassing van artikel 2.2.9, §2, tweede en derde lid;
3° als het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan strijdig is met direct werkende normen binnen andere beleidsvelden dan de ruimtelijke ordening;
4° wegens de niet-naleving van een substantiële vormvereiste.

§4. In geval van schorsing beschikt de provincieraad over een termijn van zestig dagen die ingaat de dag na de verzending van het schorsingsbesluit aan de deputatie, om het ruimtelijk uitvoeringsplan opnieuw definitief vast te stellen. Onverminderd artikel 2.2.10, §6, tweede lid, kunnen bij de definitieve vaststelling van het plan ten opzichte van het geschorste plan slechts wijzigingen worden aangebracht, die gebaseerd zijn op of voortvloeien uit het schorsingsbesluit.

Het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan wordt samen met het nieuwe besluit van de provincieraad onmiddellijk na de definitieve vaststelling per beveiligde zending bezorgd aan de Vlaamse Regering.

Indien de provincieraad binnen de voormelde termijn van zestig dagen geen nieuw besluit tot definitieve vaststelling van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan neemt, vervalt het geschorste provincieraadsbesluit en het ontwerp van provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan.”.

Art. 21. Artikel 2.2.12 van dezelfde codex wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 2.2.12. Als het besluit van de provincieraad tot definitieve vaststelling van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan niet tijdig werd geschorst, wordt de provincieraadsbeslissing houdende definitieve vaststelling van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

Het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan treedt in werking veertien dagen na de bekendmaking van de provincieraadsbeslissing houdende definitieve vaststelling van het plan bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad.

De deputatie stuurt een afschrift van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan, van het advies van de provinciale commissie voor ruimtelijke ordening en van het vaststellingsbesluit naar elke gemeente waarvan het grondgebied door het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan geheel of ten dele wordt bestreken, waar deze documenten kunnen worden ingezien.”.

Art. 22. In artikel 2.2.13 van dezelfde codex worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, tweede lid, worden de woorden "de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaren" vervangen door de woorden "het departement";

2° in paragraaf 1, vierde lid, worden de woorden "De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar" vervangen door de woorden "Het departement";

3° paragraaf 3 wordt vervangen door wat volgt:

"§3. De voorschriften van de gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen kunnen niet afwijken van de voorschriften van de provinciale en de gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen, tenzij de provincieraad, respectievelijk de Vlaamse Regering daarvoor hun instemming verlenen. In dat geval vervangen de voorschriften van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, voor het grondgebied waarop ze betrekking hebben, de voorschriften van het provinciaal of gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, tenzij het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan het uitdrukkelijk anders bepaalt.

De instemming, vermeld in het eerste lid, wordt schriftelijk gegeven, uiterlijk op of naar aanleiding van de plenaire vergadering over het plan waarvoor de instemming vereist is. Het besluit waarbij de instemming wordt verleend, bevat een omschrijving van het te plannen onderwerp en van het gebied waarop het plan of planonderdeel betrekking heeft, en vermeldt de voorschriften van het provinciaal of gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan die zullen worden opgeheven.".

Art. 23. In artikel 2.2.14 van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 11 mei 2012, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

"§2. Het college van burgemeester en schepenen onderwerpt het ontwerp van gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan aan een openbaar onderzoek dat binnen dertig dagen na de voorlopige vaststelling, vermeld in §1, minstens wordt aangekondigd door een bericht in het Belgisch Staatsblad.

De Vlaamse Regering stelt nadere regels voor het openbaar onderzoek vast.

Het college van burgemeester en schepenen kan beslissen tot een individuele kennisgeving van het openbaar onderzoek aan de eigenaars van percelen waarop het planningsinitiatief betrekking heeft.";

2° in paragraaf 4, eerste lid, worden de woorden "toegezonden aan de gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening per aangetekende brief of afgegeven tegen ontvangstbewijs" vervangen door de woorden "aan de gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening bezorgd per beveiligde zending".

Art. 24. Artikel 2.2.15 van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 11 mei 2012, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 2.2.15. Het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan wordt samen met het besluit van de gemeenteraad en het volledige advies van de gemeentelijke commissie voor ruimtelijke

ordening onmiddellijk na de definitieve vaststelling per beveiligde zending bezorgd aan de deputatie van de provincie waarin de gemeente is gelegen en aan de Vlaamse Regering.".

Art. 25. Artikel 2.2.16, §1, van dezelfde codex wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 2.2.16. §1. De Vlaamse Regering en de deputatie beschikken over een termijn van dertig dagen die ingaat de dag na de betekening, vermeld in artikel 2.2.15 of in paragraaf 3, tweede lid, om de uitvoering van het besluit van de gemeenteraad tot definitieve vaststelling van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan te schorsen en om het college van burgemeester en schepenen daarvan per beveiligde zending in kennis te stellen.

Binnen dezelfde termijn bezorgt de Vlaamse Regering een afschrift van het schorsingsbesluit aan de deputatie. Indien de deputatie een schorsingsbesluit neemt, bezorgt zij hiervan binnen dezelfde termijn een afschrift aan de Vlaamse Regering.

Wanneer het gemeenteraadsbesluit tot definitieve vaststelling van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan wordt geschorst, is het schorsingsbesluit gemotiveerd.

§2. Het besluit van de gemeenteraad tot definitieve vaststelling van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan kan alleen worden geschorst:
1° als het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan kennelijk onverenigbaar is met een structuurplan of, in voorkomend geval, een ontwerp van structuurplan;
2° als het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan strijdig is met een gewestelijk of provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan of, in voorkomend geval, een ontwerp van gewestelijk of provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan, tenzij de Vlaamse Regering, respectievelijk de provincieraad daarvoor haar instemming heeft verleend met toepassing van artikel 2.2.13, §3;
3° als het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan strijdig is met direct werkende normen binnen andere beleidsvelden dan de ruimtelijke ordening;
4° wegens de niet-naleving van een substantiële vormvereiste.

§3. In geval van schorsing beschikt de gemeenteraad over een termijn van zestig dagen die ingaat de dag na de verzending van het schorsingsbesluit aan de gemeente, om het ruimtelijk uitvoeringsplan opnieuw definitief vast te stellen. Onverminderd artikel 2.2.14, §6, tweede lid, kunnen bij de definitieve vaststelling van het plan ten opzichte van het geschorste plan slechts wijzigingen worden aangebracht, die gebaseerd zijn op of voortvloeien uit het schorsingsbesluit.

Het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan wordt samen met het nieuwe besluit van de gemeenteraad onmiddellijk na de definitieve vaststelling per beveiligde zending bezorgd aan de deputatie van de provincie waarin de gemeente is gelegen en aan de Vlaamse Regering.

Indien de gemeenteraad binnen de voormelde termijn van zestig dagen geen nieuw besluit tot definitieve vaststelling van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan neemt, vervalt het geschorste gemeenteraadsbesluit en het ontwerp van gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan.".

Art. 26. Artikel 2.2.17 van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 11 mei 2012, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 2.2.17. Als het besluit van de gemeenteraad tot definitieve vaststelling van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan niet tijdig werd geschorst, wordt de gemeenteraadsbeslissing houdende definitieve vaststelling van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.".

Art. 27. In artikel 2.2.18 van dezelfde codex worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden "het goedkeuringsbesluit van de deputatie" vervangen door de woorden "de gemeenteraadsbeslissing houdende definitieve vaststelling van het plan";

2° het tweede lid wordt opgeheven;

3° in het bestaande derde lid, dat het tweede lid wordt, wordt de zinsnede ", het vaststellingsbesluit en het goedkeuringsbesluit" vervangen door de woorden "en het vaststellingsbesluit".

Art. 28. In artikel 2.3.1 van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 18 november 2011, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan het eerste lid wordt een punt 12° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"12° de versterking van de leefbaarheid en de aantrekkingskracht van steden en dorpskernen.";

2° in het derde lid wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

"1° functies en functiewijzigingen die in beginsel toegelaten zijn, uitsluiten, of aan bepaalde functies en functiewijzigingen voorwaarden verbinden;";

3° aan het derde lid wordt een punt 3° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"3° de toegelaten oppervlakte van functies en de afmetingen van gebouwen en constructies beperken.".

Art. 29. In artikel 2.3.2 van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 16 juli 2010, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, vierde lid, worden de woorden "de planologische ambtenaar" vervangen door de woorden "het departement" en worden de woorden "De planologische ambtenaar" vervangen door de woorden "Het departement";

2° in paragraaf 2, zesde lid, worden de woorden "de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar" vervangen door de woorden "het departement" en worden de woorden "De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar" vervangen door de woorden "Het departement".

Art. 30. In titel II van dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 13 juli 2013, wordt hoofdstuk V, dat bestaat uit artikel 2.5.1 en 2.5.2, ingetrokken.

Art. 31. In artikel 3.2.2, §3, eerste lid, van dezelfde codex wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

"1° het departement;".

Art. 32. In artikel 3.2.4, §3, eerste lid, van dezelfde codex wordt punt 2° vervangen door wat volgt:

"2° het departement;".

Art. 33. In artikel 4.1.1, 18°, d), 1), van dezelfde codex wordt de zinsnede "ouderen in de zin van de gecoördineerde decreten van 18 december 1991 inzake voorzieningen voor ouderen" vervangen door de zinsnede "personen van 65 jaar of ouder".

Art. 34. In artikel 4.2.15 van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 16 juli 2010, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2 wordt het tweede lid opgeheven;

2° er wordt een paragraaf 3 toegevoegd die luidt als volgt:

"§3. De verkavelaar zorgt ervoor dat de in de verkaveling opgenomen loten kunnen aansluiten op alle voorzieningen van openbaar nut die vereist worden door het vergunningverlenende bestuursorgaan. In voorkomend geval bepaalt de verkavelingsvergunning op welke wijze in de nodige infrastructuur voor de nutsvoorzieningen wordt voorzien.".

Art. 35. In artikel 4.2.17 van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 16 juli 2010, wordt paragraaf 2 opgeheven.

Art. 36. Aan artikel 4.2.20, §1, tweede lid, 1°, van dezelfde codex worden de volgende zinnen toegevoegd:

"Vooraleer lasten op te leggen met betrekking tot nutsvoorzieningen worden de nutsmaatschappijen die actief zijn in de gemeente waarin het voorwerp van de vergunning gelegen is, door het vergunningverlenende bestuursorgaan om advies verzocht. Hierbij wordt gestreefd naar het gelijktijdig aanleggen van nutsvoorzieningen, waardoor de hinder ten gevolge van deze aanleg maximaal wordt vermeden.".

Art. 37. In titel IV, hoofdstuk II, afdeling 2, van dezelfde codex, gewijzigd bij de decreten van 16 juli 2010 en 23 december 2011, wordt een onderafdeling 5 ingevoegd, die luidt als volgt:

"Onderafdeling 5. Zaak van de wegen".

Art. 38. In titel IV, hoofdstuk II, afdeling 2, onderafdeling 5, van dezelfde codex, ingevoegd bij artikel 37, wordt een artikel 4.2.25 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.2.25. Als de vergunningsaanvraag wegeniswerken omvat waarover de gemeenteraad beslissingsbevoegdheid heeft, en het vergunningverlenende bestuursorgaan oordeelt dat de vergunning kan worden verleend, neemt de gemeenteraad een beslissing over de zaak van de wegen, alvorens het vergunningverlenende bestuursorgaan een beslissing neemt over de vergunningsaanvraag.

Als de gemeenteraad beslissingsbevoegdheid had, maar geen beslissing heeft genomen over de zaak van de wegen, roept de provinciegouverneur op verzoek van de deputatie of de Vlaamse Regering, de gemeenteraad samen. De gemeenteraad neemt een beslissing over de zaak van de wegen en deelt die beslissing mee binnen een termijn van zestig dagen vanaf de samenroeping door de provinciegouverneur.".

Art. 39. In artikel 4.3.1, §1, van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 16 juli 2010, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het tweede lid wordt de zin "De voorwaarde dat de ter beoordeling voorgelegde plannen beperkt worden aangepast, kan enkel betrekking hebben op kennelijk bijkomstige zaken." opgeheven;

2° er wordt een derde lid toegevoegd dat luidt als volgt:

"Een aanpassing van de plannen, zoals vermeld in het tweede lid, is slechts mogelijk wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:
1° de wijzigingen doen geen afbreuk aan de bescherming van de mens of het milieu of de goede ruimtelijke ordening;
2° de wijzigingen komen tegemoet aan de adviezen of aan de standpunten, opmerkingen en bezwaren die tijdens het openbaar onderzoek zijn ingediend of hebben betrekking op kennelijk bijkomstige zaken;
3° de wijzigingen brengen kennelijk geen schending van de rechten van derden met zich mee.".

Art. 40. In artikel 4.4.7, §1, van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 11 mei 2012, wordt de zinsnede ", de gedelegeerde stedenbouwkundige ambtenaar" opgeheven.

Art. 41. In titel IV, hoofdstuk IV, afdeling 1, van dezelfde codex, gewijzigd bij de decreten van 16 juli 2010 en 11 mei 2012, wordt een onderafdeling 7/1 ingevoegd, die luidt als volgt:

"Onderafdeling 7/1. Handelingen in industriegebied".

Art. 42. In titel IV, hoofdstuk IV, afdeling 1, onderafdeling 7/1, van dezelfde codex, ingevoegd bij artikel 41, wordt een artikel 4.4.8/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.4.8/1. In de gebieden die op de gewestplannen zijn aangewezen als gebied voor milieubelastende industrieën of voor vervuilende industrieën en die niet groter zijn dan 3 hectare, kunnen ambachtelijke bedrijven of kleine en middelgrote ondernemingen worden toegelaten.".

Art. 43. In artikel 4.4.9, §1, eerste lid, van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 16 juli 2010, worden de woorden "of een verkavelingsvergunning" vervangen door de woorden "voor windturbines en windturbineparken, alsook voor andere installaties voor de productie van energie of energierecuperatie".

Art. 44. In artikel 4.4.11 van dezelfde codex wordt de zin "Deze toetsing gaat in het bijzonder na of het architecturaal karakter van de verbouwde, herbouwde, uitgebreide of herstelde constructies behouden blijft." opgeheven.

Art. 45. In artikel 4.4.25 van dezelfde codex, gewijzigd bij de decreten van 8 juli 2011, 18 november 2011 en 11 mei 2012, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2, derde lid, worden de woorden "dan wel de deputatie" vervangen door de woorden "dan wel de provincieraad";

2° in paragraaf 2, vijfde lid, worden de woorden "de deputatie bevoegd" vervangen door de woorden "de provincieraad bevoegd", wordt het woord "deputaties" vervangen

door het woord "provincieraden" en worden de woorden "van haar provincie" vervangen door de woorden "van zijn provincie";

3° in paragraaf 3, tweede lid, worden de woorden "de deputatie of het college van burgemeester en schepenen" vervangen door de woorden "de provincieraad of de gemeenteraad";

4° in paragraaf 4, tweede lid, worden de woorden "de deputatie of door het college van burgemeester en schepenen" vervangen door de woorden "de provincieraad of door de gemeenteraad";

5° aan paragraaf 4, tweede lid, worden de volgende zinnen toegevoegd:

"Dat advies bevat het integrale advies van het departement. Op hetzelfde ogenblik bezorgt de bevoegde commissie voor ruimtelijke ordening de gebundelde adviezen, opmerkingen en bezwaren aan het bevoegde bestuursorgaan.";

6° in paragraaf 4 wordt het derde lid opgeheven;

7° paragraaf 5 wordt vervangen door wat volgt:

"§5. De beslissing wordt per beveiligde zending aan de aanvrager bezorgd. Als het planologisch attest wordt uitgereikt door de provincieraad, wordt onverwijld een afschrift ervan aan het departement bezorgd. Als het planologisch attest wordt uitgereikt door de gemeenteraad, wordt onverwijld een afschrift ervan aan het departement en aan de deputatie bezorgd.";

8° in paragraaf 6, eerste lid, punt 1, worden de woorden "de gedelegeerde planologische ambtenaar" vervangen door de woorden "de leidend ambtenaar van het departement" en worden de woorden "de deputatie" vervangen door de woorden "de provincieraad";

9° in paragraaf 6, eerste lid, punt 2, worden de woorden "de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar" vervangen door de woorden "de leidend ambtenaar van het departement of de deputatie";

10° in paragraaf 6, derde lid, wordt het woord "deputatie" vervangen door het woord "provincieraad" en worden de woorden "het college van burgemeester en schepenen" vervangen door de woorden "de gemeenteraad";

11° in paragraaf 6, vierde lid, worden de woorden "de deputatie of het college van burgemeester en schepenen" vervangen door de woorden "de provincieraad of de gemeenteraad";

12° in paragraaf 6, laatste lid, worden de woorden "de gedelegeerde planologische ambtenaar" vervangen door de woorden "het departement" en worden de woorden "de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar" vervangen door de woorden "de deputatie".

Art. 46. In artikel 4.6.6 van dezelfde codex worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2, tweede lid, worden de woorden "schriftelijke bezwaren" vervangen door de woorden "schriftelijke of digitale bezwaren";

2° in paragraaf 3 wordt de zin "Het college van burgemeester en schepenen dient de aanvraag in overeenkomstig de bijzondere procedure, vermeld in artikel 4.7.26." opgeheven;

3° in paragraaf 4 wordt het woord "schriftelijk" opgeheven.

Art. 47. In artikel 4.6.7, §2, van dezelfde codex worden de woorden "schriftelijk bezwaar" vervangen door de woorden "bezwaar per beveiligde zending".

Art. 48. In artikel 4.7.1, §3, derde lid, van dezelfde codex worden de woorden "De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar" vervangen door de woorden "Het departement".

Art. 49. In artikel 4.7.15 van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 16 juli 2010, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2, eerste lid, worden de woorden "schriftelijke en mondelinge bezwaren en technische opmerkingen" vervangen door de woorden "schriftelijke of digitale opmerkingen en bezwaren";

2° in paragraaf 3, tweede lid, worden de woorden "schriftelijke en mondelinge bezwaren en technische opmerkingen" vervangen door de woorden "schriftelijke of digitale opmerkingen en bezwaren".

Art. 50. In artikel 4.7.16, §2, van dezelfde codex worden de woorden "de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar" telkens vervangen door de woorden "het departement".

Art. 51. In artikel 4.7.18, §1, 1°, van dezelfde codex worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt b) wordt vervangen door wat volgt:

"b) honderdvijftig dagen, als het aangevraagde wegeniswerken omvat waarover de gemeenteraad beslissingsbevoegdheid heeft;";

2° er wordt een punt c) toegevoegd, dat luidt als volgt:

"c) honderdvijf dagen, in alle andere gevallen.".

Art. 52. In artikel 4.7.19, §1, van dezelfde codex worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden "de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar" vervangen door de woorden "het departement";

2° in het eerste lid wordt de zin "De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar ontvangt ook een afschrift van het vergunningendossier, behoudens indien hij omtrent de vergunningsaanvraag een advies heeft verstrekt." vervangen door de zin "Het departement ontvangt ook een afschrift van het vergunningendossier, behalve als het over de vergunningsaanvraag een advies heeft verstrekt.";

3° in het derde lid worden de woorden "de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar" vervangen door de woorden "het departement".

Art. 53. In artikel 4.7.21 van dezelfde codex, gewijzigd bij de decreten van 18 mei 2011 en 11 mei 2012, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 3, 3°, worden de woorden "deze van" vervangen door de woorden "de startdatum van de";

2° in paragraaf 6 worden de woorden "de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar" vervangen door de woorden "het departement".

Art. 54. In artikel 4.7.23 van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 16 juli 2010, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2, eerste lid, worden tussen de zinsnede "honderdvijf dagen," en de woorden "indien toepassing wordt gemaakt" de woorden "als over de aanvraag in graad van beroep nog een openbaar onderzoek moet worden gevoerd of" ingevoegd;

2° aan paragraaf 2, eerste lid, wordt de volgende zin toegevoegd:

"De vervaltermijn wordt verlengd tot honderdvijftig dagen als het aangevraagde wegeniswerken omvat en de provinciegouverneur gebruikmaakt van de mogelijkheid om de gemeenteraad samen te roepen overeenkomstig artikel 4.2.25, tweede lid.";

3° in paragraaf 3 worden de woorden "de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar" telkens vervangen door de woorden "het departement";

4° aan paragraaf 3, tweede lid, wordt een punt 3° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"3° de adviserende instanties, vermeld in artikel 4.7.16, §1, eerste lid.".

Art. 55. In artikel 4.7.26 van dezelfde codex, gewijzigd bij de decreten van 16 juli 2010, 23 maart 2012 en 1 maart 2013, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 wordt vervangen door wat volgt:

"§1. Een vergunning wordt binnen de bijzondere procedure afgeleverd door de Vlaamse Regering of de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar.";

2° in paragraaf 4, eerste lid, 1°, b) en e), worden de woorden "schriftelijke en mondelinge bezwaren en technische opmerkingen" vervangen door de woorden "schriftelijke of digitale opmerkingen en bezwaren";

3° aan paragraaf 4, eerste lid, 3°, wordt de volgende zin toegevoegd:

"De vervaltermijn wordt verlengd tot honderdvijf dagen als het aangevraagde wegeniswerken omvat waarover de gemeenteraad beslissingsbevoegdheid heeft.";

4° aan paragraaf 4, eerste lid, 5°, wordt de volgende zin toegevoegd:

"Een afschrift van de uitdrukkelijke beslissing of een kennisgeving van de stilzwijgende beslissing wordt ook bezorgd aan de adviserende instanties, vermeld in punt 2°.".

Art. 56. Aan artikel 4.8.11, §1, eerste lid, van dezelfde codex, ingevoegd bij het decreet van 6 juli 2012, wordt een punt 7° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"7° het college van burgemeester en schepenen voor vergunningen, afgegeven binnen de bijzondere procedure, op voorwaarde dat het tijdig advies heeft verstrekt krachtens artikel 4.7.26, §4, eerste lid, 2°, of ten onrechte niet om advies werd verzocht.".

Art. 57. In artikel 5.1.6, derde lid, van dezelfde codex wordt de zinsnede "artikel 1.4.1 tot en met" vervangen door de zinsnede "artikel 1.4.3 en".

Art. 58. In artikel 5.3.1, §1, eerste lid, van dezelfde codex wordt de zinsnede ", de gedelegeerde stedenbouwkundige ambtenaar" opgeheven.

Art. 59. In artikel 5.3.2, §1, eerste lid, van dezelfde codex worden de woorden "de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar" vervangen door de woorden "het departement".

Art. 60. In artikel 5.6.6, §3, eerste lid, van dezelfde codex wordt de zinsnede ", de gedelegeerde stedenbouwkundige ambtenaar" opgeheven.

Art. 61. In artikel 7.2.1, §4, van dezelfde codex worden de woorden "de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar" vervangen door de woorden "het departement".

Art. 62. In artikel 7.5.4, eerste lid, van dezelfde codex worden de woorden "de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar" vervangen door de woorden "het departement" en worden de woorden "De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar" vervangen door de woorden "Het departement".

Art. 63. In artikel 7.5.9, eerste lid, van dezelfde codex wordt de zinsnede ", de gedelegeerde stedenbouwkundige ambtenaar" opgeheven.

Art. 64. In artikel 7.6.1 van dezelfde codex worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden "de planologische ambtenaar en naar de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar" vervangen door de woorden "het departement" en worden de woorden "de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar" vervangen door de woorden "het departement";

2° in het tweede lid worden de woorden "de planologische ambtenaar en de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar" vervangen door de woorden "het departement".

Art. 65. In artikel 7.6.2 van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 16 juli 2010, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 worden de woorden "de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar" telkens vervangen door de woorden "het departement" en worden de woorden "De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar" vervangen door de woorden "Het departement";

2° in paragraaf 2, eerste lid, worden de woorden "de gewestelijke stedenbouwkundig ambtenaar" vervangen door de woorden "het departement";

3° in paragraaf 3 worden de woorden "de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar" vervangen door de woorden "het departement".

Hoofdstuk 3. Slotbepalingen

Art. 66. De provinciegouverneur kan de gemeenteraad overeenkomstig artikel 4.2.25, tweede lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, ingevoegd bij artikel 38, alleen samenroepen voor vergunningsaanvragen die worden ingediend na de datum van inwerkingtreding van dit decreet.

Art. 67. Artikel 3 is van toepassing op beslissingen van de provincieraad tot benoeming van de leden van de provinciale commissie voor ruimtelijke ordening die worden genomen na de inwerkingtreding van dit decreet.

Art. 68. Artikel 4 is van toepassing op beslissingen van de gemeenteraad tot benoeming van de leden van de gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening die worden genomen na de inwerkingtreding van dit decreet.

Art. 69. Artikel 18, 20 en 21 zijn van toepassing op voorontwerpen van provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen waarvan de uitnodiging voor de plenaire vergadering, vermeld in artikel 2.2.9, §1, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, wordt verstuurd na de inwerkingtreding van dit decreet.

Art. 70. Artikel 22, 24, 25, 26 en 27 zijn alleen van toepassing op voorontwerpen van gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen waarvan de uitnodiging voor de plenaire vergadering, vermeld in artikel 2.2.13, §1, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, wordt verstuurd na de inwerkingtreding van dit decreet.

Art. 71. Artikel 29 is van toepassing op ontwerpen van provinciale stedenbouwkundige verordening die na de inwerkingtreding van dit decreet worden voorgelegd voor advies als vermeld in artikel 2.3.2, §1, vierde lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

Art. 72. Adviezen die voor de datum van inwerkingtreding van dit decreet door de gedelegeerde planologische ambtenaar of de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar zijn verleend met toepassing van artikel 4.4.25, §4, derde lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening zoals hij gold voor de datum van inwerkingtreding van dit decreet, worden voor de verdere behandeling van de aanvraag tot planologisch attest als geldig uitgebracht advies beschouwd.

Beroepen die voor de datum van inwerkingtreding van dit decreet door de gedelegeerde planologische ambtenaar of de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar zijn ingesteld met toepassing van artikel 4.4.25, §6, eerste lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening zoals hij gold voor de datum van inwerkingtreding van dit decreet, worden voor de verdere behandeling van de aanvraag tot planologisch attest als geldig ingesteld beroep beschouwd.

Art. 73. Artikel 34, 2°, artikel 36 en artikel 43 zijn alleen van toepassing op aanvragen die worden ingediend na de datum van inwerkingtreding van dit decreet.

Art. 74. Artikel 46, 2°, is alleen van toepassing op aanvragen tot herziening of opheffing van verkavelingsvergunningen die worden opgestart na de datum van inwerkingtreding van dit decreet.

Art. 75. Artikel 48, 50, 51, artikel 54, 1° en 2°, en artikel 55, 1° en 3°, zijn alleen van toepassing op aanvragen die worden ingediend na de datum van inwerkingtreding van dit decreet.

Art. 76. Artikel 54, 4°, en artikel 55, 4°, zijn van toepassing op beslissingen die worden genomen na de datum van inwerkingtreding van dit decreet.

Art. 77. Artikel 64 is van toepassing op plannenregisters die door de gemeente worden verstuurd na de datum van inwerkingtreding van dit decreet.

Art. 78. Artikel 65 is van toepassing op ontwerpen van vergunningenregisters die door de gemeente worden verstuurd na de datum van inwerkingtreding van dit decreet.

Art. 79. De volgende bepalingen treden in werking op een door de Vlaamse Regering te bepalen datum:
1° artikel 11, 1°;
2° artikel 13, 1°;
3° artikel 14, 1°;
4° artikel 16, 1°;
5° artikel 19, 1°;
6° artikel 23, 1°;
7° artikel 45, voor wat betreft de bevoegdheid van de provincieraad om te beslissen over aanvragen tot planologisch attest.

Brussel, 20 december 2013.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS